Anul XIV nr. 37 (666) 14-20 septembrie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Ministerul afacerilor interne și bănoase dă cu tunul pe hotar

Granițe cu comision mare, dar fără frontiere

Efortul integrării în Europa produce efecte perverse, ca de exemplu izolarea de Europa. Desigur, și noi, ca și ei, înțelegem prin efort numai sumele pe care ni le-am putea trage noi, guvernanții, din afacerea integrării. Pe ultima sută de metri înainte de alegeri, eforturile se țin lanț: azi vă prezentăm sacrificiile la care guvernul Năstase a supus România, ca să transforme o cheltuială de cîteva zeci de milioane de euro într-un cadou de un miliard pentru o falsă securizare a granițelor.

Pagina 16

Și bogații de la sindicate plîng

Liviu Luca: „Petrolul face bogat pe oricine în lume“

Se laudă că ține în spate zeci de mii de sindicaliști. Se spune despre el că ar duce în buzunare povara unei averi și mai grele. Este Liviu Luca, sindicalistul de la Petrom. Reporterul nostru l-a găsit în birou. Ședea acompaniat de 4 papagali exotici. Ăstimp, celelalte zeci de mii de papagali mioritici trudeau fără nici un spor la ridicarea imperiului Petromservice. Neabătut, Luca gîndea în biroul lui la eliberarea lui Cozma. Un alt sindicalist bogat la vremea lui, care pînă la urmă a ajuns unde voia: la București. Pentru 18 ani. Un interviu incendiar, cu ceva petrol și multe scîntei, în

Pagina 4

PSD a cîntat la Țebea pe bani publici:

Iancule tare, teancule mare!

No, servus, dragă domnu' Iliescule! Dacă tot te-ai deranjat, uită-te şi dumneata la ciocoflenderii ăştia doi! Ca să vezi numa' păntru cine am făcut noi Revoluţie, răşpectiv dumitale Lovitură de stat!
Haraşo, tavariş Avram Crăişorovici Iancu! Ia liubliu Ţebea!

La 180 de ani de la naşterea lui Avram Iancu, pesediştii au considerat că personajul este suficient de matur pentru a intra în rîndurile partidului-stat

Academia Cațavencu angajează

Advertising Sales Manager
Candidatul ideal va avea:
– experiență în vânzări într-o companie multinațională de cel puțin 4 ani sau experiență în vânzări publicitate de minimum 2 ani;
– personalitate dinamică, flexibilitate, abilități de comunicare și spirit de echipă;
– o limbă străină de circulație internațională;
– studiile superioare reprezintă un avantaj;
– carnet categoria B.
Oferta noastră:
– oportunitatea de a lucra într-o companie în expansiune;
– pachet motivațional atractiv și competitiv;
– programe permanente de training;
– mașină pentru deplasări în interes de serviciu.
Trimiteți un C.V. însoțit de o fotografie recentă la fax: 314.02.58 și e-mail: office@catavencu.ro

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUSAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH** ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șusa

Strategia electorală a PD-ului este una mai puțin rostită și se referă la Traian Băsescu în postură de premier. Ba mai mult, există și un slogan: „După București, România eliberată de PSD". Bineînțeles, dacă Alianța D.A. câștigă alegerile. Problema ar fi PNL-ul, care prin aripa Stoica-Patriciu, are o cu totul altă părere despre cine trebuie să fie premier al viitorului guvern.

Propunerea pentru ocupantul postului de premier din partea PNL-ului, aripa Stolojan, este un bancher de profesie, actualmente președintele unei bănci străine, Dan Pascariu, și, ca amănunt de viață privată, are o relație cvasioficială cu fosta ziaristă Gilda Lazăr, actualmente lucrătoare într-o mare firmă internațională de tutun. Poliția politică a PSD-ului a și scos dosarul unui accident nefericit de mașină pe care Dan Pascariu l-a avut în urmă cu câțiva ani. Și nu numai.

Unul dintre cei mai influenți oameni din preajma și umbra lui Adrian Năstase este unul dintre foștii șefi de campanie electorală ai PSD, Dan Andronic. După dezastrul de la locale, deși mulți i-au cerut capul, iar Ringierul i-a propus preluarea *Evenimentului zilei* alături de Ion Cristoiu, Dan Andronic a preferat să lucreze, din motive foarte substanțiale și mai ales din umbră, cu PSD și Adrian Năstase. Manevra cu alegerile preliminare, deplasările din țară, atacurile la adresa Alianței, ba chiar și unele dosare ale unor membri marcanți, la care lucrează unele organisme abilitate ale statului, îl au la baza urechii pe Dan Andronic. Și pe Bogdan Teodorescu, cel cu care deține firma de consultanță electorală. După ce câștigă Năstase (dacă se-ntâmplă), ambițiile lui Dănuț clamează un serviciu. Serviciu contra serviciu.

Dan Nica a devenit celebru în PSD prin faptul că pe ușa sa stă scris mare, simplu, înțelept: DAN NICA. Nu manager de campanie, nu fost ministru al Comunicațiilor, nu membru în biroul de coordonare, ci doar Omul din noua Putere a PSD-ului, un fel de mână stângă a Sultanului. Pentru ca imaginea să fie completă, mai trebuie adăugat că Omul Nica trimite rezoluții imperative: „Domnul Oprea, comunicați soluție!", „Domnul Mihăilescu, vă rog rezolvați!". Însă mai are o mare problemă care nu o să-l ajute în cariera sa: nu se poate trezi dimineața.

Unul dintre cei mai vulnerabili (d.p.d.v. penal) miniștri ai guvernului Năstase, Ovidiu Mușetescu (APAPS), riscă să rămână pe dinafara listelor electorale, adică a imunității parlamentare. Drept pentru care a început să facă valuri și să se lamenteze cum e posibil ca un om conștiincios care a dus aproape tot la partid să rămână de izbelițe, iar alții care au dus mai mult acasă (mă rog, în străinătate) să fie reconfirmați lideri centrali ai partidului. În aceeași situație se află și fostul ministru al Mediului, Petre Lificiu.

Chiar dacă în urma formării noii alianțe, PSD și PUR nu vor decola prin sondaje, cevaceva tot va decola. Ba chiar va și zbura. În caz că alianța PSD-PUR nu câștigă alegerile, vor decola spre țări mai calde câțiva demnitari certați cu legea anticorupție. În caz că PSD-PUR va câștiga alegerile, demnitarii vor rămâne la sol și vor avea grijă să zboare aeroportul. Mai precis, Aeroportul Băneasa, care va zbura în patrimoniul lui Dan Voiculescu. În urma trocului cu Năstase, lui nea Dan i s-au promis, pe lângă cele 22 de locuri în Parlament, un vice-premier și un ministru al IMM, 100 de hectare de sub Aeroportul Băneasa și împrejurimi (până la Tunari), sub forma unei concesiuni pe 50 de ani. Dar, pentru a vedea actele semnate, Voiculescu trebuie să dea Antena 1 pe *mute* și să ajute PSD-ul să obțină încă un mandat la Guvern, în general, și la Ministerul Transporturilor, în particular.

Direcția de integrare europeană a Ministerului Agriculturii are 38 de euroconsilieri, dintre care 7 euromasculi și restul eurofemele. Începând de luni, 13 septembrie, de Ziua pompierilor, ei vor fi trimiși în teren pe o perioadă nedeterminată, or asta, din punctul de vedere al înfocatului pesedist Daea, ministrul Agriculturii, înseamnă campanie electorală în favoarea PSD. Parte din euroconsilieri au primit câte două județe în lucru și zeci de milioane de lei de căciulă, reprezentând bani de deplasare. Scârbită în ultimul hal de politica de prostituată a ministrului, o parte din echipă și-a luat concediu fără plată, ca să nu pună botul la această mânărie ordinară.

Acciduzzu

Șefu',
am văzut că v-a prins bine ideea mea aia de la șpriţul de săptămîna trecută cu fuziunea PSD-PUR. Mai am una pe țeavă... mi-a venit acum la frizerie şi e ieftină, să-nnebunesc! Hai să unim România cu Ungaria şi Bulgaria în 2007 sub numele, atenţie, Europa de Est. Tot proiectul ar face trei milioane de coco, da' dacă mă lași să te tutuiesc, ţi-l las în două. De euro.
PSD

Dan Andronic, șeful de taină al șefului său Adrian Năstase și al șefei șefului său, Dana

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
CEAUȘESCU N-A MURIT

Gavril Coltău (lider PSD Bihor): „Vom face totul pentru ca partidul să cîștige alegerile."

CATEGORIA
EMILENȚA CENUȘIE

Emil Constantinescu (președinte Alianța Populară): „Partidele naționale au fost cheia vertebrală a politicii românești."

CATEGORIA
ACEȘTI DALMAȚIENI MINUNAȚI ȘI PETELE LOR VORBITOARE

Constantin Niță (deputat PSD): „Am văzut că numele apare pe acea «listă a dalmațienilor» lansată de partidele de opoziție. Numai că părerea mea este că dalmațienii sînt inteligenți și frumoși. Iar dacă noi sîntem dalmații, atunci ei sînt niște cîini jigăriți."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Adrian Năstase (prim-ministru): „Într-un fel se desfășoară lucrurile la șes și altfel în zonele colinare."

Nicolae Văcăroiu (președintele Senatului): „Vom încerca să gestionăm ca Parlamentul să lucreze."

Alexandru Athanasiu (ministrul Educației): „Cred că eu știu destul de bine că o să vină destul de mulți profesori la deschiderea anului școlar. Unii profesori sînt părinți și nu ar dori să nu fie prezenți în prima zi de școală."

CATEGORIA
TRACȚIUNEA PE SPATE

Corneliu Vadim Tudor (președinte PRM): „Să vedeți cînd se apleacă Bombonel, ce o să fie…"

CATEGORIA
GÎNDIRE CU PREMEDITARE

Traian Băsescu (primarul Capitalei): „Iliescu este povara trecutului, Năstase este povara prezentului, iar Geoană este povara viitorului."

„Dan Ioan Popescu provine din structurile mafiote ale PSD, iar Victor Ponta este un desen."

CATEGORIA
LA STEAUA CARE M-A LOVIT

Gigi Becali (președinte PNG): „Bă, fii atent! Te-am reținut după figură și e de rău!"

Ce se-ntîmplă? Nasol. A venit toamna, se-nchide terasele, se deschide sexiunea la noi la Parlament. Iar şedinţe, iar dezbateri, iar stat la masa aia numai cu microfoane şi ape minerale... Of, of, of... Noroc că preţurile e moca şi personalul toţi mă cunoaşte ca client permanent. Părerea mea!

Nicolae Văcăroiu, un politician care, dacă nu exista, trebuia destupat

CATEGORIA
FII ANTENĂ!

Dumitru Sechelariu (fost primar al Bacăului): „Alianța PSD-PUR este cel mai urît lucru care se putea face. După ce trei luni sau un an de zile nu faci decît să ataci, acum să vii și să te lingi cu cineva."

Întunericitul

Dragoș Șeuleanu pendulează între Năstase, Ceaușescu și fetele de la APACA

Dragoș Șeuleanu este relativ înalt și are mustață. Ceaușescu era relativ scund și, întocmai ca Năstase, nu avea mustață. Sau avea, poate, dar nu o vedeam noi. Cert este că Dragoș Șeuleanu, președintele-director general al Societății Române de Radiodifuziune (SRR), seamănă din ce în ce mai mult cu Ceaușescu. Probabil că Șeuleanu nu ar semăna atît de bine cu Ceaușescu dacă nu l-ar copia atît de mult pe Năstase, care seamănă, totuși, foarte bine cu Ceaușescu. La apucături, bineînțeles.

6.6.6 (2+0+0+4)

Vi-l mai amintiți pe Năstase în seara de duminică, 6 iunie, cînd s-au anunțat rezultatele la alegerile locale, rezultate dezastruoase pentru PSD? Năstase a declarat atunci la televizor că va dubla tot: salariile, pensiile, șpăgile, casele, ouăle etc. Exact cum făcuse Ceaușescu pe 21 decembrie 1989, la mitingul din fața CC. În seara de 6 iunie 2004, Dragoș Șeuleanu se afla la serviciu, era oarecum speriat de modul cum votaseră ascultătorii de Radio România Năstase-Actualități. La ora 8 seara se știa deja că Alianța PNL-PD cîștigase majoritatea voturilor, iar Șeuleanu era unul dintre ultimii oameni care puteau să se bucure. Avea el destule probleme cu reorganizarea Radioului, pentru care era nevoie inclusiv de acordul salariaților, iar pierderea alegerilor de către PSD îi venea ca o mănușă aruncată în față. Tot atît de speriat ca și Năstase & Ceaușescu (cîinii de casă preiau, în general, stările emoționale ale stăpînilor), Șeuleanu trebuia să facă ceva în acea seară de 6 iunie. A băgat computerul în priză, a deschis un document Word și a început să scrie: „Dragi colegi, **Astăzi m-am consultat cu Consiliul de Administrație și Comitetul Director și am hotărît să acordăm începînd cu 1 iulie a.c. o creștere salarială de 5% pentru tot personalul.**“ Urmează cîteva motive care au stat la baza acestei decizii, apoi, într-un perfect limbaj de lemn audio, Șeuleanu scrie negru pe alb: „Vă mulțumesc pentru devotamentul cu care lucrați să atingem împreună obiectivele strategice ale corporației. Sper ca fiecare să contribuie în continuare la reducerea costurilor – o cale sigură de creștere a veniturilor individuale. Echipa managerială este convinsă că, în continuare, veți sprijini proiectele majore pe care le-am inițiat. Cu colegialitate, Dragoș Șeuleanu, Președinte/Director General, 6 VI 04, 20,03 h.“

O lună mai tîrziu, pe 6 VII 2004, după ce salariații SRR și-au dat acordul pentru reorganizarea SRR, Dragoș Șeuleanu dă un comunicat în care își anunță oamenii că vor mai primi „o sută de lei“ la salariu: „Ca urmare a rezultatelor deosebite obținute în primele șase luni ale anului în curs de către SRR, Comitetul Director a hotărît acordarea unor prime tuturor salariaților, după cum urmează: 3.000.000 lei net, salariaților care nu dețin funcții manageriale, 4.000.000 lei net pentru managerii aflați în funcție, 5.000.000 lei net membrilor Comitetului Director și membrilor Consiliului de Administrație. Banii urmează a fi virați în termen de 48 de ore de la data afișării prezentei decizii“. Ceaușescu ar fi mîndru de vlăstarul-manager numit Șeuleanu.

Reorganizare cu parfum de APACA

Una dintre cele mai spectaculoase decizii emise, pe unde ultrascurte la minte, de actuala conducere a SRR este aceea prin care biblioteca Radioului este pur și simplu rasă de pe scoarța cerebrală a angajaților care știu să citească, în locul bibliotecii urmînd a se amenaja un restaurant pentru burtă, minte, inimă și – și mai puțină literatură, da? La subsol urmează să se pună bazele unei săli de fitness, fiindcă – nu-i așa? – o emisiune precum „Universitaria“ poate fi înlocuită lesne cu o alta, mult mai *cool,* numită – să zicem – „Fitnessitaria“. Decizia aceasta a fost luată în data de 21 iunie a.c. Pentru că arderea cărților direct în stradă ar fi făcut prea mult fum, Șeuleanu a ales soluția închirierii unui spațiu cu o suprafață de 328 mp din Bdul Iuliu Maniu nr. 7, la APACA adică, în vederea depozitării bibliotecii și a arhivei (aproximativ 55.000 de volume). Astfel, fetele de la APACA se vor putea, în sfîrșit, dedica studiului, în timp ce redactorii Radioului vor putea să se apuce liniștiți de croitorie și, cu metrul pe după gît, vor putea evalua corect măsurile și lipsa de măsură ale conducerii șeulene. În fond, o bibliotecă dărîmată de Șeuleanu nici nu contează așa mult pe lîngă, de exemplu, bisericile demolate de Ceaușescu, tătucul spiritual al șefului SRR. Iar angajații Radioului nu au nici un motiv să se plîngă, de vreme ce tartorul Șeuleanu a avut grijă să pună la avizier un anunț în care se zice că „Angajații SRR pot apela, pentru documentare, la Biblioteca Academiei și la Biblioteca Centrală Universitară“.

Pe România Cultural, Șeuleanu practică inițierile în ilegalitate

În vara lui 2003, conducerea SRR a anunțat – în glumă, după cum se va vedea – organizarea de concursuri pentru ocuparea (de sus în jos) a posturilor de directori și redactori-șefi. Examenele pentru concursuri n-au avut loc nici în toamna lui 2003, nici în iarna trecută. Abia în primăvara lui 2004 au fost afișate posturile și s-a putut astfel întrezări organigrama instituției. Pentru postul Cultural (numit Radio România Cultural-Educație!?) au fost prevăzute un post de director, unul de redactor-șef și patru de redactori-șefi adjuncți. În martie 2004, a fost programat examenul pentru postul de director. În urma zvonurilor (răspîndite cu știință) că acest post este rezervat unei personalități din lumea scriitoricească și că examenul ar fi un simulacru, nimeni – din Radio sau din afara lui – nu s-a înscris pentru examen. Firesc era ca postul să fie din nou scos la concurs. Nu s-a întîmplat astfel. S-a trecut peste etapa asta. După mai multe amînări, a avut loc examenul pentru redactor-șef. Nici unul dintre candidați nu a fost admis. Iarăși firesc era ca postul de redactor-șef să fie scos din nou la concurs. Dar neregula devenise deja regulă pentru conducerea Radioului. S-a trecut, așadar, și peste etapa asta, urmînd să se susțină examenele pentru redactori-șefi adjuncți. Abia în acel moment (început de iunie), s-a aflat cum este „structurat“ postul România Cultural: făcînd tabula rasa din redacțiile existente – Literatură-Artă, Știință, Învățămînt –, prima avînd o veche tradiție în Radio. Dispăreau cu toatele, se pulverizau, așa cum se pulverizează Șeuleanu cînd se află în fața lui Năstase. Doar limba șeuleanului rămîne la locul ei, făcîndu-și treaba. Dar să revenim! Criteriul domeniului nu mai funcționa în concepția Marelui Cîrmaci al Radioului, fiind înlocuit cu acela al – atenție! – nivelului de vîrstă și de înțelegere. Redacțiile devin, prin urmare, „secții“ și ele se numesc: „Inițiere“(?!), „Educație permanentă“, „Universitaria“, „Actualitate“. Proprietatea termenilor (literatură, artă, cultură, civilizație) a fost, astfel, înlocuită cu diverse ambiguități. Bine măcar că Șeuleanu a avut grijă ca în funcția de director al postului România Cultural să fie numit Eugen Uricaru, președintele Uniunii Scriitorilor, un alt caracter deosebit, chiar foarte deosebit de oamenii cu caracter.

Iar în ceea ce privește atitudinea postului nostru public față de Guvern, credeți-mă, ne păstrăm maniera critică. Păi, nu va fi niciodată premierul atît de arogant pe cît sînt eu în stare să fiu de slugarnic!

Dragoş Şeuleanu, cu buzele pe microfonul lui Adrian Năstase – o emisiune deja consacrată la Radio România Banalităţi

Gerontofilie, dulce melodie

Pînă la începutul acestui an, mai toți directorii, redactorii-șefi și redactorii-șefi adjuncți din SRR erau cîștigătorii unor concursuri date în 1996, cînd la conducerea Radioului se afla Tudor Cătineanu, zis și Clătineanu. Din anul 2000, cînd mandatele cîștigate în 1996 au expirat brusc, toți cei aflați în conducerea Radioului au trecut, la fel de brusc, în ilegalitate, fiind menținuți în posturi artificial, prin diverse artificii, cel mai frecvent fiind interimatul. Unul veșnic, dacă se poate. Și bineînțeles că se poate, de vreme ce s-a putut. Multe posturi nu au fost scoase niciodată la concurs, iar cele care s-au scos, totuși, au fost ocupate rapid de cei care se aflau la post. Directorii generali adjuncți care au cîștigat concursurile din 2004 sînt, în majoritate ultramajoritară, aceiași care erau pînă la data concursurilor, chiar dacă unii se aflau aproape de pragul pensionării: Gheorghe Verman, Ilie Mihai, Mihaela Doboș. Director al postului Radio România Actualități este, desigur, eternul Viorel Popescu, personaj care tratează acest post de radio și se poartă cu subalternii de parcă ar fi patron, iar nu angajat al unui post public de radio. Deciziile sale, în general, nu se discută, iar crizele de nervi pe care le face în ședințe sau în biroul său sînt trecute, pesemne, în fișa postului, date fiind frecvența și intensitatea acestora. Circumstanțe atenuante ar avea, totuși, Viorel Popescu: omul are o vîrstă și, de la o vîrstă, te mai lasă și nervii, nu doar vocea.

Să facem totul, tovarăși, să fim peste tot

Pe data de 2 iulie 2004, Dragoș Șeuleanu era puțin plecat, se afla în Federația Rusă pentru a participa la lucrările celei de-a 55-a sesiuni ordinare a Adunării Generale a UER. N-a fost singur, ci însoțit de un alt coleg-dinozaur, Dan Șanta, directorul Direcției Relații Internaționale. După ce și-a epuizat vocabularul slav din dotare, Șanta a dat apoi o fugă pînă în Finlanda pentru a înmîna cuiva o medalie. In aceeași zi de 2 iulie, se aflau în străinătate, cu diverse treburi și cumpărături, alți 14 angajați ai SRR: Victoria Stîngescu în Marea Britanie, Ion Dumitraș în Ungaria, Raluca Lazăr în Franța, Mihnea Ionescu și Daniela Iavaneș în Germania, Alexandru Beleavski în Federația Rusă, Valentin Tigău în Moldova, Radu Dobrițoiu în Irak, Dragoș Ciocîrlan în Israel, Ștefan Nețin (ceva mai ubicuu) în Serbia, Croația și Macedonia, Ilie Dobre și Răzvan Apostolescu în Portugalia, pentru a transmite emisiunea „Euro cheltuiți minut cu minut“, Elena Pispiris în Grecia, pentru a transmite corespondențe de la Festivalul internațional de muzică religioasă. La cîte păcate are Șeuleanu, astfel de corespondențe sînt absolut legitime.

Epilog provizoriu

Cînd îl vede pe Năstase, Șeuleanu începe să tremure, inclusiv de plăcere. La inaugurarea Biroului de corespondenți al SRR din Washington, care a avut loc pe 21 iulie a.c., Șeuleanu a zis, în prezența lui Năstase, lucruri uimitoare, de genul: „credem în libertatea presei, credem într-o presă liberă“ și așa mai departe. Cu nici o lună în urmă, același Șeuleanu îl sancționa pe Răzvan Dumitrescu, jurnalist care denunțase aservirea Radioului public. Păi, ce facem aici, domnu' Șeuleanu?! Una fumăm, alta furăm? Domnu' Năstase știe?

Biroul de Investigații

Năstase își trage seva din bolnavii de la Deva

Adrian Năstase s-a aflat săptămîna trecută la Petroșani, pentru a participa la inaugurarea unui nou centru de diagnostic, unde vor fi îndreptați toți bolnavii din Deva și Hunedoara pentru investigații, tomografii etc... Cînd toată lumea credea că premierul se află acolo pentru a mai aduna ceva voturi, un zvon dinspre lumea medicală ne-a șoptit că, de fapt, premierul a venit să vadă dacă banii familiei sînt bine gospodăriți, întrucît în spatele afacerii s-ar afla nimeni alta decît doamna Dana. Famiglia Năstase se mai află în spatele unor centre de diagnostic similare din Arad (International Medical Center) și Constanța, iar pe viitor plănuiesc inaugurarea unui centru pe lîngă spitalul Fundeni.

Ochelarii de vedere sînt buni și la prevedere

Unul dintre susținătorii lui Nati Meir, consilierul Tribunului, în războiul dus cu Radu F. Alexandru este un bătrînel morocănos pe nume Samuel, patronul lanțului de magazine Optinova Romanian American Optical Co S.R.L., care vînd ochelari de vedere. Samuel s-ar fi văzut pus într-o postură defavorabilă dacă Alexandru ar fi ajuns liderul evreilor din România, așa că a gîndit planul distrugerii imaginii lui cu ajutorul lui Meir, partener de multe alte jonglerii (reușite) pînă acum. E greu de spus de ce evită Radu F. Alexandru confruntarea cu Nati Meir la PNA, de vreme ce nu se știe vinovat. De frica presiunilor politice? Poate. Patronul Optinova este bun prieten cu Tavi Cozmîncă (de aia s-a și vizitat cu Vadim) și ar putea influența într-o oarecare măsură viitorul acestui scandal.

Firul scurt, cîștigul lung

Adrian Năstase ignoră mereu rezolvarea nemulțumirilor din filialele cu probleme. Bunăoară, la Bihor, grație partidului, Gavrilă Ghilea, actualul vicepreședinte al Consiliului Județean, fost viceprimar, suge de patru ani contracte din bani publici sau aranjate cu dichis. Și știți cum? Pe față, fără menajamente! Ce dacă era incompatibil, în calitate de viceprimar? Firmele lui de construcții au lins peste un milion de dolari pentru reamenajarea Casei Județene de Pensii Bihor. Ce dacă e și acum incompatibil? Chiar dacă e vice la Consiliul Județean, firma lui Ghilea, Construcții Bihor, se va îndestula cu cea mai mare tranșă din autostrada Borș-Brașov. Cică cei de la Bechtel nu au putut să zică nimic împotrivă, fiindcă au fost sunați de suus de tot, tocmai din stratul de ozon al politicii dîmbovițene.

Platon și Aristotel punînd ochii pe Bechtel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

LIVIU LUCA: „Ce pot să vă spun este ce vă fute pe voi grija cu averea mea…“

Bogat. Fiindcă are bani. Şef. Fiindcă este şeful sindicaliştilor din PETROM. Influent. Fiindcă nu ştii de unde începe infatuarea lui. Priceput, unu. La oameni. Fiindcă în PETROM se angajează numai cine vrea mușchiul lui. Priceput, doi. La media. Fiindcă dacă a plătit, cu sindicatul, bani buni pe un imperiu media, imperiul media îi desființează dușmanii. Zilele astea, e în colimator șeful cu antene de tinichea și trădătorul Dan Voiculescu. Dar nu pentru principii, ci pentru situații simple: interese. În petrol. În biroul lui Luca tronează lucruri. O cușcă imensă cu papagali. „E viață. Se mișcă.“ O colecție de minerale. Trabucurile Davidoff. „Îmi place să fie.“

Liviu Luca: Puneți întrebări! *(Papagalii bagă un tril.)*

Reporter: Ați declarat că vă rîd sindicaliștii străini că ați uitat de Cosma în pușcărie. *(Un papagal ciripește.)*

L.L.: Fiecare dintre noi să răspundă pentru faptele noastre. Dar e absolut normal să fiu solidar cu el, să-l ajut în pușcărie. Ce este deosebit în ceea ce spun? Dacă nu avem o societate structurată, bizuită pe lege, pățim ce e în Cecenia pe urmă!

Rep.: În același context al întrunirii petroliștilor, v-ați reales președinte al sindicaliștilor. Deși vremea alegerilor era peste doi ani!

L.L.: Vă înșelați de cîteva ori. Ați luat-o dintr-un ziar, știm noi al cui este. Nu pot fi ales înainte de termen. Trebuie să-i înțelegeți și pe ai mei. Trebuie să mă înțelegeți și pe mine. Vine peste ei privatizarea. Și este o măsură a lor de protecție că voi fi cu ei pentru următorii șase ani. Trebuie să mă înțelegeți și pe mine. Am o vîrstă și vreau să mă retrag.

Rep.: N-am înțeles… v-au votat împotriva voinței?

L.L.: Da.

(Reporterul rîde. Papagalii bagă un imn.)

L.L.: Nu rîdeți!

Rep.: Luca votat împotriva voinței, ha, ha, ha!

L.L.: Da! Da! Da!

Rep.: Dictatorul Luca?

L.L.: Ce se întîmplă… Acum încercați să mă scoateți din sărite, nu altceva! La nivelul percepției simpliste, puteți gîndi așa, dar dacă dumneavoastră puteți fi dictator la o sută de mii de oameni, vă urez succes.

Rep.: „Ce șpagă îi dau lui Luca ca să mă angajeze?“, „În ce toane e Luca ca să nu mă refuze?“ *(Papagalii se agită în colivie.)*

L.L.: O singură secundă! Stați calm! În momentul în care ești laș, ăsta nu e un apropo către cineva, dacă vă recunoașteți în asta, e treaba dumneavoastră, cînd ești laș, începi să spui că sînt zvonuri. Acele zvonuri sînt, de fapt, ceea ce vrei tu să auzi. În definitiv, e problema dumneavoastră, nu a mea. Eu îmi fac jobul. Vă înțeleg, e o boală profesională hepatita cînd scormonești prin gunoaie. Atît!

Rep.: Sînteți puternic?

L.L.: Este cu totul altceva! Zvonul se numește Istodor! Ha, ha, ha! Întîi ziceți că eu angajez și dau afară după bunul plac, apoi că iau șpagă, după aia că sînt puternic. După Istodor, înseamnă că sînt dictator! Mai înseamnă ceva. Dumneavoastră credeți că sînteți tare dacă vă puneți în bătaie cu oamenii. Nu sînteți puternic bătîndu-vă cu oameni puternici! *(Papagalii nu zic nimic!)*

Rep.: Nu cred asta!

L.L.: Puterea este o chestie trecătoare de care te vindeci!

Rep.: Nu e nimic înșelător la dumneavoastră! Sînteți puternic pînă în 2008! V-au ales!

L.L.: Ca de obicei, dumneavoastră doriți să mă împingeți spre anumite răspunsuri, nu cred că gîndiți așa simplist… dacă nu ai credibilitate la cei pe care-i reprezinți, ești zero!

Rep.: Cum ați dobîndit această credibilitate?

L.L.: Încercînd să rezolv problemele lor…

Rep.: Care anume?

L.L.: Angajări, dezangajări… dar le-am dat o stabilitate, fiindcă ea contează cel mai mult pentru cineva care-și cîștigă pîinea din salariu. O viață predictibilă, o viață liniară, asta vrea. Dacă nu are acest tip de viață, e disperat.

(Pauză umplută de papagali. Repetă cu disperare aceleași note!)

Rep.: Puteți cumpăra media!

L.L.: Sînt firme ale oamenilor noștri și Petromservice-ul înseamnă optzeci și două de mii de acționari.

Rep.: La ce vă trebuie media?

L.L.: Media e o afacere! E o modalitate de a ordona societatea românească. O parte din cei din media nu reflectă realitatea și își prezintă interesul. De exemplu, dumneavoastră! Trebuie să mă vedeți pe mine cît mai negru! Dar nu vă gîndiți că prin ponegrirea mea, fără dovezi clare, îmi poate fi afectată familia. Eu încerc să fac o chestie cît de echidistantă. Altfel nu e profitabil. Uite, singurul lucru care l-am interzis a fost show-ul cu păpuși. Era de un prost gust. Cînd simt că s-a pus botul, intervin. Voi, ziariștii, credeți că sînteți veșnici. Nu sînteți veșnici. Tu, cînd o să-ți rupi un deget, o să vezi atunci!

Rep.: Mi-am rupt niște unghii!

L.L.: Nici o chestie, am văzut că ai manichiura făcută. Mă rog, fiecare face ce-i trece prin cap. De ce lucrezi la *Cațavencu?*

Rep.: Nu știu! E normal să aveți bani și ei să fie investiți! E dubios că dintr-o afacere cu statul, că doar PETROM a fost la stat pînă acum cîteva luni, au ieșit atîția bani și la Luca, și la sindicat!

L.L.: Astea-s afirmații ce le faceți dumneavoastră! PETROM-ul e normal să fie bogat. Petrolul face bogat pe oricine în lume.

Rep.: Dar dumneavoastră de ce sînteți bogat?

L.L.: De aia! E perfect incomod să mi se pună întrebări stupide ca ale dumneavoastră! Este jenant!

Rep.: Nu e dubios să furi, e dubios să pui întrebări?

L.L.: Stimate domn, cînd am nevoie de procuratură, o să merg la procuratură!

Lasă-mă, domnule, și ce dacă au scris trei ziare despre privatizarea Petrom? Îți aduc eu alte trei ziare de la noi din trust care n-au scris absolut nimic. Și-atunci pe care să-i mai crezi?

Liviu Luca, șeful sindicatului Petrom, care trage în piept pînă și trabucele

Dumneavoastră nu realizați că sînteți penibil? Fără glumă! Ce sens are ca pe lîngă cei patru papagali din cușcă să mai fie doi aici?

Rep.: Ce întrebare să pun ca să văd o bucată de suflet din Luca?

L.L.: Pe mine Liviu mă cheamă, pe tine?

Rep.: Eugen!

L.L.: Eugene, cîți bani iei tu?

Rep.: Trei-patru sute de euro.

L.L.: Ești de acord să dai treizeci de euro pe lună, anul acesta, pentru cărți pentru copii? Uite, pe lîngă altele, facem o școală în Herța, Ucraina, numai a noastră. Nimeni nu știe de asta!

Rep.: Ține de sufletul lui Luca?

L.L.: Da, fiindcă tu nu ai auzit niciodată de așa ceva! Eu nu spun de astea. Noi, în România, avem talentul să dăm cu stîngul în dreptul, să nu ne prăpădim după românii noștri care chiar o duc ceva mai greu.

Rep.: Uite, aș vrea să fiți simpatic.

L.L.: Nu vreau să fiu simpatic. A fi simpatic înseamnă la „și alții“. Trăiesc, cînd mă înjurați!

Rep.: Cine vă apără? Cine e în spatele dumneavoastră?

L.L.: O sută de mii de petroliști!

Rep.: Nu v-am prins cu nimic!

L.L.: Ce pot să vă spun este ce vă fute pe voi grija cu averea mea… *(Papagalii urlă, ceea ce spune Luca nu se aude.)* În abecedarul care ar trebui să se scrie în România ar trebui să înceapă cu litera „a nu înșela“! Doamne-ajută!

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurența, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Dare de seamă asupra chetei naționale

Dragi cititori, dragi finanțatori, după atâta amar de vreme în care s-au făcut liste de susținători intelectuali și politici, reportaje și emisiuni la TVR 1, tocșouri la Antena 1, știri la PRO TV, apeluri în presa de provincie și centrală, discuții cu administrația locală și centrală, ba chiar mitinguri oficiale cu primarul genearal al Capitalei și cu prim-ministrul, în contul Așezământului Cultural s-a aciuat pentru construcția monumentului Elisabeta Rizea suma de 366 de milioane de lei (11.000 $). Asta în timp ce pentru sărbătorirea morții domnitorului „degrabă vărsătoriu de sânge nevinovat“, Ștefan Cel Mare, statul nostru a cheltuit peste 100 de miliarde de lei. Din acești bani strânși din batistele donatorilor noștri s-au „deturnat“ 150 de milioane de lei pentru renovarea monumentului „Haiducii Muscelului“ („banda“ anticomunistă din Munții Făgăraș, Iezer, Leoata pe care Elisabeta Rizea a ajutat-o), bani pe care Așezământul i-a donat spre cuvioasă folosință Asociației Foștilor Deținuți Politici din Câmpulung Muscel prin OP 102/11.05.2004. Vă informez că nu ne vom lăsa, chiar dacă va trebui să așteptăm schimbarea regimului. Mulțumim tuturor celor care cred că, cel puțin o dată la o sută de ani, se face un pic de dreptate.

LEI: RO72 CBIT 4220 1022 9901 2000
USD: RO38 CBIT 4220 1022 9901 3000
EUR: RO04 CBIT 4220 1022 9901 4000
deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont: AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cuvîntul care imaginește

Săptămîna aceasta, ne vom ocupa, printre altele, de cuvîntul care este însoțit de ilustrații. Am făcut o analiză – evident, ochiometrică – a fotografiilor din presă, iar juriul am decis: ***Evenimentul zilei*** pare să fie publicația cea mai grijulie cu propria imagine. Vîrful de formă al săptămînii trecute a fost ilustrația ce însoțea relatarea de la congresul PUR+PSD în timpul căruia a decedat un delegat din partidul Antenei 1: în partea de sus a fotografiei se vede, scris mare, „PSD+PUR (un) plus pentru viața ta!“, iar în partea de jos, sub inscripții, targa cu cel care a încetat din viață. La fel de inspirată este, în ***Adevărul*** de sîmbătă, fotografia cu cîțiva parlamentari moțăind în sala de ședințe – titlul spune tot: „Printr-o găselniță anticonstituțională a PSD, care asimilează deputații și senatorii magistraților, parlamentarii rămași fără scaun vor mînca pensii de sute de milioane anual“. Adevărul este că după un somn ca lumea merge o masă copioasă, mai ales în cazul aleșilor noștri care, într-adevăr, *fără să facă nimic,* vor hali pensii uriașe.

Apropo de imagini și de imagine: Adrian Năstase vrea să se lepede, în ajun, de atributul „arogant“. Cel care cerea lumii să-i numere ouăle a ajuns acum să ia masa într-o cantină din Valea Jiului, la un piure anost, popular și populist, motiv pentru ***Național*** să se întrebe miercuri: „Dar ce, s-a consumat caviar?“. Cred că ar fi în stare să bage o dată, în celebrul lanț de restaurante „Împinge Tava“, special pentru vizitele astea de cerșit voturi, caviar cu murături și mămăligă, iar premierul să ciupească de fund o femeie de serviciu. Că tot vorbim de *Național:* am impresia că oamenii ăștia s-au străduit săptămîna trecută, cînd s-a consumat un conflict între redactorii *Ev. z.* și patronii lor de la Ringier, să găsească cele mai urîte imagini cu Cornel Nistorescu. S-a văzut încă o dată că Fane Jeg, zis și Ștefan Ioniță, le zice bine cu aparatul de fotografiat.

Alți oameni care țin la imaginea lor sînt – sanchi – „cei 82.000 de acționari de la Petrom Service“, care, supărați pe Antena 1 și pe Dan Voiculescu, pun mînă de la mînă și publică în ziare un comunicat în care-l tăvălesc pe patronul PUR. Spre deosebire de comunicatele oficiale obișnuite, care par scrise de mîna unui Iliescu, ăsta al oamenilor lui Liviu Luca pare extras din lăturile lui Vadim: „Căpușa securistă“ (adică „Dan Căpușă Voiculescu“) are „mîinile descărnate“, a moștenit de la Ceaușescu „un puroi de gîndire și acțiune“ etc. În ***Ziua***, comunicatul nu apare la „Publicitate“, ca în alte publicații, ci la *„Atitudini“* – deși mai aveau și alte posibilități, mult mai expresive, în celelalte spații editoriale scoase la vînzare: *„Profil de firmă“* sau *„Obiectiv economic“.*

Adevărul de joi ni-l prezintă pe senatorul Constantin Dili Șerbănoiu, alt personaj care, veți vedea, ține la imaginea lui. Omul e celebru pentru că în 2000 s-a

căsătorit cu subprefectul de Dolj, Elena Oprea; după ce a divorțat, spre finalul mandatului, a cerut-o pe senatoarea Dobrescu. Acum, rămas pe dinafară după alegerile preliminare din partid, i s-a sugerat să se orienteze spre una din doljencele candidate la un loc în Parlament. Iată ce a răspuns: „Ce să fac acum, să mă însor cu Lili Shutz, că o să fie senatoare? Păi ce, am înnebunit? Sînt și eu băiat de oraș, finuț, deștept, frumos și cu bani… Ce să fac cu Lili? Să rîdă lumea de mine în oraș?“.

Gabriel DROGEANU

canalul mass-midia năvodari

● **O altă sirenă cu mare influență la mintea rătăcită a premierului este Anca Alexandrescu, fiica marelui lingvist de ogradă Horia Alexandrescu. Presa română electronică a ajuns în asemenea hal de depravare încît a început să primească ordine telefonice de la jospusa. Cum a fost săptămîna trecută, cînd a transmis să nu se dea pe post moartea deputatului PUR din timpul discursului magistral al Dînsului. Culmea slugărniciei este că unii chiar s-au conformat.**

● **La Antena 1 a venit un ordin clar pentru jurnal: se-nlocuiește sintagma „baron local PSD“ cu „baron sindical“.**

● **Aflăm că *Ziua* vrea să-și scoată ediție și în altă limbă decît cea moale: în limba maghiară. Redacția ediției în maghiară va fi la Miercurea Ciuc și va fi formată din ziariștii mafiotului Csibi Istvan, foști la *Jurnalul de Transilvania.* O bîrfă pentru care nu băgăm mîna-n foc, dar nici unghia-n gît, spune că noua redacție ar fi rodul unei colaborări dintre avocatul lui Csibi Istvan și partea întunecată a direcțiunii de la *Ziua.***

Zețarul Ivan

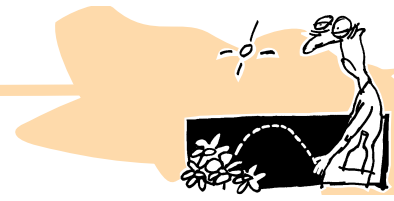

România.
Mici fragmente de neant.

Festina talente

Nu era prima oară cînd un tablagiu mă oprea într-un sat din județul Buzău. Dar săptămîna trecută a fost prima dată în viața mea cînd aveam un senator în mașină. Cu tupeul specific breslei (chit că era din opoziție), demnitarul se răstește la polițist agitînd nervos legitimația: „Bă, eu sînt senator! Și mă grăbesc." Bietul șef de post, livid la față, își pleacă umil privirea sub ploaia de invective. Apoi, brusc, un licăr de speranță luminează fața sărmanului, iar acesta răspunde plin de curaj: „Senator, senator… Dar de la ce partid?".

Cutia milei de viteze

Probabil că măcar o dată v-ați întîlnit cu teroarea pe care o fac pe șosele șoferii de microbuze. De curînd, am fost agresat pe șoselele din Suceava de un microbuz condus de un popă, care era să mă lovească de mai multe ori încercînd să mă depășească. Interesant e că popa își atîrnase la oglinda retrovizoare a microbuzului o cruce mare de lemn. Probabil o cruce cu un rol asemănător cu acela pe care-l au CD-urile antiradar agățate de oglinzile laicilor: în cazul lui, să fenteze vigilența Agentului suprem, din Ceruri, care, dacă mai conduce mult în felul ăsta, l-ar putea trage definitiv pe dreapta. Dacă-i așa, atunci să-și pună și-o toacă în loc de CD-player.

Bătaia e ruptă din rău

Stelică, cerșetorul din fața redacției, s-a băgat într-o bătaie dintre taximetriștii de la Universitate și cîțiva clienți de-ai acestora. Deși este un om bun, Stelică a ales să fie de partea taximetriștilor – iar Cel de Sus l-a pedepsit imediat și l-a scos din cafteală cu hainele rupte. L-am întrebat de ce s-a băgat și mi-a zis: „Păi, eu dacă aș fi taximetrist și tu clientul meu, seară de seară, nu te-ai băga pentru mine?". De-acum n-o să-i mai dau bani. Uite cui a ajuns el să dea banii în timp ce eu credeam că merge la curve.

Șaga, șpaga forestierului

La capătul mocăniței care pleacă de la Vișeul de Sus, undeva aproape de granița cu Ucraina, se află o exploatare forestieră la a cărei intrare scrie: „Accidentul nu e șagă, / Se produce – ați aflat, / Atunci cînd omul se bagă / Unde nu-i calificat!". Muncitorii de-acolo arată ca și cum calificarea lor de bază ar fi aceea de alcoolici, de unde am înțeles că epigrama de la intrare este pentru a descuraja intrușii care se apropie de sticla lor.

MergeHades cu 2 cai putere

Săptămîna trecută am nimerit, pe un sens unic, chiar în spatele unui dric. Dar nu dric din ăsta, Mercedes, ci un dric ecologic, din ăla gen cușcă de sticlă trasă de niște cai îmbrăcați în halate negre care fac caca pe stradă. M-am tot gîndit: am impresia că-n ziua de azi e mai scump să te care cu dric din ăsta la cimitir, căci e total ecologic și nu poluează deloc. Cred că în cîțiva ani o să fie plin de străini din ăștia morți după ecologie, care să vină să se înhumeze la noi. Ar fi o chestie o agenție de ecoturism funerar.

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

La Fundu Herții nu descalecă nici un dascăl

„Elevii claselor a cincea – a opta din Fundu Herții-Cristinești caută profesori calificați." Astfel sună anunțul copiilor de unde se atîrnă harta în cui. Anunțul poate fi găsit la mica publicitate din *Monitorul de Botoșani*. Primarul din Cristinești spune: „Copiii au dreptate, dar nu trebuia să ne facă de rîs." Tanti Mariana i-a spus lui Puiu să nu se bage în asta, că se face de rîs în sat. Dar, uite, Puiu a strîns șapte mii și i-a dat Ralucăi, care a pus și ea cinci. Raluca o are mamă pe tanti Frățini, ori tanti Frățini e mai liberală: „Acum, ce să zici, anunțul ca anunțul, dar copiii au dreptate! În timpul lui Ceaușescu era mai bine că dicta unde să meargă profesorii, dar acum, cine vine la Fundu nostru?". Fundu Herții e atractiv ca și fața Pămîntului, cu rațe, oi, alternanța deal-vale, apă cu bacili de tot felul, cu cozonac uriaș de Crăciun și Paște. Or, la un milion și jumătate salariu nu vine nimeni calificat în Fundu Herții. De aceea, i-am pus pe cîțiva copii de acolo să-și continue campania publicitară, să scrie niște compuneri, poate-poate o fi vreun naiv să se lege de plaiurile acelea. Raluca, clasa a opta: „Bunica a murit că merge la apă să ducă apă la porci a lovit-o cumpăna la cap. Doctorul a venit la două zile și a spus că a murit. Mama zice că un doctor la noi în sat ar fi salvat-o pe bunica. Eu vreau să mă fac doctor, dar mama zice că nu mă poate învăța nimeni în sat, că la facultate e greu." Marcel, clasa a șasea: „Tata o să mă facă pădurar, că a zis că se cîștigă bine la luat lemne din pădure. Dacă ar veni un profesor la noi, eu aș putea să aduc numai și numai lemne să fac focul. Nu m-ar prinde pădurarul, că e tata meu." Silviuța, urcă pe a cincea, mînca-o-ar mama: „Un nenea profesor e bun, că noi pînă acum am învățat cu soața lui dom' viceprimar și du-te acolo, du-te dincolo, era ocupată cu gospodăria și ea a zis: bine că știți să vă semnați." Neluțu, dintr-a șaptea: „Sînt într-a șaptea, că a zis doamna învățătoare: bă, tu urcă a șaptea. Aș vrea să știu cît mai multe." Dintre lucrurile pe care copiii din Fundu Herții nu le știu, dar nici nu le-ar ajuta în viață prea mult să le știe, sînt: dacă omul a ajuns pe Lună și dacă globul pămîntesc e rotund. Din la cinci anișori și m-am întîlnit cu un moș în pădure. M-a întrebat: te-ai rătăcit? Și eu am zis: nu. Iar el a zis: te-ai rătăcit, dar uite calea mea." Așa a trecut familia Mirunicăi la pocăiți.

Eugen ISTODOR

Hai, tu, Costele, zău așa! Ce profesor o să vină să predea tocmai în Fundu Herții? Tu nu știi că la oraș profesorii preferă să se facă taximetriști decît să predea la țară pe salarii de nimic? Mai degrabă facem comandă la taxi, poate vine un profesor. Da' o să ne coste mai mult și nici n-o să știm ce materie urmează pînă nu sosește mașina.

Elevi din Fundu Herții, care ar prefera să stea în bănci la ore decît să bată toată ziua mingea în fundu' curții

Carissima Donna *versus* charisma lui Bill Gates

Introducere și descriere

„Nici nu știu de unde să încep să îl descriu. Să încep de jos. Piciorul este făcut din marmură și este detașabil. De fapt, întreaga construcție poate fi dezasamblată în 4 bucăți, fiecare cu cutia ei de transport. Piciorul este unit, sau mai bine zis izolat de platforma de sus de niște picioare mai mici făcute dintr-un sandwich antirezonant numit «Bogdan și Lucian» după numele creatorilor lui. Sandwich-ul este format din două bucăți de marmură unite printr-un material secret, iar cei doi cilindri sînt înconjurați de un inel subțire de alamă. Partea de sus este din sticlă groasă, iar pe ea stă și bordul din alamă unde sînt comenzile. Butoanele sînt tot din alamă, la fel ca și o plăcuță cu o inscripție rozacruciană care explică numele religios al CD-playerului: «Carissima Donna». Partea electronică stă ascunsă în interiorul castelului făcut din marmură și granit de Brazilia cu ametist, fiind izolată la rîndul ei într-o cutie antirezonantă de travertin. Partea electronică nu e copiată, ci este făcută de «Virgil Laboratories», adică de colegul nostru Virgil. Cum întreaga construcție este o metaforă, sfera colorată care se află în vîrf este «Soarele negru». Dacă observi, sticla colorată de vitralii care împodobește «soarele» urmează o spirală inversă acelor de ceasornic, adică invers timpului, adică tinerețe veșnică. Telecomanda este sculptată în lemn de mahon. Dacă vreun cumpărător dorește, locul piciorului de marmură poate fi luat de un picior format din 7 trepte, adică, metaforic, cele 7 trepte ale inițierii rozacruciene. Jos, sub ultima treaptă, ar putea fi ascuns, cu lămpile la vedere, un amplificator stereo, iar sus, după ultima treaptă, sub panoul de comandă al CD-playerului, ar putea sta preamplificatorul, tot pe lămpi. Astfel, construcția ar fi completă: un sistem audio pe lămpi într-un picior". Cam asta mi-a zis Lucian. Lucian Goilă, unul din inventatorii sandwich-ului antirezonant „Bogdan și Lucian". El și firma lui au planuri mari de viitor. După ce acest CD-player se va vinde, cu banii vor începe construcția unui proiect și mai mare: o coloană gotică cu trepte, ce va încadra un vitraliu, iar în interiorul vitraliului: *„va fi o sferă luminoasă ca un meteorit care tocmai a intrat înăuntru"*, adică un DVD-SACD-player, cu amplificator multicanal, totul, bineînțeles, pe lămpi. Alt proiect, și mai îndepărtat, susține construcția de componente audio cu forme de animale.

Desfășurarea acțiunii „Bill Gates" și finalul

Costul acestui monument al redării CD-urilor este, fără a pune la socoteală și munca meșterilor, de cîteva mii de dolari. Ca orice obiect scump, fabricat din materiale nobile, el a fost creat cu gîndul la un cumpărător cu bani. „Carissima Donna" a avut ghinionul să-i fie destinată lui Bill Gates. Ghinion nu pentru că Bill Gates ar fi neserios sau ceva. Dimpotrivă. Lucian mi-a povestit cum stătea treaba. Totul fusese aranjat. Știau de un băiat din Canada care se ocupa cu IT-ul, cu instalațiile wireless, care îl cunoștea pe unul din designerii lui Bill Gates. Astfel, CD-playerul ar fi ajuns în Toronto și apoi direct la casa principală a boss-ului Microsoft. I se găsise pînă și loc în casă. Însă românul de contact din Canada s-a lăcomit. A vrut un profit mai mare. Tot vorbeau cu el la telefon și le tot zicea că hîr, că mîr, că să-i facă telecomandă, că să construiască și piciorul Carissimei și pînă la urmă Lucian a renunțat la ideea de a mai vinde lui Bill.

Carissima Donna (pe scurt, C.D.) se află acum în București, într-un apartament din Drumul Taberei. Poza ei a stat o vreme și pe Ebay, unde se oferea Gateșilor, Jacksonilor sau Lucașilor pentru suma de 10.000 $. Dar cum Gateșii, Jacksonii sau Lucașii nu prea participă la licitații online, Donna șade frumos în camera lui Lucian. Și, cum zice și el, *„nici nu prea îmi mai vine să o dau"*.

matei@catavencu.ro

CdDplayerul din marmură creat special pentru Bill Gates deschide seria cd-playerelor tematice din România. Vor urma: CD-playerul cu dinți de vampir, CD-playerul cu motor de Renault, CD-playerul albastru de Voroneț și CD-playerul împușcat la Tîrgoviște.

PSD Arad a descoperit că computerul are suflet de partid

Geaba urlă Năstase că presa e vîndută. Geaba vorbește Nica de încrederea în computer. Asociația „Inițiativa tinerilor“ din Arad a fost singurul ONG acreditat cu greu să urmărească alegerile preliminare din PSD de pe 5 septembrie. E vorba de județul Arad, veți spune, unde nu au ieșit mai multe voturi decît membri votanți. Sigur, dar e vorba de Aradul unde au fost anul trecut o arestare PNA a lui Medințu, șef PSD local, destule convulsii și vome politice pesediste ca să se mai tulbure apele cu impunere de la centru. Astfel încît, corect și disciplinat, s-au votat curat la întîmplare următorii potentați ai partidului: Ungureanu, Crăciun și Sabău, pentru Senat, Braica, Chiper, Sîrbu și Căprar la deputăție. La Ungureanu a contat că e prefectul județului? Nu. Au contat cei 17 ani cît a fost judecător și cele treizeci de zile de cînd e membru și vice PSD local. La Crăciun ce să fi contat? Anii ca fost prefect? Acționariatul sau membria sa în șapte societăți de stat și două private din localitate ce au dat casă, două mașini și depozite în valută? Dar la Sabău? Că e proaspăt consilier județean? Dar la Braica și Căprar? Că sînt tineri și șefi TSD și au drept deviză: „Nu trebuie să așteptăm zorile indiferenți, mai putem mișca și noi pămîntul spre ele“. Dar la Chiper? Că a fost PDAR-ist, apoi meleșcan în Alianța pentru România și, în sfîrșit, pesedist de marcă? Dar la Sîrbu? Că a declanșat numeroase scandaluri locale în funcția sa de inspector școlar? Da, sigur, toate acestea au contribuit la votul de duminica trecută. Dar credem că mai mult de atît a contribuit modul cum a votat omul. Da, oamenii simpli, în număr de 6.012, ce au mers dis-de-dimineață la cele 87 de secții de vot PSD. La Ineu, Lipova, Nădlac majoritatea alegătorilor nu au prezentat nici un act de identitate. La Lipova votau și oamenii de pe stradă, fiindcă nu s-a prea prezentat carnetul de membru de partid. La Nădlac intrau doi-trei alegători în aceeași cabină. În alte cătune se vota cu un buletin pentru patru persoane, în altele s-au adunat mai multe voturi decît votați, iar urna mobilă a fost luată pe la parastase și nunți „fiindcă șefii și membrii birourilor electorale trebuiau să fie prezenți la aceste manifestări“. Toate aceste sesizări ale ONG-ului „Inițiativa tinerilor“ sînt parafate cu ștampila primăriilor din localitate sau cu cele ale PSD-ului local. Așa că sînt reale. Tinerii noștri din Arad au pus și o cameră ascunsă la Ineu. Scenele sînt sfătuitoare, comisia electorală spunînd unora și altora ce să voteze. Astfel a fost procesul electoral din Arad. Nu vreau să manipulez. Nu vreau să supăr. Nu vreau decît să rîdeți. De necaz. Fiindcă e mișto mașina asta de vot PSD. Nica și Năstase ne-au confiscat și computerul. L-au compromis. Au mințit poporu' cu calculatoru'.

Eugen ISTODOR

Bursa șpăgilor

Șpagă cu T.V.Atură

Caracatița perfidă a corupției continuă să paralizeze sectoare întregi din economia și societatea civilă românească. Ultimul sector important al societății românești blocat de o astfel de caracatiță galbenă a fost mașina mea, în speță roata din dreapta față, un fel de creștin-democrație a punții față. După un scurt sondaj pe un eșantion reprezentativ de cunoscuți și după un seminar la coada unde plăteam deblocarea, am aflat următoarele: deși noi, contravenienții, plătim 175.000 de lei, nu există nici un proces-verbal al poliției care să consemneze măsura punitivă. Evident că în atari circumstanțe poliția nu încasează nimic, iar din cîte știu eu poliția este, totuși, singura instituție abilitată să mă amendeze în astfel de situații. Acest tip de marketing vine într-adevăr în ajutorul consumatorilor de contravenții ca mine. Pentru că în prezența polițistului și a procesului-verbal aferent mai săream din încă 350.000 de lei. Dar situația în care cineva plătește jumătate din cuantumul amenzii, pentru a fi iertat, fără să existe nici un document justificativ din partea autorității de control are o singură denumire: șpagă („mită“, după art. 254, 255 Cod Penal). Doar că în cazul Ciclop Service primești bon fiscal la șpagă și plătești și T.V.A.-ul de 27.941 de lei. Ce ar zice domnii de la Ciclop Service dacă într-o bună zi le-aș pune și eu o caracatiță pe conturile din bancă, argumentîndu-le că reprezint Finanțele Statului, care momentan s-au dus să facă pipi, și nu le deblochez decît după ce marchează lozul la mine? Să știți că și eu pot să le dau factură fiscală.

Peneș Fazanul

La alegerile PSD, Văcă a primit ca de obicei: o notă bună, dar umflată

Simpaticul Nicolae Văcăroiu de la masa 3 (dacă nu-l vedeți, uitați-vă și dedesubt) a pus ochii lui Dobrin pe încă un mandat de senator. La alegerile preliminare din PSD, el s-a lungit pe marginea listelor organizației din Argeș și a așteptat ca lumea care trece pe-acolo să se împiedice de dînsul, ca de obicei, și să-l voteze. Bineînțeles, domnul Nicu a fost votat și el așa cum s-a votat la alegerile preliminare din PSD, adică de prea mulți oameni. Nici nu știm ce concluzie să mai tragem în acest delicat, rafinat și dublu rafinat caz: să fie domnul Nicu victima fraudei de la vot sau să i se fi încărcat nota la numărătoare adunîndu-i-se și data zilei plus două chifle?

Nicu WCroiu

Adrian Năstase își face *bea culpa*

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

A început marea campanie electorală. Și Adrian Năstase încearcă și el, săracul, să-și scoată așii din mînecă. Dar în loc să scoată, așa cum îi stă bine unui bărbat, el mai mult o bagă pe mînecă. Umblă cu ursul și cu Daea prin țară, încercînd să convingă poporimea că și el este un om din popor. Mănîncă cu minerii – nu bătaie, cum mîncau intelectualii săraci în '90, ci chiftele cu piure, cum mănîncă rahat intelectualii lui Iliescu astăzi. Tot cu circul și piinea electorale, Năstase a ajuns și în Maramureș. Unde, la un pahar de palincă cu localnicii, a vrut să pară iarăși om și a declarat că prima dată în viața lui s-a îmbătat la 4 ani. Ce s-a întîmplat după aia, știm cu toții, chelneri ori simpli cetățeni. De-aia, venim, stăm un pic pe gînduri și întrebăm: e bine că Năstase s-a îmbătat prima dată la 4 ani? După care luăm o juma' de ceva, punem o pernă pe față și încercăm să răspundem.

E BINE

Alin IONESCU

Băi, tovarăși, mie îmi displace alcoolul *(huiduieli puternice, înjurături, semne obscene).* Acum gîndiți-vă că-mi displace și Năstase *(aplauze prelungite).* Prin urmare, eu, unul, deși nu cred că palinca face bine creierului de 4 ani al lui Năstase, o să zic totuși că e de bine c-a băut. Asta pentru că îl văd cum se chinuie să arate a om și încearcă și el, vai de capul lui, să fie popular, să se pupe pe gură cu alegătorul. Așa că, dus de vîrtejul confesiunilor ăstora electorale, dacă azi ne spune cum a machit în pruncie, poate că mîine ne va zice de gagica lui din grădiniță, iar poimîine, în vizită de lucru la o fabrică de prezervative, cum și cu cine și-a pierdut virginitatea (chestie care chiar nu mă interesează). Oricum, în final, la o coadă la Loto, ne-ar putea spune și cum a cîștigat primul milion de dolari.

Marius BORȚEA

Părerea mea e că e bine, părerea mea. Mai bine așa, s-a îmbătat la 4 ani, a văzut cum e și p-ormă s-a luat de alte vicii. Spre deosebire de colegul lui de la Senat, care s-a îmbătat pentru prima dată la o vîrstă mult mai înaintată, dar nici nu s-a mai trezit de atunci. Ar fi fost păcat să doarmă și el în șanț, cînd are atîtea case. Plus că i-ar fi fost cam greu să-și dea toți banii pe băutură. La cîți bani are, ar fi ajuns rapid la vechiul și tristul adevăr că băutura nu-i destulă.

Eugen ISTODOR

E bine și sînt de acord că domnul Năstase s-a îmbătat la 4 anișori. Sînt de acord că, cu cinci ani înainte, el se născuse. Sînt de acord că, mai tîrziu, în facultate, a cunoscut dragostea adevărată. Sînt de acord că s-a căsătorit cu o femeie, Dana, fiică de ministru al Agriculturii. Sînt de acord că a acumulat tablouri, niște imitații după natura sa morală de la Tărtășești. Sînt de acord că Adrian este premier. Sînt de acord că trebuie să-i înghit minciunile. Sînt de acord cu el că trebuia să se îmbete la 4 ani. Dar și el să fie de acord că la cincizeci și ceva de ani e turtă de beat după putere.

Dan STANCIU

Nu-i rău că premierul își deapănă acum, în prag de alegeri, amintirile etilice, vrînd să arate electoratului consumator o altă față a sa, aceea de ins popular, care alternează sobrietatea cu ebrietatea și care știe ce-i aia să cazi sub masă, împreună cu masele. Din asta se vede cît de mult se bizuie domnia-sa pe votul masiv al cetățenilor turmentați.

Ştefan AGOPIAN

E bine că a început atît de devreme. Păcat că astăzi se îmbată cu apă rece.

Iulian TĂNASE

Mă gîndeam să dau un răspuns complex. Așadar, cred că e bine, chiar foarte bine, că Adrian Năstase s-a îmbătat prima oară la 4 ani. Astfel de lucruri se întîmplă atunci cînd copilul continuă să sugă la țîța mamei pînă la vîrste fragede înaintate. (Cercetătorii din Papua-Noua Guinee, vorbitori ai dialectului eKornú, au demonstrat că alcoolul se transmite din tată-n mamă, respectiv din mamă-n fiu/fiică.) Ceea ce nu cred că e bine, și nici foarte bine, este că, de la o vreme, Adrian Năstase se tot îmbată la fiecare 4 ani, ca și cum s-ar îmbăta pentru prima oară. (Nota bene: oare cînd s-o fi îmbătat, pentru prima oară, Nicolae Văcăroiu?! În prima zi?) Revenind la subiect, ar fi interesant de știut cînd a făcut Năstase prima oară dragoste. Sau, și mai interesant, cînd a făcut prima oară dragoste cu o femeie.

NU E BINE

Alexandru DUȚU

Oricum ar fi, nu e bine ca premierul să bea. Cînd e beat și își privește conturile, vă dați seama că ele se dublează, la fel i se dublează și procentul în sondaje și asta nu e deloc bine. Apoi e nasol că cel care i-o trage acestei țări din toate pozițiile de 4 ani să fie beat. O chinuie cu social-democrația lui mică. Nu vedeți că el bea, dar noi ne mahmurim, noi vomităm și pe noi ne doare capul?

Viorel MOȚOC

Pentru unii – e cazul și cu Adrian – contează enorm traumele din copilărie. Pe alea din pubertate și adolescență nu le mai pomenesc aici. Dar cînd, la vîrsta de 4 ani, micuțul Adrian își punea buzișoarele pofticioase pe țoiul de palincă, vai, inevitabilul se producea: începea să i se urce la cap. Și de atunci i s-a tot urcat. Arogantul!

Dragoş MUŞAT

Deci. Adevărul e că cînd Adrian Năstase, că care s-a îmbătat că cînd era el de 4 ani, nu e ca Cato, că Cato, celebrul orator, ca canarii vorbea, că ca canarii ar fi vorbit și premierul, că cît orișicît băutura dezleagă limba, se știe. Păcat, însă, că casele erau deja tule, ca premier. Ce-l strică pe el ca om e că caturile – adică etajele – că care le are el la vilă sînt prea multe și nu-l ajută că cînd vrea să fie și el popular. Deci nu e bine.

E BINE ŞI NU E BINE

Ioan T. MORAR

Pe de o parte, nu e bine, încă de mic premierul a cochetat cu lucrurile interzise. Nu e bine să te îmbeți la o vîrstă atît de fragedă. Pe de altă parte, ar fi fost bine dacă, atunci sau ceva mai tîrziu, Năstase ar fi tras niște beții zdravene care să-l mai fi vindecat de viciul de mai tîrziu, adică de beția puterii. Și, dacă este chiar atît de precoce, stau și mă întreb: oare ce a mai făcut actualul premier înainte de a avea vîrsta necesară? Cît de mic a fost cînd și-a tras prima casă? La ce vîrstă fragedă și-a descoperit aroganța? Și întrebările ar putea continua, dar nu vreau să fiu acuzat că iarăși recurg la clișee mai vechi.

NU SE ŞTIE SIGUR

Cătălin MATEI

Dacă e bine că Năstase a băut la 4 ani? Eu nu știu dacă e bine să fi făcut ceea ce a făcut după ce a băut. Pe bune. La 4 ani, cu discernămîntul diminuat de alcool? Cine știe ce a mai făcut după ce a băut? Poate s-a suit la volan. Poate l-a făcut pe Mihnea. Poate s-a apucat de fumat. Poate s-a făcut mare prim-ministru…

MI-E INDIFERENT

Gabriel DROGEANU

Sincer, nu mă interesează cînd s-a îmbătat premierul prima dată. E în campanie, voia și el să fie simpatic în fața celor care îi dăduseră să guste un păhărel de palincă și s-a trezit vorbind, ca să le fie pe plac. Ar fi în stare ca atunci cînd merge în vizită de lucru pe la o alimentară să spună, cu vocea aceea prefăcută: „Mmm… știți, eu am mîncat prima dată la 7 ani…". Mă întreb ce ar spune ăștia dacă s-ar nimeri în campanie prin niște pîrnăi, încercînd să-i convingă pe studenții cazați pe acolo.

NU ŞTIU

Daniel GOACE

Deci a existat și o perioadă în care Adrian Năstase era și el om ca toți oamenii și evalua scurgerea timpului în ani? Curios, m-aș fi așteptat ca Năstase să declare cam așa: „Prima dată am fumat cam cînd aveam o casă, hai, o casă cu curte. De îmbătat m-am îmbătat la a doua casă. Pe la două case și jumate m-am însurat, am intrat în PSD la două case și un apartament trecute fix în acte, premier am ajuns pe la patru, și cam pe la patru vile, două apartamente și o fermă mă gîndesc să mă mut la Cotroceni".

Comisia de Cercetare a Averilor (CCA) s-a făcut de CCA

Mai țineți minte anul 1996? Pentru cei care nu au prins vremurile și nici gazetele acelui an, spicuim din oficiosul României, *Monitorul Oficial,* articolul intitulat „Legea 115/1996“. Din text, reținem: înființarea Comisiei de Cercetare a Averilor (prescurtat, în text, CCA, un fel de „ilicit“ de modă nouă). Mitreo, Micky, Oprișane, Naste, speriați-vă! Opt ani mai tîrziu, CCA a revenit, tot în paginile *Monitorului Oficial,* nr. 423, cu un text în exclusivitate. Din care iată un intro cutremurător: „În urma verificărilor efectuate de Corpul de Control al Ministerului Administrației și Internelor, a rezultat că numitul Sandu Mihai, comisar – șeful Biroului Poliției Rutiere Onești – a acumulat o vilă estimată la 5 miliarde lei și două autoturisme (DACIA 1300 și VW PASSAT) în valoare de peste 19.000 USD. Se mai arată că, la data de 19 ianuarie 1995, ofițerul a cumpărat un teren în suprafață de 900 mp în intravilanul municipiului Onești“. Sandule, predă-te, ești înconjurat! – par a exclama redactorii *Monitorului Oficial* și intră direct în inima problemei: „S-a arătat în sesizare că ofițerul a susținut că banii necesari finalizării construcției imobilului și achiziționării autoturismului provin din economiile familiei, precum și din ajutorul oferit periodic de Cășuneanu Costel, om de afaceri. (...) Au arătat că numitul Cășuneanu Costel le-a dat, în 1994, 30.000 mărci pentru a-și continua construcția ca naș de botez al fiicei lor. (...) Referitor la achiziționarea autoturismului VW PASSAT au susținut că au cumpărat autoturismul cu suma de 150 milioane lei, primită tot de la numitul Cășuneanu Costel, ca și cadou pentru fiica lor cînd va fi majoră. (...) De asemenea, au primit 50 mp parchet nelaminat pentru imobil de la Cășuneanu Costel, care a dat fiicei lor și alte cadouri“. Păi, se poate, Sandule?? Redactorii *M.O.* au fost nemiloși în continuare: „În cauză a fost audiat ca martor și numitul Cășuneanu Costel care a arătat că (...) în timp a făcut cadouri mai substanțiale în bani și bunuri finei sale a cărei zi de naștere este sărbătorită din 4 în 4 ani fiind născută pe 29 februarie“. Zi-le, *Monitoare!* Iată finalul: „Avînd în vedere situația reținută, CCA va constata că între averea declarată și cea dobîndită pe parcursul exercitării funcției de către Sandu Mihai nu există diferențe vădite, motiv pentru care (...) va dispune clasarea cauzei, dobîndirea bunurilor în perioada cercetată fiind justificată“. *Academia Cațavencu* apreciază strădania coledzilor de la *M.O.* și, tocmai de aceea, face cîteva completări: Cășuneanu este cotat ca avînd o avere de 90 de milioane de coco și e băcăuan, ca și Sandu Mihai. În plus, firma sa, PA&CO International, pesedistă pînă în măduvă, a ciugulit din bani publici pentru drumuri vreo 40 de meleoane de euroi. Și, doi, CCA nu a prins nici un „ilicit“ din 1996 încoace.

Scormonitorul Oficial

Ah, cât este de frumoasă guvernarea lu' Năstasă!

(sau despre arta angajată)

Turiștii care trec prin Bucovina, după vizitarea Voronețului, se opresc la Gura Humorului și fotografiază un grup statuar cu fântână arteziană. Străinii râd și cred că-i kitsch. Românii nu râd, știind că sculptura reprezintă, alegoric, guvernarea PSD. De monument se leagă, prin bun gust, numele fostului primar, Mircea Dobre. Pe marginile fântânii se află peștii cei mari, în simbioză cu baronii locali. Peștii, conduși de grăsanii cu priviri strabice, varsă totul – în acest caz doar apă – din rețeaua publică, în bazinul de partid. În centrul acestuia, mai voinic decât toți, în postură de „Atlas fidel“, geme Octav Cozmâncă, susținând neabătut soclul pe care se înalță – în chip de fecioară cu sân gol – însuși premierul Adrian Năstase.

Materialul strâns de la pești și baroni ajunge, pe căi nevăzute, tocmai în vasul ținut pe umerii rotunzi, albi, dar puternici ai prim-ministrului. Din vas, un firicel subțire – simbolizând declarația de avere – se scurge pentru ochii lumii, tot în pușculița de partid. Actualul primar al Alianței D.A., după alegerile generale, va sparge simbolurile pesediste. Cozmâncă va fi înlocuit cu un fost marinar de cursă lungă, sprijinind soclul, de pe care un fost contabil va număra vaporașele de hârtie din bazin, reprezentând fosta flotă a României: două la primărie, două la prefectură, două…

Venus din Milă

Năstase vrea să vadă mîncare pe care

După ce, acum două săptămîni, Adrian Năstase a mîncat mici cu pîine, săptămîna trecută, premierul s-a aflat din nou în provincie, unde a servit de această dată piure.

Vă reproducem în continuare cîteva fragmente din agenda de lucru a premierului în teritoriu, întocmite în concordanță cu programul vizitelor: „Filiași, 24 septembrie, șomaj, ciorbă de fasole, ciolan afumat, chiflă“, „Potroacele, 27 septembrie, inundații, mămăliguță cu brînză, 2 porții“, „Tecuci, 1 octombrie, vizită spital din localitate, pachețel de acasă cu parizer, margarină, franzelă, măr românesc mic verde“, „Cumpătu, 3 octombrie, incendiu devastator, 2 merdenele, 2 ștrudele mere, 1 melc cu cremă vanilie pentru un copil localnic care să mă pupe“, „Frumușanii de Pădure, 7 octombrie, ceva ușor, nu foarte sărat sau pipărat că încă mi-e greață de la kilogramele alea de cîrnați de Pleșcoi primite cu ocazia rezolvării conflictelor dintre patronatul străin și angajații fabricii de mezeluri din localitate“, „Odobești, 12 octombrie, ctitorirea Bisericii Sfîntul Gavril, am poftă de supă cu crutoane, colivă, grătar și compot de ananas, vedeți cum rezolvați“.

Năstase 7 oase

Anacronica TV

Luna Amarie

Miercuri seară la *Marius Tucă Show* a venit în emisiune… ne cerem scuze… *s-a prezentat* la emisiune domnul Ioan Amarie, șeful PNA. Nu știu ce mănîncă anticorupție și antifoame angajații PNA la cantina instituției, însă în ziua respectivă domnul Amarie parcă înghițise un băț. La toate întrebările lui Tucă – și doar știți și voi cum sînt întrebările lui Tucă – Amarie arbora o cută proeminentă între sprîncene și scotocea prin raniță după expresii cazone: „Doresc să vă informez că…“, „Execut programul de lucru atît cît e nevoie“, „Servesc patria cu devotament“, „Noi ne facem doar datoria“ etc. Dînsul a ținut să răspundă la toate întrebările venite prin e-mail, iar dacă Tucă i le-ar fi citit, ar fi răspuns și cîtorva viruși din ăia cu „Failure Delivery“ și „RE:Your Application“. Amarie a împins devotamentul pînă acolo încît spre sfîrșitul emisiunii și-a spus în direct numărul de telefon mobil. Fără mișto! Este 0744.556.518. For Coruption, press Ioan!…

PNA Curcanul

Tele-olfactiv

Adevărul e dincolo de noi. Dacă Mihaela Tatu a scăpat sau nu niște aer zgomotos în direct la *Teo,* nu vom afla niciodată. Figura acră a moderatoarei, combinată cu mina vinovată a făptașei m-a făcut să realizez pentru o clipă că s-ar putea să nu visez. Nu puteam fi sigur, pentru că mirosurile esențiale ale oamenilor nu trec de ecran. Însă moderatorii și cameramanii știu mai bine. Pruteanu se pretinde un tip rafinat de poezia franceză, însă Liana Stanciu l-a simțit că tocmai a mîncat oaie sadoveniană cu mujdei, iar sacoul îi miroase a cartofi prăjiți și naftalină. Cristian Tudor Popescu pare echidistant, însă Hurezeanu se ține departe de traiectoria șpreiată cu Axe a invitatului. Iar adevărul e proporțional cu numărul de cameramani. Spre exemplu, dacă în timpul dramaticelor show-uri cu oameni persecutați de Securitate, Dan Diaconescu își scoate pantofii sub birou, își pune ciorapii umezi pe scaunul de alături și picioarele într-un lighean cu apă, ăsta ar putea fi secretul cel mai bine păstrat.

Cătălin MATEI

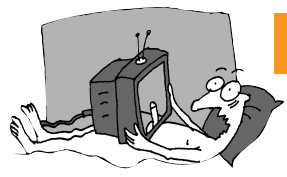

Trampa și ecranul

★ Nu că aș fi io prea cîrcotaș, dar vă rog să observați o chestie. De fiecare dată cînd la Antena 1 apar știri despre patronul Voiculescu, se folosește un efect de suprapunere între imaginea cu Voiculescu vorbind și mulțimea care îl ascultă. Nu înțeleg cine este geniul care își imaginează că e ceva subliminal în asta. Dacă voiau subliminal, suprapuneau o imagine cu Voiculescu aruncînd cu dolari în mulțime.

★ Iată cum a fost prezentată o știre care a curs pe una din benzile de la OTV: „Un sibian a încercat să se înfigîndu-și un cuțit de bucătărie…“. Pînă la finalul textului nu am fost lămuriți ce a încercat el. Sînt foarte multe nuanțe posibile: a încercat să se distreze, să se căsătorească, să se facă remarcat de OTV, să facă mizerie în casă, să ajungă la spital cît mai ieftin etc. Sau, pur și simplu, a încercat să se.

★ TVR Cultural sau TVR 2, nu mai știu care, a difuzat un film cu doi chinezi, un el și o ea, complet goi, care dansau. Alegerea a doi chinezi mi s-a părut foarte inspirată. Avînd organele genitale foarte mici, atît de mici încît nici nu atîrnau, nu a mai fost atît de lipsit de pudicitate în cazul în care în rolul lor ar fi jucat, spre exemplu, un cuplu de albi, un cuplu de negri, sau mai rău, un cuplu de bătrîne.

★ Iată că a trecut un an de cînd aveam probleme cu Oana Roman că l-am făcut pe prietenul ei Cornel stripper, cînd el este, de fapt, un întreg act artistic. Alaltăieri, l-am văzut împreună cu trupa la Tatu în emisiune. Recunosc. Acum, văzîndu-l ca act artistic, am constatat că, spre deosebire de Cornel-stripperul, Cornel-actul are mare nevoie de niște mușchi, de niște imaginație, de niște talent sau măcar de niște cursuri de dans modern pe dezbrăcatelea. Spre deosebire de Tatu, care are nevoie doar de un act.

★ Cîrcotașii au pe radio un promo care sună cu aproximație cam așa: „Cioran a fost cîrcotaș. Eugen Ionescu l-a luat pe nu în brațe. De Caragiale ce să mai vorbim... Ce s-ar fi făcut țara asta fără cîrcotași? Ascultați *Cronica cîrcotașilor!*“. Eu mă gîndesc nu numai la țara asta, ci la întreaga omenire, și-mi fac rapid în minte o listă cu tot felul de cîrcotași internaționali, care-ncepe cu Platon și Cristofor Columb și se termină cu Nietzsche. Mă și întreb ce s-ar fi făcut omenirea fără Platon și fără ceilalți, fără Columb, fără Huidu, fără Găinușă. Ar fi rămas în cărțile de istorie universală doar Marius Tucă și cu Esca.

★ Duminică ni s-au prezentat pe larg aspecte de la crima din Iași, unde o avocată a fost ucisă de fostul ei soț, cu care locuia împreună. Întrebat cum și-a ucis fosta consoartă, criminalul a dat un răspuns antologic: „Cu milă, că am iubit-o!“.

★ M-am uitat duminică la *Profeții despre trecut* și am observat că ticul verbal al lui Brucan, „nu-i așa?“, s-a mai scurtat un pic, iar acum este un fel de „n'șa?“. Pe măsură ce anii trec, Brucan devine așadat tot mai concis. Vor urma și alte prescurtări: „n'ș?“ peste doi-trei ani și chiar „'ș?“, atunci cînd se va împlini termenul ăla de 20 de ani, iar Brucan va uita complet celelalte litere ale alfabetului.

★ Am prins încă un spot publicitar în care Guvernul se laudă că oferă vacanțe de neuitat pe Litoral păturilor sociale defavorizate. La cîteva minute după aia, am prins și buletinul meteo și am dedus că pentru cei care vor vizita în perioada următoare „Litoralul pentru toți“ sejurul va fi într-adevăr de neuitat, mai ales că se vor simți acolo ca acasă, la viituri.

★ La Prima TV a început emisiunea *'70 Show.* Chiar, sîntem curioși ce-o să se prezinte acolo în continuare: primele cozi la carne, filmele lui Sergiu, manifestațiile de 23 August, țigările chinezești și albaneze – Arberia, Apollonia, ehehei! – coniacul în sticlă învelită în paie, activitatea de prim-secretar a președintelui Iliescu sau ce? Mă tem că vor da tot ceva cu Năstase, poate ceva din tinerețile lui, cînd stătea la bloc și nu la 8 case.

★ Aflat la Londra, Iliescu s-a întîlnit și cu șase copii rromi de origine română care au venit la el și s-au întreținut cordial, abordînd probleme dintre cele mai variate, în special de natură socială. Domnia-sa părea ușor nostalgic, de unde am înțeles că, văzîndu-i pe puradei, și-a amintit de copilăria lui revoluționară, cînd visa, ca și aceștia, să meargă prin capitalele lumii. Din păcate pentru destinul țării noastre, s-a oprit la Moscova și n-a mai apucat să ia contact cu capitalismul din metroul londonez.

Petrică, nepoate, eu cînd am profeţit 20 de ani vroiam să spun, de fapt, 35-40. Da' am rămas aşa, că m-am gîndit că n-are Sârbu atîţia bani să mă plătească pentru toată perioada.

Silviu Brucan invitîndu-l pe Petre Roman la emisiunea *Profeţii despre un trecut*

★ Am văzut la Realitatea TV cum au arătat unele tastaturi de calculator pentru votarea candidaților PSD. Dacă ar exista un sfînt patron al tastaturilor de calculator, cu siguranță i-ar trăsni pe cei care au batjocorit bietele butoane. Învelite în hîrtii cu lozinci, acestea ofereau vederii și degetelor doar cîteva taste, să nu se încurce cumva în ele utilizatorul de partid care n-a văzut așa ceva nici în filmele indiene.

★ Președintele Putin a vorbit în direct poporului rus și lumii pe tema atentatelor teroriste, iar cei de la Realitatea TV au ținut să ne ofere tot în direct discursul, prin urmare au năimit o traducătoare de limba rusă. Această traducătoare în direct cunoștea într-adevăr, poate chiar la perfecție, limba rusă; problemele ei începeau însă cu oralul la limba română, probă pe care n-ar fi trecut-o nici măcar stînd în cap. Ascultînd-o, ne-am adus aminte de vremurile în care moldovenii aveau ligheanele de pe blocuri îndreptate spre Republica Moldova soră de peste Prut și urmăreau cu sufletul la gură cum bășîca se pălește de parul porții sau se odihnește în năvod, ori – asta după 1990 – vizionau pasionați trilogia SF *Gîlșeavă pi șier* și serialul pentru adolescenți *Sloboziți di tălănguță.*

★ La Prima TV nouă ni s-a prezentat zilele trecute un material despre concursul „Miss Turism – 2004“, desfășurat pe Valea Prahovei. Candidatele s-au luptat pentru postul de reprezentantă a turismului românesc în lume și, din cîte secvențe am prins noi, ni s-a părut că unele dintre ele ne-ar putea reprezenta mai cu spor la „Miss Agroturism“.

★ Un tînăr cetățean al patriei invitat la *Monica* fusese acuzat de părinții adoptivi că ar fi ciordit niște bijuterii sau cam așa ceva. El s-a apărat, zicînd: „Dacă am pus eu mîna pe verighetele și ghiulurile alea, să dea Dumnezeu să ajung cel mai rău, să nu mai ajung eu la serviciu“. Nu știu de ce, dar am impresia că oricum întîrzie mereu la serviciu, avînd multă treabă pe drum, prin autobuz.

★ Specialiștii din emisiunile de mașini încep să vorbească toți cam la fel. Zic chestii din astea gen „linia fermă a caroseriei“, „masca radiatorului îi conferă o personalitate accentuată“, „portbagajul e încăpător făcînd față oricăror nevoi“ ș.a.m.d. Am impresia că, încet-încet, o să apară rubrica *Auto-meteo* în care Ortansa Jude o să ne spună: „Vor cădea precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare, ceea ce va necesita folosirea ABS-urilor ce conferă o siguranță deosebită în caz de frînare“.

★ De la PRO TV, parcă, am aflat că în România există un baschetbalist care cîștigă mai mult decît oricare fotbalist. Sabin Ilie, rugat să comenteze, stătea în mașină, mai scotea cîte-o vorbă și în timpul ăsta își tot aranja părul în oglindă. Mă gîndesc că putea, pur și simplu, să tacă și să-și facă freza: am fi înțeles mai bine de ce baschetbalistul ăla era mai bine plătit decît el.

Tupeu 2004

Dai PSD-ul afară pe ușă la vot și el îți intră pe Windows la loc!

PSD-ul s-a votat pe calculator, mai exact, în sistemul binar 010010, 0000100, 0011011101. Adică exact așa cum sînt și membrii Partidului: niște zero-unuzero-uri pe toată linia, de la Alba la Vrancea și de la HC 85 la Windows 2000. Descărca-vi-s-ar *Trash*-ul în față la toate organizațiile de partid și da-i-s-ar *Shut down* în fund lui Iliescu, că ne-am săturat de interfața aia de ilegalist care ne conduce *Moftware-ul* românesc de 14 ani încoace. Și care ne-a lăsat cu burta goală, că e *Menu*-ul gol și nouă ne ghiorăie mațele pe dinăuntru, că lui Năstase numai *Windos*-ul îi place și e plin de viruși Guvernul, fără o sută de mii de coco nici nu poți să te apropii, că te îmbolnăvești ce mașini trag în față la Palatul Victoria! Și ați văzut cum cad la *Tetris* cărămizile alea? E, uite-așa cad și la Năstase cărămizile, șindrilele și parchetul pe vile! Să vedem cine ne-a curentat cu Tupeul săptămîna asta. Enter!

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Ionel Blănculescu.** Eurodeșteptul de Blănculescu a declarat în inclusivitate pentru Tupeu 2004: *Toți corupții din România se află în opoziție!* De-aia, dacă dai drumul la apă într-un sediu PSD și anunți că vine PNL-ul la guvernare, ies disperați toți hamsterii pesediști cu gușile și căpușele pline cu tot cu nevăstucile cu blănuri scumpe pe ele și o ard la fugă să se scuze la *Tucă Show* că s-au înscris în PD. Astfel că afirmația lui Blănculescu ar suna corect astfel: „Toți corupții se află în fosta Opoziție". Întotdeauna.

Super-tupeu 2004 (2 puncte): **Parlamentarii PSD.** După ce nu s-au ales pe site-ul partidului, parlamentarii PSD care nu vor pupa Camerele 1 și 2 ale Puterii la anul au refuzat să intre la lucrări, făcînd planuri de răzbunare împotriva alegerilor prin calculator, împotriva calculatoarelor, împotriva lui Bill Gates, împotriva lui *mp3* și trei la leu, împotriva lui Jeg și Jpeg. La șuncă, bă, nu la-ntins mîna, grașilor, 'te'ntris pe Parlamentul vostru de șmecheri!

Ultra-tupeu 2004 (1 punct): **PSD.** După ce-a promis schimbarea, la actul isteric de la 5 septembrie 2004 PSD a întors urnele împotriva alegătorilor: Păunescu, Văcăroiu, Dâncu, Mitrea, Tărăcilă, Cozmâncă, Hrebenciuc, Nica sînt noul val al PSD-ului în politică, cu care vor ataca Parlamentul, Guvernul și Poporul. Cu tînărul Văcăroiu, la care doar ficatul e mai tînăr în fiecare zi cu două celule, cu juvetele Tărăcilă, care mîine îngroapă întîlnirea de 30 de ani de la absolvirea liceului, facultății și a corupției, cu puți Cozmâncă care nici nu știe cine a fost Ceaușescu, că el numai de „mult iubite și stimate, întîiul miner, comandant suprem al armatei și strateg neobosit" îl știa pe Abuziv Decedatul – ei bine, cu neinstruiții ăștia vrea PSD-ul să intrăm în Europa. Bă, să nu vă moară Organizația de Tineret în cadă la Geoagiu, faza pe reumatism!

Bursucul drastic

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	34 puncte
2. Adrian Năstase	22 puncte
3. PSD	14 puncte

Ionele, i-am văzut PIN-ul lui Năstase. Începe așa: 1, 2, a treia n-am văzut-o, iar ultima cifră era un miliard. Normal că euro, fraiere! Ce dracu' să facă cu un miliard de dolari la banii lui?

Dan Nica și Victor Athanasie Blănculescu, un ministru care, văzînd că se apropie Revoluția electorală din noiembrie, și-a băgat piciorul în ea de opoziție

Cu Năstase în Novaci, printre boi și pesediști

Năstase cel Popular a început o vizită neoficială împreună cu soția și vreo două persoane oficiale (aflate, desigur, în regim neoficial) prin Oltenia. Vizita a fost atît de neoficială, încît a avut doar cîteva echipe de televiziune alături. Un popas al cortegiului neoficial a avut loc în orașul Novaci. Nu comentăm vizita pe la ciobani și crescători de vite, ci doar o stranie coincidență. Casa de cultură din Novaci se numea (poate că între timp și-a schimbat numele!) „Grigore Preoteasa", așa cum se numește și Casa Studenților din București. Și aici vine partea interesantă a poveștii. Fiica fostului ministru de Externe Grigore Preoteasa a fost prima nevastă a lui Adrian Năstase și se spune că socrul l-ar fi surprins pe viitorul ginere al lui Angelo Miculescu îmbrăcat într-o rochie de-a ei, drept pentru care s-a cam destrămat căsătoria. Acum, fata lui Grigore Preoteasa este recăsătorită, bine-mersi, cu un bărbat obișnuit și are un magazin de mobilă în Washington D.C. Revenind la vizita din Novaci, să reținem că Năstase a intrat prin mai multe grajduri, contînd pe electoratul aflat înăuntru, care, parțial, l-a și aplaudat.

TravesTitu Maiorescu

Întîlnire de gradul *6, poliția!*

Săptămîna trecută, la Costești, a avut loc o întîlnire la vîrf de sabie între șefii lumii țigănești, respectiv majestățile lor purtătoare de coroană și ghiul împăratul Iulian și regele Cioabă. Întîlnirea a fost atent pregătită, fiecare dintre cele două înalte majestăți trimițîndu-și solii pentru a se anunța. Care soli s-or fi întors de la curțile rivale nu numai cu vestea că întîlnirea este agreată, ci și cu caii și cu blugii adversarilor. Dar, peste toate astea, important este că întîlnirea a avut loc în condiții de pace, fiindcă nici nu vrem să ne imaginăm ce-ar fi ieșit în cazul unei confruntări armate: toți supușii ar fi trebuit să răscumpere capacele de canal de fier vechi ca să aibă de scuturi.

Haiducii lui Șaptefuste

Noua Alianță a PSD-ului se poate transcrie și așa: FSN + PUR = FUR

Partidul Umanist din România s-a aliat brusc cu PSD-ul, spre nemulțumirea multora dintre filialele locale. Astfel, se anunță cîteva mari lovituri politice în teritoriu după acest eveniment: de exemplu, supărată pe lovitura de la centru, Antena 1 – Galați trece la PNL, *Ciao, Darwin* – Ploiești se mută la PD, *Observatorul* din Tecuci defectează și trece in corpore la PUNR – Iași, *Din dragoste* – filiala Puchenii Mici se mută cu arme și bagaje la UDMR – aripa PNȚ Lambru și, nu în cele din urmă, *Recursul etapei* – Săftica trece la PUR – filiala Insula Șerpilor, cea mai mare organizație din țară.

Jocurile Olimbice de la Antena

Pe Fîșia Gazu din Pitești s-au dat lupte pentru Înălțimile Logan

Miercuri noaptea, cu ocazia lansării noii Dacia Logan, organizatorii evenimentului i-au înarmat cu ciocane, polizoare și bormașini 4x4 pe membrii trupei Sistem și i-au pus să distrugă în public un model mai vechi, o Dacie 1310. Deși s-au chinuit din greu să avarieze mașina, pînă la finalul show-lui nimănui nu i-a trecut prin cap ideea salvatoare: să fi așezat mașina pe contrasens și să o fi chemat cineva pe soția senatorului Păunescu să vină cu jeep-ul!

Dacia na, Sîrbu!

Edilii ne-au băgat cocă sub nas

Primăria sectorului 2 a organizat în week-end-ul trecut a IV-a ediție a „Tîrgului de Pîine". Dacă mai așteptau numai două luni, îl puteau organiza cu ocazia alegerilor, sub mult mai generoasa deviză „Tîrgul de Pîine și Circ".

Aluat din Pont

miliția spirituală

Firu a iubit din ilegalitate trandafiru'

Prezența lui Zamfir „Firu" Dumitrescu în conducerea PSD ar putea să-i mire pe unii dintre cei neinformați. Dar cei informați știu că tovarășul Zamfir Dumitrescu este pesedist încă din ilegalitate, adică de pe atunci cînd viitorii membri ai partidului de azi se ascundeau în rîndurile partidului de ieri, adică în PCR. Funcțiile au fost pasiunea lui Firu din tinerețe. Astfel, în facultate era, prin 1969, secretar al comitetului UTC de la Institutul de Arte Plastice din București. Pe vremea aceea, șeful său suprem pe linie utecistă era nimeni altul decît șeful său suprem de azi (pe linie de simpatii pesediste), Ion Iliescu. Pe atunci nea Nelu era prim-secretar al CC al UTC și ministru pentru problemele tineretului. Deținem cîteva pagini de colecție din revista *Viața studențească* (nr. 17, din 23 aprilie 1969) în care este vorba și de cuvîntarea tovarășului Firu Dumitrescu la Conferința Uniunii Asociațiilor Studențești din Republica Socialistă România. Iată ce a spus vorbitorul: „a subliniat aprecierea pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a dat-o la Conferința națională a cadrelor didactice învățămîntului superior artistic, faptul că acestuia i se acordă o atenție deosebită, în funcție de profilul specific al viitorilor absolvenți, slujitori prin instrumentele creației ai operei de desăvîrșire a construcției socialiste, ai năzuințelor de progres". Probabil că năzuințele de progres ale lui Zamfir Dumitrescu erau destul de mari de pe atunci, altfel nu ar fi năvălit cu limba sa catifelată pe fundul încă neobișnuit cu laudele al lui Ceaușescu, dat fiind că ne aflam, totuși, în 1969, iar cultul personalității încă era destul de incult! Dar, pe lîngă limba de mai sus, Firu strecoară de la tribună și o turnătorie în toată regula: „Unii dintre colegii noștri își îndreaptă căutările spre forme artistice sărace în conținut, ce presupun angoasa și absurdul, spre curente și orientări care prezintă interes și trebuie cunoscute în sine, dar nu pot fi adoptate structurii specifice societății socialiste, nu pot reprezenta năzuințele și idealurile noastre, ale tinerilor comuniști din România".

Vincent van Demagogh

tractive și inte-
lizate în lumina
materialist-dia-
e lume și viață.
numele studen-
Institutul de arte
București, unde
t, tovarășul **Du-**
Zamfir, secretar

maeștri reputați, sînt noțiuni perimate, depășite, fără legătură cu arta modernă.

În acest sens, sîntem conștienți că Asociația Studențească trebuie să militeze activ pentru sădirea în con-

(Continuare în pagina a 14-a)

tin CORNIȚĂ

Zamfir DUMITRESCU

VIAȚA STUDENȚEASCĂ 13

Tovarășul Zamfir Dumitrescu, actualul pictor cu același nume, pe vremea cînd îi condamna pe colegii săi care practicau suprarealismul în civil

Un MUUU mai Citius, altius, fortius

Eu, vacile din imagine, pășteam fără țintă in dă midăl of dă orășelul Cîmpulung Muscel. După ridicarea sălii de sport din programul guvernamental „Săli de sport", eu, vacile din imagine, sîntem mai puternice. Avem fîn mai puțin, prin reducerea întinderii pășunii, dar ne putem mîndri cu un mușchi mai fibros, putînd trage de fiare în voie. Din pariul dintre Năstase și Țiriac a beneficiat foarte mult zootehnia din zonă, mai ales ramura numită tăierea vitelor pentru mușchiuleț, altfel nici că se putea, dat fiind că noi nu avem o sărbătoare anume, de lobby și hobby, vezi afacerea Crăciunul, în care sînt băgați porcii pînă la cap. Eu, vacile din imagine, vom vorbi ca și în alte zone să se extindă această experiență. Mai ales că am citit în *Evenimentul zilei* că banii de pe săli au ajuns la firmele domnului Năstase. El se bucură de sforării și bani, noi de sănătate, look și tăiere.

Reporterre-à-terre

Povestea Porcului (VI)

Istorie cu miros de mașina porcului

Povestea porcului merge mai departe prin noroaiele istoriei. Rîtul degrabă hăpăitor al poetului își găsise cuibul, într-o vreme, într-un Mercedes negru care tăia cărările patriei însoțit mai mereu de un Aro 244 albastru ce ținea loc de paporniță umblătoare și fără fund. Iar papornița asta, la drumurile spre București, dădea biata de ea cu pragurile de asfalt, atît de grele erau butoaiele cu vin și spinările de godinaci care vor fi ostoit mai tîrziu apetitul sultanului. Totuși, ca să vedeți că adunatul peșcheșului nu era chiar floare de băsina porcului la ureche, ascultați aici un incredibil episod, cu tente de povestire fantastică, oferit pe tavă, cu un măr în gură, de cîțiva povestitori olteni.

Ne aflăm prin anul 1987. După ce și-a parcat impozanta personalitate pe stadionul din Bănie, la un meci al Universității Craiova, bîrcanul s-a tolănit apoi în Mercedesul negru și a tulit-o, urmat de acel Aro ghiftuit, către București. Mare om, mare ghinion, însă: poetul habar n-avea că Miliția dăduse sfoară în țară că tocmai se furase un Mercedes negru, stirpe destul de rară pe vremurile alea pe drumurile din Republica Socialistă România. Așa se face că, odată pătruns pe teritoriul județului Olt, un milițian a făcut semn către cutia păunescului și a cerut actele la control, tovarășe, să verificăm mașina. 'Tu-i pe mă-ta, tovarășe, tu îl oprești pe marele poet Adrian Păunescu? – ar fi apucat să compună pe loc bardul, înainte ca plutonierul, ceva mai puțin la minte, probabil, dar convins că a găbjit banditul, să pogoare asupră-i o ploaie de pulane ce a prevestit parcă celebra ploaie de flegme din iarna lui '89. Legenda spune că porcul a ajuns încătușat la sediul Miliției din Slatina, de unde a fost imediat redat patriei și poporului, cu un potop de scuze, plecăciuni și pupături de copită.

Godinacul și cămeșa

Oprișan scoate moșia mamei la plimbare prin parc

Pensionara Lucia Gherarde, născătoarea lui Marian Oprișan, a ajuns prin grija fiului ei o mamă de bani gata. Pentru că a învățat la școală mai bine ca el, Marean i-a luat mamei, acum doi ani, 8 hectare de teren pe lîngă Focșani, la Vînători. Apoi, pe măsură ce în presă au apărut dovezi despre cunoștințele teoretice ale doamnei Lucia, mult mai bună la gramatica de turnătorie decît fiul el, Marean s-a simțit obligat să-i mai dea ceva mamei lui. Cum să-i ia încă o moșie n-a putut, a încercat să crească valoarea celei deja luate. Și ce s-a gîndit, bietul copil: să tragă, pe bani publici, un parc de distracții, ceva tip Disneyland, fix lîngă cele 8 hectare ale maică-sii. Proiectul ar fi ajutat-o pe tanti Lucia de două ori: o dată, că i-ar fi crescut imediat valoarea moșiei, a doua oară, că ar mai fi avut un loc unde să-și trimită copilul la joacă, pe lîngă cel de la Consiliul Județean. Doar intervenția lui Adrian Năstase a zădărnicit, atunci, proiectul lui Oprișan, căruia i s-a recomandat „să mai termine cu șmecheriile astea".

Întoarcerea fiului risipitor de limbi pentru Mitrea

Însă Marean nu s-a lăsat cu una, cu două, și pînă la urmă a obținut ce-a vrut. După ce l-a făcut pe dracu' în 4x4 și l-a scos pe Mitrea în frunte la alegerile interne din PSD Vrancea, Marean s-a reorientat spre sprijinul noului său protector, ministrul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului. Iar Mitrea, profund recunoscător slugii sale cu pretenții de baron, a și pus la cale un proiect pentru construirea unui parc turistic exact pe locul pe care voia Oprișan să trîntească Disneyland-ul. Ca să vedeți și dumneavoastră, doamnă Lucia, cîte face fiul dumitale pentru binele mamei lui. Doar n-ați crezut c-o să vă lase pe stradă din cauza la un bărbat în stat, care e Adrian.

Masca lui Zero

Poliția presei

Inferioritate numerică și intelectuală

Între reclamele la Scandic și Izvorul Minunilor, pe Național TV mai încap uneori și emisiuni. Ba, cîteodată, chiar știri. Și, culmea, chiar și știri sportive. Însă aceste știri, din cauza reclamelor de care vă spuneam, sînt atît de scurte, încît prezentatorii nici nu apucă să lămurească telespectatorul. De exemplu, am aflat din știrile sportive de la Național TV că în meciul Peru-Argentina, după ce arbitrul a eliminat doi jucători, cîte unul de la fiecare, „cele două echipe au rămas în inferioritate numerică". În inferioritate numerică față de cine, asta nu a mai apucat bietul comentator să ne lămurească. Dacă acest lucru s-ar fi întîmplat, să zicem, în meciul FC Național – CSM Reșița, atunci ar fi fost limpede: cele două echipe ar fi rămas în inferioritate numerică față de spectatorii din tribune. Dar așa?

Dan APOSTOLU

Ce-și face scribul cu mîna lui: handlab

vor juca la Buzău

competiție la care participă și formația Liceului cu Program Sportiv Focșani. Lotul este format din majoritatea jucătorilor care vor evolua și în Divizia „A", la Handbal Club Focșani.

În prima rundă, pe 19 septembrie, echipa

vrâncenii vor juca pe teren propriu cu CSS Mariano Tex Călărași.În tur, focșănenii vor juca acasă cu CSS Galați, LPS Brăila și se vor deplasa la Medgidia și Constanța.

■ Fetele se vor deplasa la Botoșani

primul meci din campionat fiind programat dum[illegible], 12 [illegible]tembri. Handlabistele le la LPS [illegible] meciuri pe [illegible]eren propriu cu formații din Iași, Roman și Bacău și vor juca în deplasare la Piatra Neamț, Târgu Neamț și Suceava. În schimb, echipa de

În pagina de sport a ziarului *Milcovul* s-a făcut zilele trecute o nedreptate. S-a anunțat că „handlabistele" junioare din Focșani vor avea meciuri pe teren propriu cu formații din mai multe orașe. În acest fel, au aflat și prietenii lor la ce se dedau ele în timp ce-i mint că vor să rămînă fete mari pînă la căsătorie, cînd vor lua mîna de pe minge sau de pe alte componente intime ale echipamentului ca s-o pună pe cratiță. Măcar să ni se fi spus și ce făceau în timpul ăsta juniorii băieți, fiindcă avem o oarecare bănuială că se aflau la dușuri și exersau o partidă de handlab cu mîna.

Augustin POPESCU

Nu vă fie frică, avertismentul pică!

Și noi vă sfătuim să ocoliți: chiar există pericolul producerii de accidente, mai ales dacă vă pică în cap chiar avertismentul. Avertisment care deschide drumul unui nou gen în literatura de indicator, unul mai mult decît realist. Au plecat deja spre tipare copiii pe care scrie „Atenție, copii!", bolovanii cu „Atenție, cad pietre!" și rahații cu „Aveți grijă pe unde călcați!" (pentru cartierul Berceni), plus cel cu „Aveți grijă ce mai mîncați!" (versiunea pentru cartierul Primăverii).

Star-ghips

descopery

Mecanica amnarului și magia pietrelor de tunet

Anticii nu își imaginau că uneltele de silex pot fi făurite de mâna omului, ci credeau că sunt căzute din cer și apărute în timpul tunetelor. Numele lor generic a fost acela de *ceraunii lapides,* adică „pietre de tunet". Cuvântul vine de la grecescul *kerаunos,* care înseamnă tunet. Episcopul Marbode din Rennes, din secolul XI, a consemnat că ceraunii din Germania semănau cu cristalele albastre sau roșii, iar cei din Lusitania aveau o culoare asemănătoare piropului. În *Cartea subtilelor creaturi divine,* autorul medieval Hildegarde von Bingen scrie că ceraunii sunt „esența savorii magice și mistice, a interferenței ordinii minerale cu cea spirituală". În timpul Renașterii, existau la curțile prinților „cabinete de curiozități", în care te întâmpinau inclusiv ceraunii, numiți acum *cerauniae fulgurae* sau *glossopetrae.* Mult mai practici, ciobanii din Carpați au folosit pietrele de tunet pentru scăpărat pe amnar, care este un instrument de oțel, în formă de liră, pentru aprinsul focului. Ele mai erau încă utilizate de ciobani, înainte de revoluție. Consultându-le bucățile de cremene, arheologii au avut parte, adesea, de surprize de zile mari. În 1956, arheologul C.S. Nicolăescu-Plopșor, coordonatorul cercetării paleolitice în România, a făcut investigații în Munții Cehlăului și a fost condus de ciobani într-un punct numit „La Scaune", aflat la 1.327 m altitudine, la sud-vest de vârfurile Toaca și Panaghia, de unde se alimentau cu cremene de amnar. Așa a fost descoperită una dintre cele mai interesante culturi epipaleolitice din România, cea swideriană, cu o vechime de 11.000 de ani, caracterizată prin vârfurile de săgeată pedunculate, cu retușe inverse la vârf. Cercetările lui Plopșor au fost continuate de Alexandru Păunescu, al cărui amnar a încetat să scapere în 2003. El a cerut ca, după moarte, trupul lui să fie cremat, iar cenușa împrăștiată peste situl paleolitic de la Ripiceni-Prut, unde s-au găsit cele mai frumoase pietre de tunet din România.

Bolovan Gogh

La Sibiu se joacă, prost, „Monumente și schițe“

La Sibiu este primar un neamț și tot ce se face acolo se face după reguli nemțești. Orologiile merg la fix, ofițerii își verifică unghiile înainte să treacă bătrînelele strada, iar gunoaiele de pe străzi stau cuminți și frumos aliniate în așteptarea măturătoarelor cunoscătoare a cel puțin două limbi străine. Pe lîngă aceste aspecte ce țin de o viață ordonată, la Sibiu se mai întîmplă un lucru: centrul orașului a fost trecut pe lista obiectivelor de patrimoniu și a fost propus pentru includerea în Patrimoniul Mondial. Prin urmare, tot ce se dărîmă, construiește sau restaurează acolo trebuie făcut cu mare precizie, cum ziceam, după reguli nemțești. Din păcate, se mai întîmplă ca administrația locală să confunde unele dintre zidurile vechiului burg cu zidul de la Berlin și să le aplice același tratament: demolarea fără prea mult echivoc, după metodă nemțească. Acest lucru tocmai i se întîmplă clădirii unei foste fabrici de bere, care a fost construită în 1875, și se întîmplă fără aviz de la Comisia Regională a Monumentelor Istorice și de la Ministerul Culturii și Cultelor. E normal ca oamenii de-acolo să prefere berea nemțească, fiindcă și noi mai greșim în sensul ăsta, însă n-ar trebui să uite că o fabrică de bere e ca vinul: cu cît e mai veche, cu atît e mai bună, și cu cît o dai gata mai repede, cu-atît te doare mai tare capul p-ormă.

Zinedine Zidar

Dezvăluiri

Cum se poate face curat în Deltă

Nu numai canalul Bîstroe amenință să distrugă Delta Dunării: dacă inițiativa ucraineană nu o va face, turistul vesel va reuși cu siguranță. Sejurul acestuia în Deltă lasă în urmă sticle de băutură, pet-uri și cutii de cico și briefcor, pachete de țigări și plăci de polistiren. Încet, dar sigur, malurile brațelor și canalelor vor ajunge să semene izbitor cu străzile Bucureștiului și ne vom putea mîndri nu numai cu o rezervație unică în Europa, dar și cu un mod unic de a ne bate joc de ea.

Dacă-l întrebi pe turist de ce lasă în urma lui toate mizeriile, zice că-i lipsesc condițiile. E adevărat, nu găsești coșuri de gunoi în Deltă. Asociația „Salvați Dunărea și Delta – *Academia Cațavencu*“ are, însă, o soluție. Pentru a nu fi acuzați că ne pricepem numai să dăm sfaturi, am cerut ajutorul unor femei dispuse nu numai să explice, ci să ne și arate *live* cum trebuie procedat. Ne-am dat întîlnire cu Cristiana Copos, Dana Deac, Mona Muscă, Alice Năstase și Daciana Sârbu la ceasul dimineții în Piața Victoriei și am demarat operațiunea „Cu brațele curate“. În cîteva ore am ajuns la Murighiol, pe brațul Sf. Gheorghe, și am făcut joncțiunea cu guvernatorul Virgil Munteanu și cu ministrul Speranța Ianculescu. Înarmați cu pungi de gunoi, am luat malul brațului la picior și în numai o jumătate de oră doamnele ne-au arătat mîndre o captură de vreo douăzeci de saci umpluți cu gunoaie lăsate de turiști. Pentru cei care tot n-au priceput operațiunea simplă ca bună ziua, Mona Muscă a reluat pașii în rezumat: se ia un sac de plastic cu tine, se umple cu gunoaiele pe care le-ai făcut și se duce înapoi acasă, unde se aruncă în locuri special amenajate. Versiunea îmbunătățită a procedurii presupune doi saci: unul pentru gunoiul pe care-l faci și altul pentru gunoiul pe care-l găsești.

La fața locului, marea uimire a fost să descoperim că soluția de ecologizare a Deltei propusă de asociația noastră este cunoscută de mai multă vreme în zonă. Membrii cercului ecologic al Liceului „Grigore Antipa“ din Tulcea plimbă regulat sacii de gunoi prin Deltă și nu-i plimbă degeaba, ci îi umplu de fiecare dată cu gunoaiele lăsate de alții, cum au făcut-o și cu ocazia operațiunii „Cu brațele curate“. Am stat atunci și ne-am întrebat: dacă soluția e simplă și e, riguros vorbind, la mintea copiilor, pe oamenii mari ce-i împiedică să lase Delta curată? Data viitoare poate prindem vreo doi-trei turiști iresponsabili și-i rugăm să ne răspundă. Așa, ca să nu murim noi proști cum mor peștii și păsările de prostia altora.

Asociația „Salvați Dunărea și Delta – *Academia Cațavencu*“

La plecarea din București, membrii și fanele Asociației „Salvați Dunărea și Delta – *Academia Cațavencu*" pun mînă de la mînă pentru toate trei brațele Dunării

În Deltă, ministra Mediului, Speranța Ianculescu *(stînga)*, și deputata Mona Muscă *(dreapta)* dovedesc că, indiferent de opțiunea politică, se poate căra cu sacul și în scopuri mai nobile

Loc de retrocedat cu capul

Un fost ministru, rămas în continuare sinistru

În atenția colegului Gabi Drogeanu, care mă tot pistonează să bag mai multe poante în textele care apar în această rubrică: mă hotărîsem ca de acum să bag cîte o glumă la fiecare trei cuvinte, un calambur după fiecare virgulă, o ironie după fiecare „â“, pe care oricum nu-l folosesc decît foarte rar, doar în cuvinte gen „român“, „România“. Dar cum naiba să faci umor cînd trebuie să scrii despre un ministru ceaușist care s-a instalat în casa unui deținut politic și n-a mai plecat de acolo, ba, mai mult, s-a făcut și proprietarul casei, în vremea lui Iliescu? Să rîzi pe seama pungașului Radu Abagiu, fost ministru la Comerțul Interior și vicepreședinte al Capitalei în anii '70 ar însemna să-i găsești un haz unui tip anost și meschin pînă-n măduva oaselor. Să glumești pe seama familiei Vasiliadis, pe care comuniștii au scos-o forțat din casa din Dimitrie Onciul nr. 31 și au cazat-o vreo 15 ani la Aiud, Gherla, Jilava ar fi o impietate. Și ce-ți mai vine să te spargi de rîs cînd trebuie să spui că ICRAL Foișor i-a vîndut lui Abagiu casa în 1996, deși ea fusese revendicată de proprietari încă din 1991! Și totuși, o glumă se poate băga și în textul ăsta. E judecătoarea Silvia Pană, o glumă proastă a Justiției Române, care a dat cîștig de cauză hoțului comunist Abagiu, pe motiv, atenție, că acesta nu s-a prezentat în instanță. Adică dacă venea în instanță putea să piardă. În lipsă, însă, e declarat cîștigător.

Cu asemenea personaje, e clar că nu-ți arde să faci poante, așa că textul pe care tocmai l-ați citit, recunosc, e cam de rahat. Reprezintă însă materialul din care sînt făcuți indivizii odioși de mai sus, care vor primi un șut în parandărăt tocmai de la Strasbourg.

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

Cultа noastră cea de toate zilele

Sub sloganul „Te spovedești și cîștigi!“,

BOR își face TV

Sătul de deformarea la care e supusă imaginea bisericii de către televiziuni, Teodosie Tomitanul, cel mai în bani episcop din Sfîntul Sinod, s-a hotărît să-și facă singur dreptate. Așa că, zis și achiziționat. După ce a dat o tură cu telecomanda prin audiovizual, a pus ochii pe Pax TV, cu gîndul s-o pună apoi la dispoziția Patriarhiei. Și cum în biserica noastră strămoșească ce azi se discută, mîine se execută, probabil că la această oră deja se lucrează intens în studiourile din dealul Mitropoliei la grila de programe. Care grilă ar putea arăta cam așa: 8,00 – Dobro Utrenia cu Mișu Dobrovolschi și Wilmark (canonizări celebre, întronizări mondene, meteo etc.); 10,00-12,00 – AniMarx – program de desene animate pentru micii creștini cu conținut antiateist; 12,00-13,00 – Telepoping, emisiune de prezentare a unor accesorii moderne care să ușureze munca în biserică (cădelnița cu aprindere cu cuarț, sutana pentru slăbit, șampon minune pentru bărbi lungi etc.). Urmează apoi de la 13,00 la 16,00 telenovela cu tematică religioasă *Tînăr și nemîruit,* două episoade unul după altul. La ora 17,00, cum era și normal, *Pomelnicul de la ora 5,* un scurt jurnal în care vor fi pomeniți toți cei dispăruți în accidente (rutiere, de muncă, de Viagra etc.). Seara, începînd cu ora 20,00, se va difuza emisiunea de divertisment *Din pacoste,* moderată de Î.P.S. Teoctist, urmată apoi de emisiunea culinară *Pilit în post,* în care ierarhii vor prezenta enoriașilor diverse rețete pe bază de legume și fructe. La închiderea programului, în jurul orei 23,00, Epif. Norocel va prezenta enoriașilor rezultatele extragerii Loto din cutia milei.

Cetatea
Vatican-can-ului

dosarele chiX

Ca ţară situată undeva în fundul curţii Europei Unite, România are sarcina de a sta cu ochii-n patru pe la graniţe. Aşa că stă, nene, şi stă bine, mai ales cu ochii dracului în patru, în cinci sau în cîte părţi s-au împărţit sutele de milioane de euro pe care şmecherii din Interne, împreună cu prietenii lor, le-au spart fără milă. Gabriel Drogeanu se simte uşurat după lectura textului de mai jos, aşa că vă invită şi pe dumneavoastră, stimaţi consumatori, să îi urmaţi exemplul. A, încă o precizare: evident, se simte uşurat la buzunare.

România îşi securizează frontiera contra Uniunii Europene

Normal că, dacă te ia Europa în braţe, are să-ţi pretindă să semeni cu dânsa. Între pretenţii, una este a dracului de sensibilă: trebuie musai să ne asigurăm graniţele, pentru că graniţele astea, copiii moşului, nu mai sunt graniţele noastre sau ale copiilor etc. noştri, ci ale Uniunii Europene propriu-zise. Brr, cât-mai responsabilitatea!

Ghid practic de securizat graniţe. O primă tentativă de blindat graniţele dinspre est a avut-o chiar Ceauşescu, pe vremea când era erou al rezistenţei anti-Kremlin. S-a importat şi atunci ceva tehnologie – mitologia vorbeşte despre laseri, probabil că a fost vorba despre aparate de ascultare etc. Poate că ne-ar putea ajuta să ne amintim de iniţiativa asta dl Ţiriac sau un cetăţean francez botezat, din Frâncu, Le Franc. Sigur este că, pe atunci, nu cred să fi îndrăznit cineva să-i dea ţeapă lui Nea Nicu. Ei bine, pregătiţi-vă pentru una tare: Europa nu se compară cu Nicolae Ceauşescu.

Dovada. Europa a propus un credit nerambursabil de 18 milioane de euro pentru a ajuta guvernul român să extindă un sistem inteligent de comunicaţii pe graniţă. Guvernul pregătise, pentru aceeaşi problemă, un buget total de 40 de milioane. După care, deodată, acelaşi guvern şi-a băgat picioarele în mărunţiş şi s-a aruncat la un împrumut de 1 miliard de euro. Împrumut pe care-l acordă, sub formă de credit sindicalizat, trei bănci de prestigiu – două germane şi Société Générale. Prestigiu înseamnă şi că nu te joci, că guvernul va trebui să restituie de undeva banii ăştia. Judecând după viteza nemaivăzută cu care lucrează Ministerul Finanţelor ca să se îndatoreze, deducem că nu de la Năstase, ci de la noi vor fi plătiţi banii.

Bine măcar că ştie pe ce-i cheltuieşte. Dar chiar, ştie? Păi, din informaţiile noastre – PĂZEA! – proiectul de contract pentru securizarea graniţelor (componenta de tehnologie a informaţiei&comunicaţii) nu are nici studiu de fezabilitate, nici proiect tehnic. Ministerul Comunicaţiilor avea alocaţi 500.000 de euro pentru studiul care, până la urmă, nu i s-a mai cerut. Mai mult, dacă aveţi voi posibilitatea să cercetaţi, deschideţi contractul la anexe. Sunt 12 capitole de anexe. Goale. Anexele unui contract, nu-i aşa, se completează după ce se dau banii, să nu se certe lumea.

Contractul l-a primit, prin încredinţare directă, EADS. European Aeronautic Defence and Space Company este un mamut european cu parteneri din Franţa, Germania, Italia, Spania, Marea Britanie ş.a. Deci, hai să nu ne supărăm pe guvern că n-a organizat o licitaţie: le eram datori pentru vize; apoi trebuia să scăpăm de bechtelealâ (pentru amicii SUA reamintim că europenii au cârâit la acordarea fără licitaţie a contractului pentru autostrada de Cluj companiei americane Bechtel). Meritau să primească un miliard? Nici nu contează prea mult pentru ce. Ne-nţelegem noi. Oricum, celor de la EADS nu le-au fost solicitate oferte de preţ pentru a se face vreo comparaţie cu restul pieţei. Pe scurt, România s-a angajat la un contract de 1 miliard de euro cu ochii închişi.

Cine a închis ochii guvernului? Păi, EADS a fost adus prin componenta lui germană de prietenul românilor Ion Ţiriac. Aşa cum arată contractul, EADS a fost invitat să primească 1 miliard de euro, vedem noi mai târziu pentru ce. Din suma asta, costurile legate direct de securizarea graniţelor s-ar situa pe la 400 de milioane; restul înseamnă haine, şalupe, armament, elicoptere, ace, brice şi carice.

Cheia proiectului de securizare se referă la partea de tehnologia informaţiei şi comunicaţii. Ceea ce ar fi putut costa 40 de milioane, dacă ar fi fost acceptată ideea de a completa o infrastructură deja existentă şi o atitudine chibzuită. Dar cum avem bani în prostie, hai să cheltuim. Marea problemă este că dincolo de risipa aberantă – s-au alocat 187 de milioane – ceea ce se face cu ei nu ne aliniază, ci ne desparte de Europa. În documente europene (diverse directive, Acordul Schengen etc.) şi, mai mult, chiar în cele româneşti (Hotărârea Parlamentului, HG 471/2004) sistemul recunoscut ca fiind în conformitate cu cel european se numeşte TETRA. Ei bine, Ministerul de Interne, rămas pe mâinile lui Zaharia şi Berechet, a decis să schimbe standardul cu un alt sistem, numit fooooarte asemănător, TETRAPOL. Produsul este promovat de compania franceză MATRA, care este partener în EADS. MATRA a reuşit să vândă, încă de pe vremea lui Constantinescu, în România, aparatură tip TETRAPOL. Exemple: în 2001, aghiotantul lui Ion Iliescu anunţă în staţia credeţi că MATRA a făcut gafa de a propune românilor acest sistem (aşa cum le-a făcut cehilor de i-a scos din papuci); nu, chiar românii, mai exact cei de la conducerea Ministerului de Interne, au cerut înlocuirea în contract a cuvântului TETRA cu TETRAPOL. Precizăm că sisteme TETRA există în România, că infrastructura poate fi integrată, ceea ce ar aduce economii nedorite de părţile contractului. Mai mult, apariţia TETRAPOL în contract a provocat retragerea creditului nerambursabil din partea UE.

Bun, dar cine sunt beneficiarii măgăriei? Principalul vizat este Nicolae Badea (Computerland), alături de Tiberiu Urdăreanu (UTI) şi Dorin Mihu (Felix Telecom). Cei 3 s-au tupilat în dosul reprezentanţei autohtone a unei firme de prestigiu – Fujitsu Siemens – unde director este amicul celor trei, dl Claudiu Florică. Sub identitatea firmei pe care o reprezintă, promovată „integrator" în proiect, acesta indică EADS ce echipamente, la ce costuri şi din ce surse să le achiziţioneze. Banii pleacă la Viena, unde se despart în bani de buzunar (care iau calea Irlandei, Elveţiei sau Greciei) şi mărunţiş pentru achiziţiile de interes naţional.

Marele şmen de importanţă naţională a fost declarat „secret de importanţă naţională". Asta (Tetrapol): „Coboară preşedintele şi a descoperit că nu-l aşteptă nimeni; la vizita papei în România, sistemul de comunicare (Tetrapol) al serviciilor de protecţie s-a blocat; pe scurt, utilizatorii au renunţat la acest sistem pentru că e neperformant, cea mai frecventă bubă fiind că se resetează la trecerea dintr-o celulă în alta. Avantajul lui este că MATRA este unicul producător, deci deţine monopolul pe piese de schimb care, normal, costă mult mai mult decât ar costa TETRA – sistem deschis, produs de mai multe companii. Ei bine, să nu înseamnă că specialiştii din instituţiile statului au fost scoşi din circuitul de decizie: specialiştii din Ministerul de Interne, din Ministerul Comunicaţiilor, beneficiarii din SRI şi SIE şi, mai presus de orice, Consiliul Suprem de Apărare a Ţării. Totul s-a reglat mafiot, la nivelul unor decizii de guvern şi de prieteni de fotbal ai lui Nicu Badea. Hai România! O Românie izolată de Europa şi cu graniţe ferfeniţă în calea traficanţilor ucraineni.

Mircea TOMA

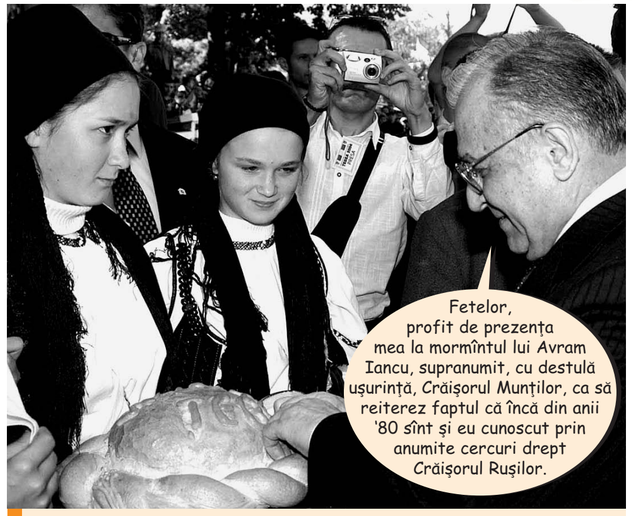
Fetelor, profit de prezenţa mea la mormîntul lui Avram Iancu, supranumit, cu destulă uşurinţă, Crăişorul Munţilor, ca să reiterez faptul că încă din anii '80 sînt şi eu cunoscut prin anumite cercuri drept Crăişorul Ruşilor.

Grup de două fete peremiste ce l-ar sfătui pe Ion Iliescu să iasă acum din politică pentru a nu sfîrşi ca Avram Iancu, nebun la doar 25 de ani. De mandate.

Cine sunt viitorii colegi ai lui Ion Iliescu

Dacă o să ne aruncăm ochii pe listele preliminare ale aleşilor PSD ai judeţului Maramureş pentru Senat, o să ne defenestrăm imediat după aceea de la etajul zece. Pe locul unu plutește Ludovica Pârvu, cu 7.961 de voturi, pe doi, Aurel Filip, cu 7.020, iar pe trei, Teodor Ardelean, cu 5.888. Pârvu a fost subprefect, făcând echipă cu Liviu Bechiș, tandem azvârlit la gunoi acum doi ani și sancționat pe linie de partid pentru incompetență, rea-credință, absenteism și trafic de influență. Pârvu a încercat să candideze la alegerile locale pentru postul de primar la Baia Mare, când i s-a arătat pisica, iar acum se dovedește taman bună pentru Senat. Aurel Filip este șeful Direcției silvice județene, demnitate în care rade zeci de mii de hectare de pădure, la Vișeu și Borșa. Controlează exportul de cherestea spre Occident, din care PSD își ia tainul. Varsă fonduri de zeci de miliarde pentru pușculița partidului, din bugetul alocat pentru repararea cabanelor de vânătoare și cantoanelor silvice de protocol, din care își trage bani pentru vilele personale, mușamalizând absolut toate controalele interne ale Romsilva. Teodor Ardelean și-a denunțat părinții la Securitate, care aparțineau asociației religioase „Martorii lui Iehova". Emană după revoluție în structurile FDSN, apoi în Consiliul Național al Uniunii „Vatra Românească" și ajunge senator pe listele PUNR. După 1996 se pripășește în partidul lui Măgureanu, apoi la PD, de unde evadează la PSD, ca membru al Consiliului Județean Maramureș, unde devalizează, pentru partidul de guvernământ, bugetul de 10 milioane de euro alocat construcției celei mai gigantice biblioteci din România. Nu membrii de rând au ales infama troică de mai sus, ci înaltele comandamente inspirate de politica de recompensare a clienților promovată de Năstase. Or, Iliescu, în calitate de viitor senator, ar trebui să știe cu cine-și va împărți pita, mai ales că din județul de care vorbim provine mama de rezervă a președintelui.

dosarele chiXXL

La PNA Iaşi, o mînă spală pe alta şi nu leagă pe nici una

Corneliu Marian Gheorghiţă: în 2001, ca prim-procuror al Parchetului de pe lîngă Judecătoria Iaşi, a accidentat un om. Gheorghiţă era băut şi conducea un BMW. A fost scos treaz şi curat; tot în 2001, l-a scos basma curată pe fratele afaceristului şi fostului politician Victor Surdu, Cristian Mircea Surdu, care omorîse un om tot într-un accident rutier; în 2003, ca procuror PNA Iaşi, a fost denunţat de un afacerist ieşean că-şi favorizează fiul, tot afacerist. Motivul? Simplu: un banal conflict comercial între două firme, dintre care una a fiului lui Gheorghiţă, a ajuns de competenţa PNA.

Alois Imbrea: ca şef al Parchetului de pe lîngă Curtea de Apel Iaşi l-a scăpat pe Gheorghiţă de dosar penal după ce acesta, mangă la volan, a accidentat un om.

Luminiţa Merişescu: în 2003, s-a gîndit să dea, într-un dosar pe care-l „cerceta" de trei ani, scoatere de sub urmărire penală. Reanalizîndu-se dosarul, s-a declanşat urmărirea penală. Şi urmărirea Românieі la CEDO de către păgubitul în dosar; tot în 2003, pe fişa ei de apreciere pe care figura menţiunea „acceptă compromisuri morale pentru realizarea ambiţiilor profesionale" s-a aşezat nişte pastă corectoare; în 2004, a fost găsit un dosar pe care Merişescu îl începuse în 2000, dar de care „uitase"; 1996-1998: secretară a lui Bădărău, naşul de cununie al lui Amarie. Din 1998 a devenit procuror.

Carmen Argentina Gîlcă: cadru universitar la Universitatea „Mihail Kogălniceanu" din Iaşi, unde îi ţine orele lui Şuhan, bizonul PNA.

Toţi cei patru reprezintă PNA Iaşi: Imbrea ca şef, restul de trei ca procurori. Ultima venită, Merişescu, acum o lună. În 2003, în bilanţul PNA Iaşi, la succese, figurează un poliţist de ţară care a primit cîteva kile de caras.

Banc trist cu Rus, cu ruşii şi cu americanii de la Bechtel

Guvernul nostru nu s-a obosit să deconteze prima tranşă de vreo 70 de milioane de euroi din afacerea Bechtel. Aşa că americanii plătesc din buzunarul lor, deocamdată, procesul de acumulare a ruginei pe utilaje. Chiar şi aşa, Bechtel a făcut publice recent numele firmelor subcontractoare. Dacă citeşti lista cu pricina, îţi vine să plîngi. Fie de fericire, că pînă şi americanii pot lua ţeapă, fie dintr-o sinceră îngrijorare civică de genul: „uite că şi ăştia fac afaceri cu bandiţi". Ei bine, prima firmă dubaşă identificată este ACSA Cîmpia Turzii (construcţii), unde îl găsim administrator pe Pavel Ivanov. Băiatul ăsta e fost dihai ofiţerul de poliţie economică la Cluj, trecut printr-un sejur la bulău şi, mai nou, prosper om de afaceri. Ce a făcut Ivanov? A prins o reţea de traficanţi de combustibil M, a băgat-o la răcoare, după care a livrat schema reţelei unui tip pe nume Nicon – ceva rudă nedeterminată. Cînd a căzut Nicon în frezâ, a căzut şi Ivanov. Pe tehnica colegilor de la Doi şi-un sfert. În schema Nicon funcţiona şi un cetăţean din Belarus, pe numele căruia era trecută firma Belpetrol, folosită la operaţiunile cu combustibil. Dacă tot vorbim de ruşi, luăm firma ACSA, o scuturăm şi îl găsim pe Vainberg Simha (administrator), născut în Taşkent şi domiciliat în Chişinău. Nu uitaţi ideea cu Simha, pentru că bine de ştiut este că Ivanov deţine niscai acţiuni pe la societatea Hiparion, unde funcţionează numitul Rus, parte a marii familii de intelectuali Beşa-Rus care l-a dat pe fostul ministru de Interne. Aşa! Ce vrea Simha de la Bechtel şi cu atît mai mult ce vor americanii cu firma ACSA, năpădită din cap pînă în picioare de rîia roşie? Simha a fost ceva vreme un fel de supervizor Lukoil pe Cluj. Despre Lukoil presa sovietică fără căluş în gură spune că e un fel de bază pentru kaghebiştii fără joburi. Altă bomboană, care cu siguranţă îl va îngreţoşa pe Ioan Rus, fostul ministru, care se lăuda că poate da procente din lucrările de autostradă cui vrea, e faptul că acest Simha este atît de aproape de cămaşa PRM Cluj, încît ne vine nouă să transpirăm, nu alta. Simha este în relaţii cordiale cu patronul hotelului Melody, Marius Trif. Care Trif este fondatorul societăţii „Avram Iancu", moştenitoarea organizaţiei de prietenie şi înfrăţire cu Uniunea Sovietică. Asociaţia „AV" a beneficiat de grija părintească a lui Ghiţă Funar, al cărui fiu, Sabin, a făcut şi el afaceri cu combustibil sovietic prin firma Transarom. Nu-i aşa, domnule ex-ministru, că ar cam trebui să transpirăm? Vă place? Ştiţi, poate nu e o întîmplare că vă cheamă chiar Rus!

Biroul de Investigaţii

Cornul lui Ivanciuc o să-i ia la trântă

pe viitorii colegi ai lui Iliescu, ieşiţi preliminar din puşcărie, pentru o gură de aer în Senat; pe Marian Gheorghiţă, prim-procuror al Ieşilor, care a călcat un om, mai mulţi oameni de Neanderthal de la Curtea de Apel călcîndu-se pe picioare să-i muşamalizeze dosarul; pe Bechtel, care ne face autostrada din Ardeal, cu firmele mafiei din Transilvania.

codrul bunelor maniere

Baronii locali preferă telefonia nobilă

În Gorj, unul dintre cele mai sărace judeţe din ţară şi, deci, automat, unul din cele mai sensibile la promisiuni electorale, consilierii judeţeni din toate partidele au făcut front comun. Au dat „stop joc" la lupta electorală, au băgat sub preş adversităţile dintre partide, au mătrăşit punctele de vedere diferite şi au fost cu toţii de acord să ia o hotărîre mare. O hotărîre spre binele judeţului, desigur. Au votat la unison să-şi ia fiecare consilier, din bugetul local, cîte un telefon scump, de 20.000.000 lei, ca să aibă un loc de soi în care să se joace dînşii cu unghia aia mare de la degetul mic. Judeţul Gorj, dar şi istoria întregii omeniri, de la Rovinari pînă pe Marte, ar avea numai de cîştigat de pe urma zecilor de aparate achiziţionate, pentru că acestea au cameră foto încorporată. Şi vor apărea fotografii cum nu s-au mai văzut: actuale, dar totuşi din Evul Mediu, cu baroni, castelele şi sclavii de pe feudele lor.

Biroul de Investigaţii

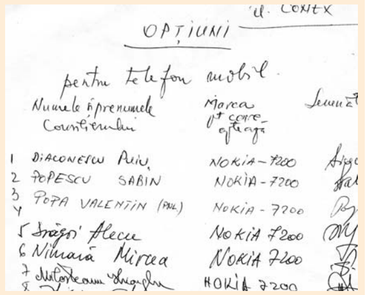

Uau!... Adică, tiii! Frumoase vaci, bade! Da' ia zi-mi, pentru un fermier aşa ca mine n-ai şi d-alea cu opţiuni? Nu mă interesează neapărat să aibă piele Gucci, urechi retractabile şi şiştar de mahon. Ceea ce mă interesează este să aibă opţiuni PSD şi să meargă cu turma la vot cum au făcut şi boii ceilalţi acum patru ani.

În lupta pentru eradicarea aroganţei, Adrian Năstase mîngîie orice cap îi pică sub palme, sperînd că va ajunge să mîngîie, într-o bună zi, şi capul ţării de la Cotroceni

Deci, domnu' senator, susţineţi că pe caseta fraţilor Cămătaru cea cu care vă înveleaţi pe burtă nu era prostituată. Haideţi s-o luăm altfel... Puteţi să ne spuneţi atunci dacă, ca gospodină sau, mă rog, ca intelectuală, presta în maşină sau numai la cameră?

Vasile Duţă, senatorul PSD care a vrut să le-o tragă fraţilor Cămătaru din interior, din camerele lor de hotel

ÎPS Teoctist felicitînd nişte îngeraşi, doborîţi parcă din picturile bisericii Sf. Vineri

Stai liniştit, Sassule. C-om veni la putere cu pesediştii, c-om veni cu liberalii, nouă meseria de trădător nu ne-o ia nimeni din mînă.

Sassu şi Duvăz, acuzaţi că nu au mîncat Saddam cu soia, spre deosebire de colega lor de trădare detaşată în Irak, doamna Simona Marinescu

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Nuţu, nuţu, ia Grivei
Conform declaraţiilor din dosarul Cămătarilor, Oreste a fost la curvele lui Nuţu. Eu, unul, cred că e nevinovat. Oreste nu pare genul care să se ducă la curve. Cel mult să ia nişte reviste porno de la Nuţu Cămătaru şi să se ducă cu ele la Mircea Badea, ca să facă împreună revista presei.

Euro-scurtul e mai lung
Cică prostituatele române din Olanda fac 70.000 de euro pe an. Corect. Dacă ar fi rămas în România, n-ar fi făcut decît nişte sifilis la 50.000 bucata şi foarte mulţi clienţi cu salariu mediu pe economie.

Agaţament ambulatoriu
Avertizat de psihologi, prin intermediul presei, că-i trebuie niscai terapie de specialitate, Adi Mutu a afirmat că n-are nevoie de psiholog. Dar că, în schimb, fiind puţin depresat, are nevoie urgentă de o canapea şi două-trei terapeute care să-i facă strip-tease pe muzică de psihanaliză.

Scafandru auto-moto-nom
Roxana Ciuhulescu de la *PRO Motor* şi-a luat licenţa în scufundări. Sînt curios, totuşi, unde a găsit un submarin atît de mare.

Piele şi sos
Horia Brenciu a slăbit 23 de kilograme. Noroc că şi-a dat demisia la timp de la Naţional TV, întrucît, dacă mai stătea un an, ajungea numai piele şi os de la atîta American Cola şi pernişe Viva cu ketchup Regal şi-l dădea afară Micula, pe motiv că nu bea suficientă bere Bürger care îngraşă.

Filosofia dance pe înţelesul tuturor
Studentă în anul I la Facultatea de Filosofie şi Jurnalism a Universităţii „Spiru Haret", Andreea Bălan a luat nota 4 la examenul de Filosofie antică. Logic: n-a ştiut pe ce album e muzica sferelor a lui Platon.

„de la Craiova" a rămas fără Jean-club
Fan-clubul din Craiova al lui Jean de la Craiova s-a desfiinţat. Motivul: preşedinta lui şi-a găsit un alt idol, cu Bemveu mai bazat, apoi a aruncat pe geam toate invitaţiile de nuntă ale lui Jean, pozele cu autograf din aur de la lanţ şi mp3-urile de la sabia ninja cu 12 melodii.

Psihanaliza Minelli

muzeul figuranţilor de ceară

Andreea Marin în „Lacrimă şi pedeapsă"

După deliciosul ei obicei, Andreea Marin promisese că va merge cu gaşca L'Oréal la Uzlina, un colţişor luxos de Deltă a Dunării. Dar, conform aceleiaşi apucături tradiţionale, nu s-a ţinut de cuvînt. Cei de la firma de cosmetice au sărbătorit fără diva călătoare lansarea campaniei de promovare a noii vopsele de păr cu ulei de măsline care, sub numele Garnier, o are pe Andreea Marin ca eroină a clipului publicitar menit să spargă piaţa maglavaisurilor concurente. Miss Surprizuţa n-a venit la Uzlina, cum spuneam, dar noi am fost acolo şi am aşteptat-o. Aşa că am văzut în avanpremieră, pe ecranele lăbărţate unde ţi-era Delta mai dragă, derulîndu-se spotul cu Andreea cea vopsită la păr. Pasămite aşa stau lucrurile şi scenariile: mama Andreei o sună pe Andreea să-i spună că-i place noua ei culoare de păr. Andreiuţa ţuguiază gura a mulţumire şi-i spune aceleiaşi mame din clip că da, sigur, are o vopsea nouă care-i acoperă toate firele albe şi că vopseaua cea şmecheră nu e deloc scumpă. Drept care îi recomandă călduros măicuţei de la capătul celălalt al liniei telefonice să dea fuga la magazin şi să-şi cumpere şi ea din pensioară un tub cu şmac şi să-l întindă cu încredere peste cosiţa cea dalbă.

Dacă n-am fi ştiut din povestirile mereu repetate şi mereu televizat înlăcrimate ale Andreei Marin că mama ei a murit într-un accident, ne-am fi bucurat că vedeta se gîndeşte nu doar la firele ei cărunte, ci şi ale persoanelor mai în etate din viaţa şi familia ei. Dar pentru că noi ştim că Andreea a rămas orfană de mică, nu putem avea bucuria decît pe jumătate: poate doar Ţiriac să mai beneficieze de vopseaua minune recomandată de Andreea Marin, fiindcă mama ei, fie-i ţărîna uşoară, n-a mai apucat. Oricum, faptul că, în schimbul unui ghemotoc de euroi în cont, Andreea Marin se preface că-i vorbeşte maică-sii la telefon ne creşte admiraţia pentru talentele actoriceşti ale prezentatoarei care, uite, atunci cînd este cazul, ştie să-şi înghită nodul din gît. Aşa cum, atunci cînd iarăşi este cazul, ştie să-l deznoade, în văzul lumii, într-un şirag de lacrimi…

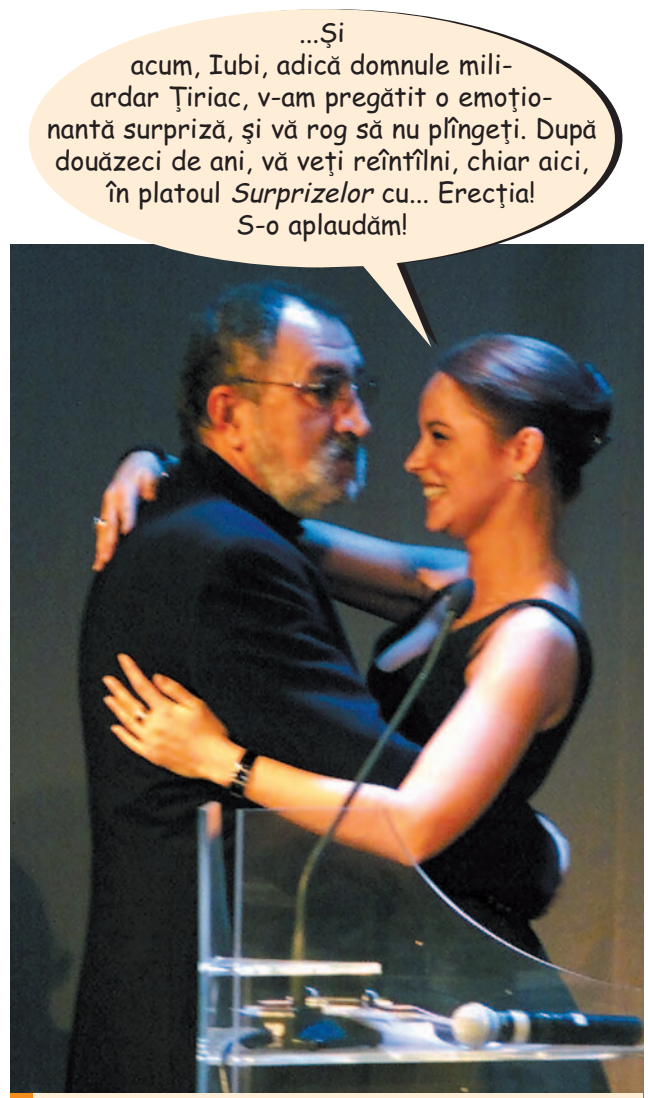
...Şi
acum, Iubi, adică domnule miliardar Ţiriac, v-am pregătit o emoţionantă surpriză, şi vă rog să nu plîngeţi. După douăzeci de ani, vă veţi reîntîlni, chiar aici, în platoul *Surprizelor* cu... Erecţia!
S-o aplaudăm!
Tatăl lui Ion Ion Ţiriac invitînd-o pe Andreea Marin la un concert din muzică de Maybach

Angela şterge mai departe

Nu ştiu alţii cum sînt, dar noi am auzit că Angela Gheorghiu e cam ranchiunoasă. Pe lista celor care au necăjit diva se află, de exemplu, dirijorul Ricardo Muti, care a anulat un contract pentru o înregistrare cu Angela Gheorghiu declarînd cu glas sonor: „Nu sîntem o agenţie de publicitate". Ce-a făcut apoi madam Gheorghiu? Într-un interviu publicat de *Corriere della Sera*, a înşirat toţi dirijorii valabili ai lumii, omiţîndu-l fără delicateţe pe cunoscutul Muti... Angela Gheorghiu a revenit zilele trecute în România sperînd la cîteva aranjamente artistice. I-a propus lui Ştefan Bănică Jr. un rol young people pentru cîteva concerte viitoare şi, profitînd de trecerea prin Capitală, a telefonat la Cotroceni anunţînd că doreşte să fie invitată la concertul Sarei Brightman, la care ar putea să şadă taman lîngă preşedinte. A fost trimisă, cu delicateţe, la casa de bilete, iar Iliescu a plecat, nepoliticosul, la Londra. Angela s-a bosumflat. Dacă-şi va redacta memoriile, atunci cînd va însăila lista preşedinţilor la urechea cărora a cîntat cu plăcere îl va şterge cu năduf pe Iliescu.

Mutu, Gheară şi ai lor, cascadorii ţoalelor

La închiderea ediţiei, revenim cu amănunte despre deschiderea unui magazin. Nu e pentru noi, oamenii obişnuiţi, care nu jucăm fotbal în străinătate, dar ne-am gîndit că dăm un final deschis rubricii, care lasă loc de scoruri imprevizibil de mari. Ei bine, pe boutique-ul lui Adi Mutu de la Paris îl cheamă „Ten Lifes" (ca pe iaht) şi, după cum ne-am obişnuit, nu e chiar al lui Mutu. Absolut normal, pe lista de acţionari îl regăsim, băgat pînă la plăsele, pe irezistibilul jupîn Nicu Gheară. Plus un investitor italian cu nume de operaţiune militară pe frontul rusesc, Rossi Barbarosa, despre care – nimic nu mă mai miră – aflu că a lucrat în Turcia, ca designer la Damat-Tween. Magazinul (situat pe Rue Caron 5) e dotat, cică, numai cu ţoale de firmă de fiţe, D&G şi Richmond, genul lui Mutu, clubbin' cu avioane, dacă mă-nţelegi. I-aş sugera să bage la vînzare şi 20-30 de metri pătraţi de tatuaje asortate la colecţia de toamnă-iarnă. Şi să dea cîte unul gratis la două perechi de blugi şi o batistă de 1.000 de euro (chestie de marketing). Iar la trei cămăşi D&G cumpărate, cadou din partea firmei un trening de dus la striptease şi un volum din *Idiotul*, pentru cazurile în care te ţine prietena pe banca de rezerve.

Veninul şi cînepa

muzeul figuranţilor de colecţie! VECHI!

Pleatele tinereţilor

George Copos în epoca socialismului multilateral-frezat

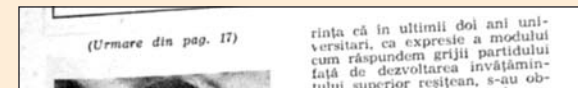
(Urmare din pag. 17)

Gheorghe Copos

Institutul de învăţămînt superior din Oradea

Aş dori să mă refer mai intîi — a spus vorbitorul — la rezultatele muncii de educaţie comunistă prin muncă şi pentru muncă desfăşurată de organizaţia noastră în lumina indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a documentelor de partid. Şi noi, studenţii români, maghiari şi de alte naţionalităţi de pe meleagurile Crişului, militäm prin forme şi mijloace specifice pentru că organizaţia

rinţa că în ultimii doi ani universitari, ca expresie a modului cum răspundem grijii partidului faţă de dezvoltarea învăţămîntului superior resiţean, s-au obţinut rezultate profesionale corespunzătoare, crescînd indeosebi procentul mediilor de 7—10 ; în prezent numărul studenţilor cuprinşi în cercurile de cercetare ştiinţifică, alături de cadre didactice şi specialişti din producţie, este de 273 dintr-un total de 720 studenţi, realizînd o activitate în valoare de aproape 850 000 lei, prin contractarea cu întreprinderile a unui număr de 16 teme. Totodată, volumul producţiei realizat în cadrul practicii studenţilor se ridică la peste 1 679 000 lei, ceea ce reprezintă o creştere substanţială faţă de anii precedenţi, iar în procesul de autodotare, în orele de practică productivă în atelierele-şcoală s-au obţinut aparate în valoare de peste 200 000 lei.

Apreciem — a spus în continuare vorbitorul — că a crescut preocuparea organizaţiei noastre, în strînsă conlucrare cu conducerea institutului, în direcţia cunoaşterii şi popularizării noutăţilor tehnico-ştiinţifice, practice şi aplicative, în special în domeniul construcţiilor de maşini şi metalurgie. Menţionăm, în acest sens, sesiunile de comunicări ştiinţifice, la care au participat studenţi, cadre didac-

Ceea ce frapează la imaginea de mai sus nu este, aşa cum ar părea la prima vedere, rezultatul indubitabil al „muncii de educaţie comunistă prin muncă". Şi nici modul exemplar în care ei, studenţii români, maghiari şi de alte naţionalităţi de pe meleagurile Crişului, militau neabătut, încă de pe băncile facultăţii, pentru productivitatea muncii, respectiv mica bişniţă cu BT din cămine. La drept vorbind, nici faptul că, pe vremea aia, Rapidul era ciuca bătăilor în divizia A (sau B) nu ne miră, de vreme ce, iată, Gheorghe Copos se ocupa cu campionatul naţional de socialism ştiinţific. Bine, poate aţi sesizat şi dumneavoastră, în treacăt, faptul că domnul Copos poartă ceva ciudat şi pufos pe cap, ca o şapcă neagră de activist, cu cărare pe stînga. Mă rog, n-are rost să vă faceţi atîtea probleme, aşa era moda pe atunci, să zicem mersi că nu se văd pantalonii evazaţi cu dungă. Altceva ne-a atras nouă atenţia, privind această pagină îngălbenită de vreme din revista *Viaţa studenţească* – un exemplar rar, de colecţie, de dinainte de Revoluţie: chelia patronului din Giuleşti şi epoca de aur a lui Rednic la Rapid. Domnilor, deci ne declarăm uimiţi: cum adică, să nu zică nimic Copos (în luarea lui de cuvînt, transcrisă cu maxim avînt revoluţionar în revistă) despre primitoarele hoteluri de la Poiana Braşov? Nici un cuvînt despre avîntul neabătut al turismului românesc, despre cadrul natural prielnic de manifestare plenară a frumuseţilor patriei? Că doar nu l-o fi prins revoluţia cu 100 de lei în buzunar şi biletele de sindicalist pentru Eforie Nord la saltea?

Chelie, lie, ciocîrlie

Localul bălan

Local combat, cu ciuperci şi vînat

Cînd am auzit că s-a deschis la Oradea primul magazin de delicatese din România, ne-a umflat puţin rîsul. Ce delicatese poţi vinde, dom'le, pe la Oradea? Frutti Fresh cu E-uri naturale? Nici vorbă! Royal Shop e cu adevărat un magazin de fiţe, aşa cum se pare că tocmai s-a deschis unul în Capitală. Mi s-au scurs ochii pe toate rafturile pline cu brînzişte mironosiţe crescute la licee franţuzeşti, cu vinuri suave de Tokay, cu fondante închipuite. Am asistat la discuţii morocănoase între înţeleptul domn trabuc Davidoff şi conservatorul Dom Pérignon, de care se amuza nestingherit un bătrînel numit Martell. Cum torturile din sufleuri de ficat de raţă nu participau la tămbălău, mi-am ales pentru acasă un sfert de kil din Fructul Pasiunii, foarte utilizat de asiatici în diverse chestiuni cu aţîţat de pasiuni. Bun, şi acum, frunză verde ţepi de brad, intru la un restaurant în Arad, la ceva depărtare de tentaţiile oradene. Am intrat la ***Casa Bulzan,*** despre care auzisem că ar fi ceva deosebit. Am fost puţin derutat de specificaţia „restaurant tradiţional românesc", dar deruta mi s-a risipit. Da, e vorba de ceva tradiţional, dar nu neapărat în genul localurilor cu ulcele kitsch pe pereţi, cu blană de oaie pe scaune şi taraf care să te agaseze. E vorba, aşadar, de o recuperare a bucătăriei tradiţionale de pe aceste meleaguri, o bucătărie românească bine influenţată de cea maghiară, germană, sîrbească sau chiar slovacă. Cum ar zice americanii, e un „melting pot" cu sosuri, condimente şi reţete din care s-a hrănit zona sute de ani. Pentru că e greu să spui că *Sărmăluţele în foi de viţă coapte în dovleac* ar fi un fel sută la sută românesc. În schimb, poţi afirma că e sută la sută ardelenesc. Cum patronul restaurantului este un pasionat şi dispune şi de o gospodărie ca lumea la ţară, în judeţ, produsele de aici, în special cele pe bază de gîscă, dar şi afumăturile de porc, sînt absolut fără E-uri, de casă. La loc de cinste în meniul ***Casei Bulzan*** e vînatul, putînd opta, de pildă, pentru cerb lopătar sau carpatin, pentru prepeliţă (cu sos de gutui!) sau potîrniche (cu sos de afine şi nucă), pentru chifteluţe din carne de vînat. Şi mai e ceva ce nu trebuie ratat: capitolul ciuperci, garnitura de pitoance sau cea de gălbenele sînt un deliciu cum rar întîlneşti. Şi pentru ca patriotismul local să fie dus pînă la capăt, vinurile care fac parte din ofertă provin, în marea majoritate, din podgoriile judeţene, de la Barataca sau de la Miniş. Şi, ca un viitor cetăţean european, îmi pot permite să spun, fără să fiu acuzat de separatisme: a făcut şi imperiul acela ceva treabă, mai ales în bucătărie!

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕✕; preţ: 🚗🚗🚗; WC: 🧻.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🧻 *poţi să şi adormi;*
🧻🧻 *curăţel;*
🧻🧻🧻 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🧻🧻🧻🧻 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Ce are, în detaliu, sula cu prefectura

Prefectul de Dolj își bagă amanta în Senat și restul – în electorat

Jilțul de prefect al județului Dolj a suportat, în ultimul an, vînzoleli erotice care i-au cam tocit catifeaua. Cel care-l ocupă acum, Ion Călin, șeful filialei craiovene a PSD, a avut dintotdeauna o slăbiciune pentru femeile social-democrate frumoase. Iar Oltenia e, să fim cinstiți, țara perfectului simplu (făcui, dresei, futui) și a perfecțiunii lesne de găsit în materie de muieri aprige.

1

2

3

Puțină istorie masculină, însă: prefectul de Dolj, Ion Călin *(foto 1)*, s-a născut în comuna Vulpeni, o așezare învecinată strategic cu Scorniceștiul lui Nicolae Ceaușescu. S-a însurat de tînăr, dar asta nu l-a împiedicat să își consume cu sîrguință avînturile practico-poetice în relații extraconjugale de anvergură și, adesea, de notorietate locală vioaie. Cea dintîi poveste ilicită de alcov pe care presa a demascat-o îl avea ca protagonist alături de Nicoleta Miulescu *(foto 2)*, șefa oficiului juridic al Primăriei Craiova. Femeia brunetă, cu ochi verzi, care în primii ani după Revoluție era adesea comparată cu Demi Moore, i-a acaparat interesul cîțiva ani buni. Ion Călin era pe atunci secretar de stat în Ministerul Administrației și Internelor. Dar după ce, o dată cu numirea în funcția de prefect al Doljului, a dat peste profesoara Daniela Tarniță, Călin s-a repliat rapid către delicii cu iz pedagogic.

Legenda spune că, pe vremea cînd era șefă ASC, Daniela Tarniță *(foto 3)* deținea și onorantul post de – puțină atenție, tovarăși – metresă de ocazie a prințișorului Nicușor Ceaușescu! În prezent, onorabila doamnă este cadru universitar la Politehnica din Craiova și, cum spuneam, amantă oficială a lui Ion Călin. Pe măsură ce scîrbavnicul mădular pesedist al prefectului s-a înveselit, madam profesoară și-a întărit și ea mai dihai convingerile pesediste. Iar acum, după ce Călin s-a convins că doamna din cearșafurile sale e tobă de carte și se lasă cu plăcere pătrunsă de învățămintele politice ale partidului de guvernămînt, a așezat-o cu drăgălășenie și amor pe locul – eligibil – al treilea, din listele de senatori de Dolj ale formațiunii din care fac parte împreună. (Logic: pe primul loc se lăfăie confortabil Mircea Geoană, iar Călin este primul pe listele de deputați doljeni.)

Acum, pentru că Ion Călin și-a însușit temeinic lecția conform căreia femeile din jurul său trebuie să fie ocrotite și propulsate, fiica lui, Livia Călin, a devenit peste noapte, din avocat stagiar, conferențiar universitar la Facultatea de Drept „Nicolae Titulescu“ din Craiova. Tot Livia Călin a devenit recent avocat și consilier juridic pentru Lili Schultz, femeia protejată de Dana Năstase, proprietara serelor Codlea și a unei averi obeze. Despre Lili Schultz jurnalele locale scriu repetat în ultima vreme că ar avea legături cu mafia traficanților de droguri din Belgia, dar fiica prefectului e gata să-i sară în apărare, la beregata jurnaliștilor. Și tot ea ar răcni un fraged și parfumat „obiectez“, atunci cînd cineva ar insinua că escapadele nocturne ale fratelui său în compania miliardarilor lumii interlope din Craiova, Cimino și Samir Sprînceană, ar demonstra altceva decît o nevinovată și foarte dezinteresată amiciție.

Biroul de moravuri ușoare

Frate-frate, dar nevasta e pe bani

Uimitoarele aventuri intraconjugale ale lui Nicușor, președintele CJ Constanța

Povestea ce urmează este inspirată din fapte reale. Orice asemănare cu realitatea este inevitabilă: dragostea nu cunoaște limite! E o poveste romantică, haiducească, plină de pasiune temerară și bîzdîc fratricid. Ea începe urît, la Festivalul de la Mamaia, cînd președintele Consiliului Județean Constanța, omul de afaceri Nicușor Constantinescu *(foto)*, a decis să iasă la rampă, în lumina reflectoarelor. Viața lui e un spectacol de sunet și lumini. Nevastă-sa, Codruța, îl acompania, discretă, cum îi stă bine unei doamne din înaltele societăți pe acțiuni ale soțului. O familie de miliardari ca oricare alta, așezată bine în fața presei și care crede în valorile tradiționale: banii. Cu 10 ani în urmă însă, cînd piața nu era atît de așezată, iar investitorii aveau jăratic la călcîie, să recunoaștem, doamnei Codruța i se aprinseseră botinele după domnul Constantinescu.

Cu o mică diferență, chestie de nuanță: nu Nicușor, ci Adrian, fratele actualului președinte de consiliu. Amor mare, flacără arzîndă. Pe scurt, stabiliseră și nunta. Aranjamentele fiind făcute, la Ploiești (de unde provin frații Constantinescu, ultimul dintre aceștia, Adrian, remarcîndu-se tacit ca director la *Telegraful de Prahova)*, viitorul mire și-a puțin luat la revedere de la fragedа-i logodnică și a plecat la petrecerea burlacilor, care întîmplător se situa într-o stațiune montană și, trist, dar adevărat, dura cam cît un sejur dichisit de sindicalist.

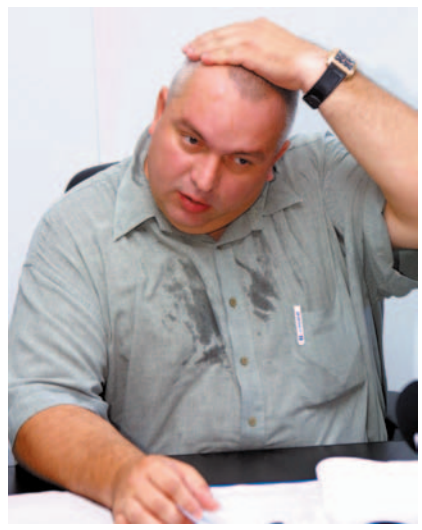

La întoarcere, surpriză, rivoluție, nu alta: aleasa inimii sale era cît se poate de măritată cu fratele său, Nicușor, care profitase haiducește de neprevăzuta situație ivită în așternuturile miresei. Ca o ironie plină de incertitudini a destinului, la foarte puțin timp după nuntă s-a născut Smaranda, fiica doamnei Codruța (mai departe se ridică niște uriașe semne de întrebare). Logic, proaspeții însurăței au spălat urgent putina vieții, cu destinația Constanța, unde Nicușor avea o treabă urgentă la Institutul de Marină. Restul este istorie și, dacă-mi permiteți, pură literatură contabilă.

Cine este Nicușor, personajul de poveste din *Top 300*

Nicușor Contantinescu e un om cam mare. Nici nu putea fi altfel, la cele 5-6 milioane de dolari cu care participă la capitalul *Top 300*, instalîndu-se pe un confortabil loc 245, după Iosif Constantin Drăgan, dar înaintea lui Radu Mazăre (257) sau Gabriel Strutinski (262). De fapt, despre acest președinte de Consiliu Județean, mare, cum spuneam, e greu să vorbești în afara lui Mazăre și Strutinski, cărora li se alătură într-un triumvirat de nenumărate firme împîrligate de așa natură, încît nimic nu se mișcă în Constanța, cu excepția brizei, fără să nu se-ncurce în ițele problemei.

Un singur exemplu: Grupul Conpress, pe care cei trei mușchetari financiari îl dețin în pașnică frățînătate, este proprietarul hotelurilor Flora și Victoria din stațiunea Mamaia și al trustului de presă Telegraf, adică TV Neptun și altele. Pe scurt, Mazăre (PSD), Constantinescu (PSD) și Strutinski (PNL) sînt următoarele: prieteni, asociați, adevărații baroni ai județului și, după cum vom vedea și în episoadele următoare, personaje de roman. Romanul continuă, sperăm să fie unul polițist.

Compress cu apă rece

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

La B1 TV, sexul e, ca de obicei, mai tare ca audiența

Răzvan Păunescu a achiziționat o manechină pentru grila de toamnă-iarnă

Sîmbătă seară, la o oră cînd mulți dintre noi erau pe deplin conștienți că singura lor șansă de a ieși la un „after-hours“ cu o manechină e să pună mai repede capul pe pernă, în clubul Bamboo din Capitală se desfășura, logic, un concurs de Miss. Să-i zicem simplu, firesc, pe înțelesul tuturor: „Model of the Universe 2004“, faza pe țară (pentru amatorii de statistici, finala va fi la Beijing, pe 7 noiembrie). Mă știți cum sînt: cînd vine vorba de manechine, nu mă pot stăpîni: o căldură mă învăluie, misterioasă, inima-mi bate cu putere, sîngele năvalnic mi se duce direct în cap, iar capul, normal, îmi plesnește de atîtea întrebări nerăbdătoare.

Unele, fără cea mai mică relevanță pentru cititorii noștri (ca de exemplu: cum o cheamă pe cîștigătoare, ce număr de telefon are, cum își explică, ce flori îi plac, cît de scumpe să fie, ce planuri de viitor are alături de fanii ei, sponsorii etc.). Ca să n-o lungesc, noroc cu Ilinca Vandici *(foto)*, cîștigătoarea premiului acordat de presă, pentru cea mai frumoasă rochie mov, cel mai strălucitor colier galben și cel mai reușit număr 20 din concurs. Ei bine, singura întrebare care se pune în ceea ce o privește pe tînăra cu nume străvechi este de ce ea a cîștigat, cu această ocazie, și un curs de pregătire TV oferit de B1 TV, cu durata de un an de zile plus dependințe și, într-un viitor preconizat, o mică emisiune, care să-i crească audiența la vînzătoarele din Mall.

Și iată răspunsul, aflat la cald, care mă scutește de orice comentarii, orice flori scumpe sau invitații la un suc fără zahăr, la Nababbo: pentru că prezenta Ilinca este noua achiziție romantică a lui Răzvan Păunescu, fiul fraților Păunescu, fratele lui Bobby, posesor de Ferrari și un mare amator de Pistol pe vremea cînd își descărca muniția în compania unei anumite Gina. Un new entry, care va să zică. Dar, după cum ați sesizat, tradiția și valorile tradiționale ale sexului joacă încă un rol important la B1 TV: după ce ies din dormitor, iubitele Păuneștilor trebuie să intre puțin în televiziune, prin studiouri, apoi direct la contabilitate. Și cînd te gîndești că unii agață doar cu ceva papagal și două interviuri în direct în Club A. Eh, cît despre mine, voi reveni cu amănunte și CV. Ilinco, fii tare! Nu-l lăsa să-și bată joc de tine cu cine știe ce emisiune fără prompter, pentru intelectuali!

Fata moșului și fata Nababbei

Nașul, frații și cu finii

S-a relansat *Nașul.* La Cercul Militar Național, frații Păunescu au primit luni seară mulțumiri cu glas tare de la Radu Moraru cel pregătit să-și reia talk-show-ul. După osanaua oficială, sindrofia a demarat cu un carcalete artistic din care au făcut parte un microrecital Gheorghe Zamfir, un moment de french can-can cu funduri cam înfofolite după umilele noastre păreri pofticioase, un giumbușluc comis de o maimuță condusă pe scenă de directoarea circului, Brîndușa Novac, și o invitație la mîncat și băut după pofta burții, adresată finilor invitați aflați de față. A trecut pe acolo Emil Constantinescu, dar nu l-a prea băgat nimeni în seamă, așa că a șters-o, nu foarte englezește. Nici pe Bebe Mihăescu nu l-au asaltat admiratoarele, dar s-a consolat vorbind îndelung la telefon. Bărbatul Mihaelei Rădulescu, Elan Schwartzenberg, a zăbovit cît să răspundă la două-trei întrebări legate de noua sa condiție de tată. Cozmin Gușă s-a întreținut cu Traian Băsescu, apoi s-a înfixat în decolteul vast al unei blonde frumoase, alta decît Tania Budi, care venise și ea și-și aștepta rîndul la atenții.

Umil Constantinescu

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

No dao șpagau

Așa cum a anunțat deja toată presa, în seara zilei de marți, 7 septembrie, un grup de hackeri a spart site-ul **www.nudaspaga.ro,** lăsîndu-l nefuncțional cîteva ore. Păi, și normal că l-au spart. Dacă oamenii ăia au uitat cică nu știu ce *backdoor* deschis pe undeva prin zona „Forumului“, hackerii au intrat și ei să vadă de ce țin românii morțiș să nu dea șpagă punct ro atunci cînd toată lumea știe că www.sedasiseiaspagalagreu.ro. Și l-au spart pentru că era întuneric, nu era nimeni să le aprindă vreun neon, așa că, la lumina aia chioară de la mouse-ul optic, băieții or fi luat din greșeală în picioare port-urile alea împrăștiate pe jos, ori s-au împiedicat de bug-urile din Windows care ieșiseră pe Corso la agățat softuri pirat. Musafirii nepoftiți s-au recomandat a fi membri ai grupului Spykids din Brazilia, dacă nu mă înșel, aceiași ca și în cazul incidentelor din octombrie 2003, în care au căzut la datorie mai multe site-uri românești, printre care și **www.apador.org**.

Proxyu' saitului

Asta cu hackerii care sparg site-uri și apoi lasă firimituri pînă acasă ca Hänsel și Gretel mă face să-mi aduc aminte de o metodă simplă folosită de cei care fac năzdrăvănii pe Internet și nu țin neapărat să li se identifice locația atît de exact precum orgolioșii ăștia de la Spykids, care numai că nu și-au lăsat la locul faptei și numerele de telefon. Mă refer la instalarea unui proxy. Sînt cu ghiotura pe Internet, e de ajuns să dați un search în Google după „proxy“. A, evident că nu e legal... Proxy-urile au ajuns să fie făcute publice pe site-urile respective pentru că mai întîi au fost furate de undeva. Altfel, marea majoritate nu mai funcționează în primele trei zile după ce au fost puse pe Internet. Așa că, dacă găsiți unul care să meargă (se încearcă mai multe la rînd), se ia cu „Copy“, se configurează browserul, respectiv Tools-Internet Options-Connections-Settings (ori LAN Settings)-bifare la „Use a proxy server“ și pac, la *Războiu'* cu „Paste“ în Address și în Port.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **De când nu mai am cablu, nu mă mai uit la știri, mai mult meditez la ele. Ce sunt știrile? De unde vin știrile? Există știri dincolo de moarte? Sunt știrile din sport mai sincere decât știrile din politică? Cui folosesc știrile? Avem nevoie de știri? Cine a inventat știrile? Sunt știrile arme? Sunt știrile artă? Ei bine, da. Știrile pot fi și artă, dacă sunt sub formă de haiku, așa cum sunt la http://haiku.such-like.net.**

■ **Către toate fanele mele care mă plac, mă iubesc și mă doresc: îmi pare rău, dar gata, mi-am găsit o prietenă. Știu, urăsc să aduc vești proaste, dar asta e, mi-a plăcut prea mult fata ca să nu mă dedic ei. Nu luați situația în tragic, m-am gândit la o soluție și pentru voi. Știu că vă plac tipii care arată bine (așa ca mine) și care au succes (așa ca mine). Așa că ștergeți-vă lacrimile și dați fuga pe Internet la http://models.com/model_culture/50topmalemodels și alegeți-vă alt băiat de iubit din topul mondial de 50 de manechini.**

■ **Anul: 2004. Locația: nordul Irakului. Personaje: un cameraman, un reporter și 3 membri ai gherilelor de rezistență irakiene. Ceea ce se anunța a fi un simplu reportaj pentru un jurnal de știri se transformă într-o dramă, violența escaladând chiar în timp ce reporterul lua un interviu unuia dintre membrii gherilei. Încă o dovadă, dacă mai era nevoie, că pacea poate fi spulberată de câteva cuvinte. Găsiți filmulețul cu pricina la http://www. abum.com/?show_media=1095.**

■ **„Și fiecare ales se va căsători cu 70 de virgine, în afara femeilor cu care s-a însoțit pe Pământ și toate vor avea părți feminine apetisante“, spunea prin 1400 și ceva comentatorul de Coran Al Suyuti. Sună bine, dar dacă trebuie să mă arunc în aer ca să fiu unul dintre aleși, eu zic pas și rămân la creștinism, că uite ce zic unii, că poligamia este obligatorie, scrie și la Biblie și la www.biblicalpolygamy.com.**

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor:

Chess doresc eu ție, dulce Românie...

În urmă cu cîteva săptămîni, Ubisoft Romania lansa pe piață „Chessmaster – 10th Edition“, adică, după cum îi spune și numele, „Tata lor în materie de șah – ultima versiune“. Pentru că pe lîngă redacția noastră nu e nici o piață, alaltăieri ne-a vizitat și pe noi un reprezentant al cunoscutei companii pentru a ne înmîna pachetul conținînd jocul pomenit mai sus. Nu vă spun ce surpriză am avut cînd am văzut că înăuntru sînt 3 CD-uri. Ce naiba ai putea să bagi într-un joc de șah astfel încît să-l întinzi pe 3 CD-uri? Să avem pardon, da' pe 3 CD-uri a venit vara asta „Doom 3“. Te pomenești că, în loc să mă concentrez la mutări, va trebui să mă păzesc tot timpul să nu-mi tragă Kasparov în nebuni cu Kalașnikov-ul sau să apară Elisabeta Polihroniade transformată în monstru și să-mi captureze regina. În același pachet mai găsiți un manual în limba engleză și o pereche de ochelari 3D.

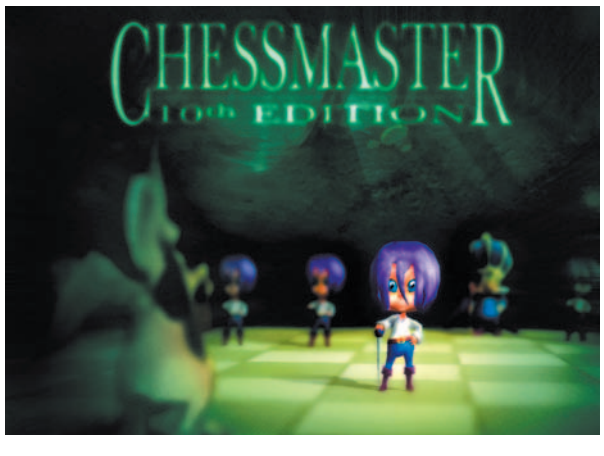

Jocul are trei secțiuni: „Play“, „Fun“ și „Learn“. Capitolul „Fun“ este pentru copii. Aici piesele sînt creaturi de basm frumos animate care fac tot felul de giumbușlucuri: regele doarme și sforăie, regina este vrăjitoare și-ți transformă piesa capturată în broască rîioasă, calul zboară „Ni-ha-haaa!“, iar pionii fac așa: „Ha-ha-ha!“. Capitolul „Play“ este destul de clar pentru ce e. Poți juca șah online sau te poți antrena cu calculatorul, care îți va recomanda apoi din baza sa de date o doamnă sau un domn de nivelul tău cu care poți juca. Există o grămadă de modele pentru piese: marmură, sticlă, metal, piatră, 2D, 3D și, ce mi-a plăcut cel mai mult, modelul animat de care făceam vorbire mai sus. Există de asemenea un consilier care te poate sfătui în timpul partidei, iar dacă nu vrei să apelezi la el, atunci o să te tragă zdravăn de urechi în cadrul analizei de după. Însă cel mai stufos mi s-a părut capitolul „Learn“. Pasionații de șah pot găsi aici o bibliografie imensă: începînd cu caracteristicile fiecărei piese, continuînd cu deschideri celebre, strategii de atac, tehnici de contracarare, psihologia adversarului, arta schimbului etc. Tot în această secțiune puteți urmări cîteva sute de partide, cele mai faimoase începînd cu „Gioachino vs. un necunoscut“ (Roma 1619), continuînd cu seria „Kasparov vs. Karpov“ (prin 1992) și terminînd cu „Liviu Dieter Nisipeanu vs. Serghei Volkov“ (Italia, 2003), în care românul l-a forțat pe rus să abandoneze după ce i-a luat caii de la bicicletă.

Șah matrix

Hard de nerăbdare

Biznisu' de la cable se-mpute

Am fi tentați să nu mai avem nici un reproș de făcut grupului Romania Cable System – Romania Data System (RCS/RDS) de cînd am aflat că, pentru bucuria noastră interioară și neliniștea noastră exterioară, a insinuat de curînd prin rețelele de cablu postul Playboy TV. Totuși, ne vom păstra luciditatea și vom încerca să tratăm cu seriozitate ultimele incidente ale grupului pe piața românească, asta și pentru că am ajuns deja la o vîrstă la care ne folosim mîna dreaptă mai mult la scris decît la alte socoteli.

PCNET, vedea-te-aș RCS

Așa cum ați aflat, după ce în urmă cu o juma' de an au reușit să cumpere aproape integral Totalnet, cele două companii, RCS și RDS, au pus ochii și portofelele și pe PCNET. În felul ăsta, grupul va ajunge să controleze 70% din piața serviciilor de Internet. Lucru cu care sînt de acord atît Consiliul Concurenței, cît și principalul concurent al RCS/RDS, Astral, care a vrut să comită și el achiziția, însă s-a abținut în urma unei înțelegeri ca de la monopolist la monopolist. În ciuda aparentei concurențe, de regulă, cei doi granzi își împart cu mare atenție zonele de interes, iar cînd nu cad de acord, ajung chiar să facă biznisuri împreună, așa cum s-a întîmplat în cazul cumpărării în comun a firmei FX Communications. Un alt lucru care apropie cei doi concurenți, poate cel mai important, este că ambii au legături strînse, trainice, de-alea care numai pe bani se pot lega, cu un anumit partid la putere. Și mai ales cu o anumită parte a acestui partid de la putere: cea care se află la guvernare, prin Palatul Victoria.

RCS/RDS/PSD

Bunăoară, RCS/RDS se prezintă la acest ultim capitol destul de bine și solid, după cum urmează: se îngrijește de sistemul de videoconferințe al PSD, cu 41 de terminale în tot atîtea orașe, la care a mai adăugat și un super-server, toate moca. Sau, mai bine zis, pe ochii frumoși ai domnului Năstase (că doar nu pe ochii tulburi ai lui Văcăroiu), șeful lui Remus Truică, un mai vechi cunoscut și client al grupului.

Destinul familiei Truică, atîrnat de-un fir optic

După declarația de avere, Remus Truică este astăzi un simplu membru al guvernului, însă după declarațiile pe care și le face seara, cu consoarta, cînd ajunge acasă, este ceva mai mult decît atît. El mai are ceva interese în zonele în care activează companiile mari, prin consoartă. Care, după ultimele bîrfe, se pare că și-ar fi făcut o firmă de ștreanguri optice, una mică, dar cu potențial, bună de vîndut nu peste mult timp unor companii mari și darnice.

Game Ovar

Din nou la cassă

Din nou la caș

Una dintre cele mai tari bîrfe politico-economice pe care le-a auzit Yasser vreodată mi-a spus-o chiar tata. Este vorba despre un om de afaceri din zona Moinești, posesor al unei impresionante turme de oi undeva prin Solonț (o comună băcăuană). Turma acestui individ numără nici mai mult, nici mai puțin de 1.300 de oi, din care numai 700 îi aparțin individului, restul de 600 – și aici intervine partea miraculoasă a bîrfei – sînt împărțite după cum urmează: 300 ale lui Adrian Năstase și 300 ale lui – țineți-vă bine! – Andrei Pleșu. După ce m-am oprit din rîs, i-am explicat tatei că e foarte puțin probabil, dacă nu chiar imposibil, ca Andrei Pleșu să-și amestece oile cu cele ale lui Năstase, că – dragă tată – ideologiile funcționează foarte bine inclusiv la nivel de oaie, chit că psihologia turmei – așa cum știm de la domnul Gustave Le Bon – are și ea părțile ei imprevizibile. Cert este, domnule Pleșu, că în zona Moinești-Tescani, pe care dumneavoastră o cunoașteți destul de bine, circulă această bîrfă delicioasă.

Cassa unde plătim nu-i acasă

Yasser și-a cumpărat de multe ori țigări de la magazinele Mega Image și nu au fost niciodată probleme. Însă, după ce am auzit o poveste de la cineva, vă spun sincer că nu aș avea curaj să intru în magazinul Mega Image de la Lizeanu, avînd în buzunar un pachet de țigări cumpărat anterior din același magazin, fie că pachetul este început sau chiar gol. Și asta pentru că este foarte posibil ca, la ieșire, poarta de siguranță să înceapă să piuie aiurea-n tramvai, întru satisfacția badigarjilor care se plictisesc la serviciu. De fapt, poarta de siguranță din acest magazin funcționează numai cînd vrea ea, camerele de luat vederi merg o zi da, o sută ba, și orice se poate întîmpla. Dacă faci imprudența să intri în magazin cu un spray în buzunar, cumpărat de aici cu doar cîteva zile înainte, poți avea surpriza ca poarta de siguranță să țipe la tine, badigarjii să te umfle pe sus, șeful magazinului să-ți strige în față: „Hoțule!" și atunci, culmea, numai poliția este aceea care te mai poate salva din ghearele mega-șmecherilor.

Povești de adormit bonurile fiscale

Auzind o astfel de poveste, care în realitate este mult mai complicată, Yasser și-a zis că, deh, astfel de lucruri se pot întîmpla, că nici un supermarket nu este perfect și așa mai departe. Însă, surpriză: site-ul Protecției Consumatorului abundă în tot felul de povești a căror mega-imagerie este bogată și nu lipsită de pitoresc. Cineva povestește cum un client a adus înapoi o sticlă de Fanta care nu avea dată de expirare. Angajatele Mega Image au început să se contrazică cu el. În cele din urmă, omul a obținut o altă sticlă și a plecat. În urma lui, una dintre angajate îi zice alteia: „Dă-l dracului de bou!". Preferata mea, în materie de mega-povești, este aceea cu un agent de pază, angajat al magazinului, care se plimbă gînditor printre rafturi. La un moment dat, agentul ia de pe raft un spray, se spreiază o vreme, după care îl pune, liniștit, la loc. Mișto țară avem!

Yasser ArAPAPS
yasserarapaps@yahoo.com

Nu haina îl face pe om, ci mîngălăul pe oamă

Au trecut peste țara asta vremuri frumoase, cînd românul muncea, dar și avea cu ce să se-nțolească cînd termina cu treburile. Nu umbla cu salopeta și noaptea, acasă, cînd dormea, și ziua, la uzină, cînd dormea. Muncea 6 zile, iar în a 7-a muncea să-și pregătească țoalele de seară, de scandal la horă. Nu cumva să vă închipuiți că femeia din imagine încinge cele două bîte în așteptarea soțului iubit, care de două zile trebuie să se întoarcă de la cîrciumă. Nicicum: cele două bîte alcătuiesc genialul mecanism bănățean numit mîngălău. Adică fierul de călcat din epoca lemnului de aur, format dintr-un sucitor, care se mai putea folosi și la întins coca, plus un arac zimțat, care, de asemenea, putea avea și alte utilități gospodărești – mai ales atunci cînd și bărbatul, și amantul erau plecați din sat împreună cu măgarul. Că nu degeaba se chema mîngălău.

Sfinții muncinici

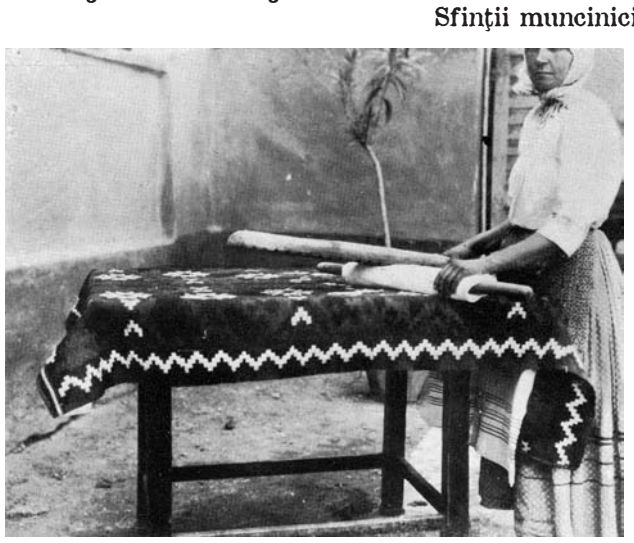

Make lovele, not software

Cînd te recomanzi din România, nu mai prezinți nici o credibilitate afară, căci nici un străin nu te mai crede pe cuvînt atunci cînd îi spui că vrei să-l atragi într-o afacere curată. Nu contează că-ți dai cuvîntul de onoare, fiindcă, pentru el, pentru străin, acest cuvînt de onoare este, orice i-ai spune, ori „Haoleo!" ori „Mînca-ți-aș!". De aceea, dacă vrei să păcălești un străin, nu mai merge să începi cu „Skolko", „Caci parai" și „Friki-friki, fata is clear!". Trebuie să-i îndrugi verzi și uscate, dar mai ales verzi, adică bancnote de-alea de peste Ocean și, foarte important, să nu-i spui că bancnotele sînt ale tale, ci că sînt ale partenerului tău din America. După ce reușești să-l bagi în afacere, îi mănînci banii și-apoi, dacă ai chef, îl suni și-i spui că ești de la fabrica de pitici pe creier și că „A murit ame-ricanu'!".

Oceanul Atlantic, apa Sîmbetei în variantă internațională

Să luăm spre exemplificare firma N., care, după ce și-a luat boxu' de la autoritățile din Ungaria, s-a mutat cu cățel și purcării la noi în țară, în București, undeva pe Mihai Bravu. Această firmă pretinde că lucrează pentru o companie de software din SUA, căreia îi găsește cumpărători din Europa pentru acțiunile sale aflate în fază pre-IPO (Initial Public Offer). Cu ajutorul cold calling-ului, managerii de la N. îi conving pe clienții europeni să investească care 10.000, care 100.000 USD, fiecare după cît îl ține portofelul și mintea, în acțiunile americanilor. Uitînd însă să le spună că firma lor este un *boiler room* și că americanii au un hangar gol în loc de sediu. Imediat ce se încasează banii pe acțiuni, compania americană se dizolvă, iar investitorii sînt poftiți să-și recupereze paguba din hangarul gol. De la telefonul din Mihai Bravu, o voce de manager încearcă să dea o explicație: „Andăstend? S-a dizolvat americanu'! Țeapă, sacăreee!".

Tac-su' pe valoarea adăugată

Caziere lungi și decese, cheia marilor succese

ANUNT IMPORTANT!!!

In conformitate cu art. 27 din Legea 290/24.06.2004, publicata in Monitorul Oficial nr. 586/30.06.2004, ce a intrat in vigoare la 3 art. 12, alin.1 lit. h din HGR 384/2001 modificata prin HGR 850/2002, fiecare solicitant de locuri de munca in strainatate trebuie CERTIFICAT DE CAZIER JUDICIAR care, in conformitate cu art. 21 (2) are valabilitate de 30 de zile de la data intocmirii si numai in care a fost eliberat.

Cererea tip cu datele complete de stare civila si codul numeric personal, motivata se depune personal la unitatea de politie d nastere ori de domiciliu sau, dupa caz, la orice unitate ori subunitate de politie conectata la Sistemul National de Evidenta In Cazierului Judiciar (Inspectoratul General al Politiei Romane).

Daca in cazierul judiciar se inscriu date privind:
- pedepsele, masurile de siguranta si educative, pronuntate prin hotarari judecatoresti definitive;
- inceperea, intreruperea si incetarea executarii pedepsei inchisorii, a masurilor de siguranta si educative, liberarea conditionata si revoc achitarea amenzii penale;
- amnistia, gratierea, prescriptia executarii pedepsei, reabilitarea;
- pedepsele si masurile pronuntate prin hotarari penale definitive de instantele judecatoresti din strainatate, precum si masurile luate prin definitive a condamnarii;
- hotararile definitive care impun modificari in cazierul judiciar;
- extradarea.

o astfel de persoana nu va putea pleca sa lucreze in mod legal in strainatate

Aceste persoane trebuie sa faca ulterior dovada stergerii din evidenta daca se afla in urmatoarele situatii:
- faptele pe care le-au savarsit nu mai sunt prevazute de lege ca infractiuni;
- a intervenit reabilitarea judecatoreasca sau de drept;
- a intervenit amnistia;
- au fost condamnate la pedeapsa amenzii sau la o pedeapsa privativa de libertate de cel mult 3 ani si au trecut 20 de ani de la data raman definitive a condamnarii;
- au decedat;
- au fost scoase de sub urmarire, s-a dispus fata de ele incetarea urmaririi penale ori s-a pronuntat o hotarare definitiva de achitare sau de procesului penal;
- au executat masura educativa a libertatii de supravegheare, a internarii intr-un centru de reeducare sau intr-un institute medical-educativ;
- a trecut un an de la data aplicarii masurii educative a mustrarii.

DIRECTOR
Daniela Nicoleta Andreescu

Stimați cititori – cei care ați mai rămas prin țară –, vă supunem atenției un anunț depistat recent de către un cititor al revistei noastre preferate. Pe scurt: cei care doresc să plece la muncă în străinătate, dar pe baze legale, nu pe osia vreunui tren, trebuie să dețină, printre alte documente, dovada scrisă a unui cazier curat, tuns, ras și frezat. Așa scrie în Legea 290/24.06.2004. Hîrtia asta este botezată „Certificat de Cazier Judiciar". Legea prevede însă și cîteva situații în care cei cu cazierul defect îl pot scoate mai alb, mai curat, ceea ce echivalează cu posibilitatea de a putea merge la muncă afară. Iată cîteva dintre aceste situații în care condamnările sînt șterse din certificat: omul a beneficiat de o amnistie, a intervenit reabilitarea judecătorească sau de drept sau a intervenit decesul. Așadar, devine clar că odată cu decesul vine și un cazier curat și, deci, poți să te angajezi liniștit în străinătate. Caz în care angajatorul nu mai trebuie să plătească asigurări, salariu, nu mai are grija cazării. Decedatul, de asemenea, poate munci liniștit: scapă de pontaje, de condică, poate să tragă o bere în timpul serviciului. Mesajul e clar: un muncitor bun e un muncitor mort!

TIR-ul Bellu

România, țară banieră

Gîndul ascuns al bancherului de modă veche: Time is manele

Mai ales în domeniul băncilor, meseria e brățară de aur – tot așa cum e și ghiul sau lanț de neam prost, de asemenea de aur. Prin cercurile înalte ale acestei lumi se învîrt fel și fel de indivizi care-au schimbat sapa-n condei și brazda-n criză financiară. Din graiul lor cu-n-demnuri pentru credite, ei au ivit chiote potrivite. Domnul din imaginile alăturate este directorul general al Băncii Carpatica, filiala Craiova, sucursala Ștefan cel Mare. După starea avansată de chef care i se citește pe față, pare să nu fie la locul de muncă, deși n-am băga mîna-n aperitive pentru asta. Pare mai curînd să fie undeva între țambal și spital.

Adrian, copilu' de bani gata lipiți pe frunte

În prima imagine, domnul Rusu este la un chef monstru de rutină, încadrat de o sticlă de Jidvei la un litru și un manelist la sfert. Sărbătorește căderea leului, care a ajuns atît de mic, de-a-nceput să se vadă Copilul Minune călare pe acordeon. Vorba aia: pe la spate, pe la spate, așa vrea trezoreristele toate. Dujmanii-mi poartă pică, că n-au valoarea mea de schimb. Cea-ca-li-chi-ci-chicea, ia-ți mireasă ziua bună, de la portofel, de la sumă. Că nu întîmplător o fi ajuns Banca Carpatica prin pagina noastră 3, acum cîteva luni. De mult nu mai este, biata de ea, fată mare. Cît despre sloganul băncii, „Mereu aer proaspăt", el nu prea mai ajută în conjunctura asta, în care fumurile se cam întîlnesc cu pîrțurile. La înălțimea la care ajunge nasul lui Adrian, numai de aer proaspăt nu mai poate fi vorba.

Banca Internațională a Regilor manelelor

A doua fotografie nici că mai merită o analiză semantică, însă nu putem trece peste ea fără să mai spunem un lucru despre domnul Rusu: pînă să se angajeze la Carpatica, dînsul a lucrat la Banca Internațională a Religiilor, ca director-adjunct, unde probabil a și prins gustul pentru desfrîu și muzica de bună calitate. Că doar n-o să credem acum că a plecat de la Banca Religiilor fan înrăit al muzicii din toacă și glas popesc. N-a rămas de acolo decît cu aprecierea pentru potirul cu vin, pe care-l vedem și în această imagine, însă într-un context mai puțin monahal, cu un alt mare manelist pe fundal – Ștefan de la Bărbulești, Dumnezeu să-l ierte!

Top Ban

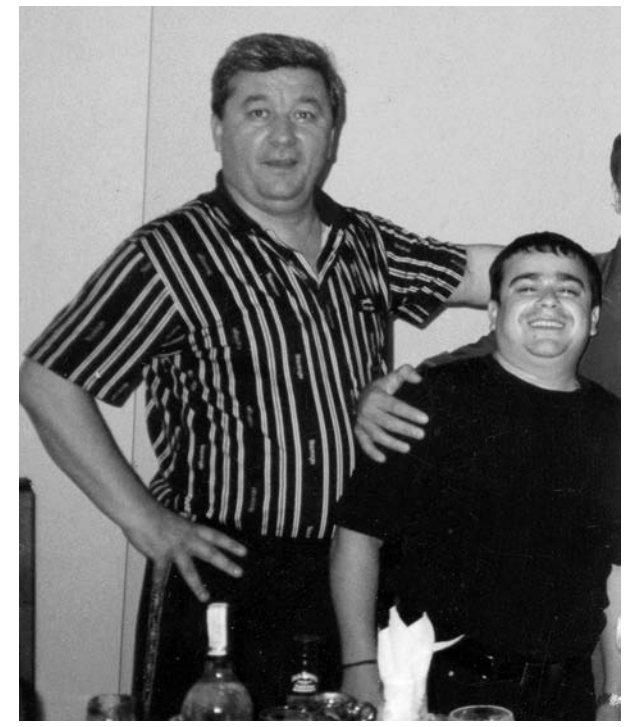

Protecția presei

După lapte și răsplată

Încă mai trăiesc pe Terra demnitari români care sînt convinși că mijloacele de informare în masă trebuie să trîmbițeze, printre altele, producțiile record de lapte și corn la hectar. *Curierul zilei*, cotidian din Pitești, era cît pe-aci să nimerească acest subiect, dar a dat un pic pe lîngă. Mai exact, a îndrăznit să observe că, în județul Argeș, comisia care se ocupă de licitația „Lapte & Corn“ a fost alcătuită din ordinul președintelui Consiliului Județean, pesedistul Constantin Nicolescu, și nu din dispoziția prefectului Tămagă, tot PSD. Nu că ar fi o mare diferență, dar nu se face să treci așa ușor peste faptul că niște oameni de la guvern s-au chinuit, prin 2002, să lase un pic afacerile, să se întîlnească, să se gîndească și să dea o ordonanță în care spuneau clar că licitația asta este treaba prefectului. În Argeș s-a ocupat, deci, Constantin Nicolescu, iar prefectul a fost uitat complet, nu l-au chemat nici măcar să facă niște cafele pentru comisie. Fie vorba între noi, acest lucru nu înseamnă că șeful CJ nu s-a descurcat: acțiunea s-a încheiat cu victoria unei firme (Lactag) la care a fost asociată însăși doamna Nicolescu (soția domnului Nicolescu), iar administrator este domnul Oiță (prieten vechi al domnului Nicolescu). Oiță și Nicolescu au fost colegi de muncă, acum mulți ani, iar acum sînt și colegi de dosar penal pentru spălare de bani *(România liberă*, sîmbătă, 11 septembrie). A doua zi după ce articolul cu lapte și corn a apărut, la *Curierul zilei* a sunat telefonul. Nu că ar fi ceva neobișnuit să sune telefonul, dar de data aceasta, Constantin Neguț, directorul ziarului, a recunoscut vocea lui Constantin Nicolescu și a auzit așa: „Pentru ce ați publicat, sînteți în război cu mine!“. După cîteva zile, Constantin Nicolescu a susținut că, dimpotrivă, nu a amenințat, ci doar a întrebat: „Domnule director, de ce doriți un război cu mine?“. Vorba ceea: „Dom'le, am întrebat și eu, n-am dat cu parul!“.

Redactorii *României libere* protestează și ei

La nici o săptămînă de la protestul pe care 45 de ziariști de la *Evenimentul zilei* l-au adresat patronilor de la Ringier, redacția *României libere* a făcut un gest similar: luni, pe toată prima pagină, 13 septembrie 2004 a fost declarată cea mai neagră zi din istoria ziarului. Iar la această declarație, nu tocmai de dragoste, a fost lipit un protest împotriva reprezentantului patronului WAZ, Klaus Overbeck, din care citățm: „În ultimele luni atmosfera din redacția *România liberă* s-a tensionat progresiv din cauza amestecului brutal al reprezentantului părții germane în activitatea editorială. (...) Iată cum sună recomandările părții germane: «Trebuie comandate materiale și reportaje cu subiecte mondene din țară. Materialele mondene vor fi așezate în pagina zilnică Eveniment.» Respectiva pagină Eveniment trebuie să ia treptat locul paginii 3 de Politică internă. (...) Alte recomandări ale reprezentantului WAZ în România: «Sesizez că nu mai sînt atîtea materiale despre PSD. Dar tot multe.» Sau: «Să se găsească subiecte pozitive pentru investigații.» (...) Reprezentantul WAZ a ajuns chiar să oblige curierul poștal să-i aducă întîi lui scrisorile și întreaga corespondență venită pe adresele conducerii ziarului și ale redactorilor. Abia după ce este cercetată de dl Overbeck corespondența este împărțită destinatarilor! Practici specifice mai degrabă ofițerilor STASI, nicidecum unui reprezentant al presei dintr-o țară democratică, pion al Uniunii Europene.“

La fel cum au procedat și în cazul *Evenimentului zilei, Academia Cațavencu* și Agenția de Monitorizare a Presei se declară fără echivoc în favoarea neîngrădirii dreptului la libera exprimare al jurnaliștilor și speră într-o rezolvare în acest sens a incidentului constatat din citatele de mai sus.

www.freeex.org

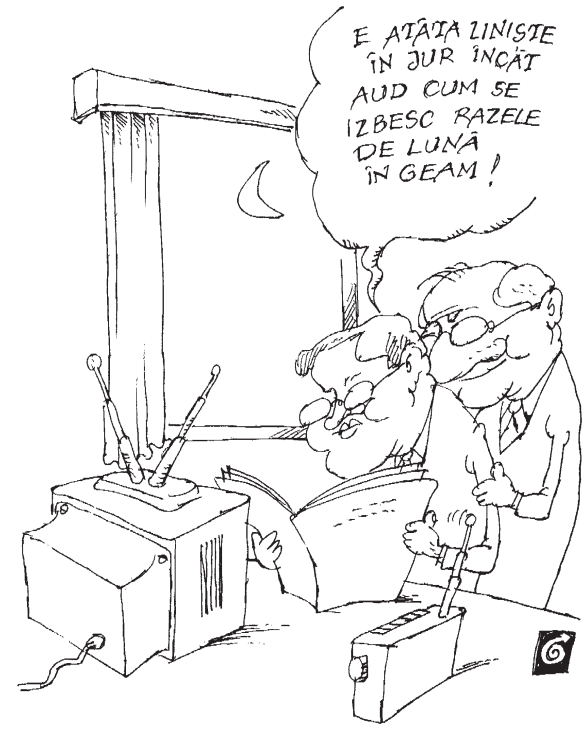

Săraru face pui vii și bătrîni în provincie

Dacă vă îngrijorează soarta teatrelor de provincie, nu e cazul să o faceți și pentru Teatrul Dramatic „I.D. Sîrbu“ din Petroșani. Aici treaba duduie, salariile merg, actorii plesnesc de sănătate și lumea e fericită. Lîngă veteranii Valeriu Butulescu (PD), membru al CA, și directorul Mitică Velea, a mai venit anul acesta doar Valeriu Coandrăș (PUR), ultimul secretar cu propaganda de la comitetul orășenesc Lupeni al PCR. Împreună, au grijă ca tot ce se pune în scenă la Petroșani să fie o tragedie. În fiecare an, masochiștii de la Consiliul Județean pompează opt miliarde de lei pentru ca dramaturgul, poetul, criticul, eseistul, regizorul, scenograful și directorul Mitică Velea să-și poată pune în scenă producțiile sale dramatice și pe cele ale bunului său prieten, dr. ing. Valeriu Butulescu. Sau adaptări de Mitică Velea pe texte nedramatice ale lui Mihai Eminescu. Din cele 8 miliarde de lei pe care le primește, anual, de la Consiliul Județean Hunedoara, aproape 5 miliarde de lei sînt alocați pentru salarii. În schimbul banilor primiți, actorii repetă foarte mult și joacă foarte puțin. O piesă se joacă la Petroșani cam de vreo două-trei ori. O dată la premieră, cînd e moca, adică cu invitații – iar a doua oară la căderea piesei, cînd asistă la eveniment personalul îndurerat al teatrului și o seamă de amici ai celor de pe scenă. Acest lucru se petrece în condițiile în care teatrul primește, cum ziceam, subvenții de 8 miliarde pentru a oferi Văii un produs spiritual de fix doi lei.

Carnavalea Jiului

Anunț

D-na Rizescu Nicoleta Oana este rugată să ne comunice adresa unde dorește să primească abonamentul, la următoarea adresă de mail: roxana.jipa@catavencu.ro

Vești bune

Tacu, mă uimești!

➠ **A început distribuirea către populație a noii Dacii. Copiii românilor care în urmă cu 15 ani și-au lăsat sacoșa cu 70.000 de lei la coadă la magazinele cu desfacere din comerțul socialist la Dacia 1310 și după Revoluție n-au mai apucat decît mașini de spălat Albalux 5 au intrat zilele trecute în posesia noii cuceriri a științei și tehnicii moderne capitaliste: Dacia Logan – nu-i Matiz, da' nici Merțan.**

➠ **La Iași, disidentul comunist Alexandru Tacu a cîștigat procesul împotriva statului român primind despăgubiri în valoare de 100.000 de euro, iar dacă are noroc la apel poate obține chiar 3.000.000 de euro. Vedeți, dom'le? Au dreptate pensionarii prin tramvaie care, atunci cînd cineva le ia locul pe scaun, zic că înainte era mai bine. Păi, cîntă mata acum imnul regal, du-te cîțiva ani pe la Jilava și lasă-te urmărit de cîțiva SRI-ști, să vedem cine îți mai acordă despăgubiri de milioane de euro să poți și tu să-ți iei un serviciu sau să-ți faci o casă pentru copii.**

Străbuna Vestire

Săptămîna românilor

Iliescu, Craniul Munților

S-a sărbătorit Craiul Munților, Avrămuțu, și s-au sărbătorit și Iliescu și Năstase. Descreișorul Munților Vadim s-a bucurat ca un copil și doar că n-a aruncat în ei din găletușa cu rahățel, iar Gicu Becali a venit la întîlnirea cu istoria în elicopter. Ce credea Gigi cînd îi făcea mustăți și penis lui Avram Iancu în cartea de istorie, într-a cincea, c-o să vină să stea cu mîna la inimă și deștu-n cur la sărbătorirea memoriei Crăișorului? Canci, vedeți voi cînd oți veni la sărbătorirea lui Gigi, mamă, ce-o să mai bocească Meme! Și ce-o să se mai dea Hamutovski cu capul de bară, iar Dică o să rateze un penalty în memoria lui Gigi, *Unicul Gigi,* dar în nici un caz unicul penalty ratat. Și ce-o să se bucure Borcea, iar Zenga o să-și încrețească perciunii în semn de doliu și-o să-și mai facă un tatuaj pe cot și-o să vină cu batista aia transpirată a lui Pavarotti, ca să zică c-a plîns. ➠ Singurul care-a lipsit, și s-a simțit absența lui din tribune de la ziua Craiului Munților, a fost Mădălin Voicu. Cum de ce? Păi, nu e și el, Mădălin, Cra-ul Munților?! ➠ În timpul ăsta, la București, dosarele Sile și Nuțu Cămătaru erau lucrate serios. Printre numele vehiculate – Hrebenciuc, Cozmâncă, Gheară – apare și prima victimă grea a Cămătarilor: Oreste, care a făcut și el un sex oral cu o prostituată de-a Cămătarilor. Ăsta era, mînca-ți-aș! Pe el, pe coruptul Oreste! Oreste, dă sexul oral înapoi și banii de la Bancorex, banditule! ➠ În și mai acest timp, milioane de bucureșteni din toată țara s-au bulucit la noua Dacie. Cică ăia de la Mercedes tremură, pen' c-au auzit c-o să se relanseze și *Lăstunul* în vreo 1000 de ani, direct ca mașină care doar să explodeze în filmele americane. Deocamdată se fac primele teste de anduranță cu *Lăstunul* de teren – adică dacă rezistă să fie tractată 100 de metri pînă la locul exploziei. ➠ Pe de altă parte, Ion Iliescu nu este de acord cu intrarea lui Puiu Iordănescu în PSD – a declarat el pentru Radio Europa de Est FM. Noi însă sîntem de acord cu prezența lui McChicken în PSD, cu condiția să califice partidul în toamnă cu PNL-ul cum a calificat România cu Danemarca. ➠ Și senatorul Vasile Duță a căzut victimă clanului Cămătarilor, pentru că cică ar fi întreținut relații sexuale cu o fată de-a lor. Puțină decență! Acuma, sincer, cu ce fete voiați să întrețină relații? Cu fetele din clanul lui Nicolae Manolescu?! ➠ Viitorii deputați vor învăța bunele maniere pe banii UE, în cadrul unor cursuri specializate. Se va învăța cum să furi civilizat, cu furculița și cuțitul, și cum să dormi corect, mai întîi doamnele, și pe urmă bărbații. ➠ Specialiștii electorali apreciază că Alianța D.A. și PSD-ul vor fi departajați la voturi de-abia în ziua alegerilor. Evident – ați văzut vreodată morți care merg ziua-n amiaza mare pe stradă?! Da' morți care votează, normal că ați văzut pe toate străzile, la toate secțiile de votare amenajate în toate grădinițele, ca să-i sperie pe copiii care ar vota cu Alianța.

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Vă spun sincer, dragi comeseni de la masă, aș da oricînd mesele scumpe și fițoase pe meniurile simple de la cantinele voastre muncitorești. Cum? Sigur că beau și eu apă de la robinet! Apropo, de care aveți: Perrier sau Evian? Că nu vreau să mă balonez de la porcăriile astea ieftine românești...

Adrian Năstase, un premier foarte popular, care a mîncat o dată la cantina săracilor pentru ca regimul alimentar al opoziției să nu-l ia prin surprindere

V-am print vrăjitoarelor

Operă de micțiune, inspirată din realitate

Avem dovada că românii au început să fie din ce în ce mai mult influențați de publicitate. Și nu ne referim aici la panoul banal, de mai sus, care îndeamnă la păstrarea curățeniei. Ci la persuasiva campanie publicitară a Rompetrolului, care iată, a convins cel puțin doi șoferi să nu-și mai golească rezervorul personal în rezervorul mașinii, ci direct în rezervorul naturii.

Peco Rabanne

Masa preferată a românului: nimic cu muștar

Eheei, nu mai e nici nimicul ce era odată! Păi, cînd eram noi copii, nu găseai nimic în alimentare, stăteai la coadă pentru nimic și nu-ți era poftă de nimic, pentru că nimic nu era bun. Acum se găsește nimic pe toate drumurile, dar nu poți să iei nimic pentru că nu are un preț chiar de nimic. Și la noi nici nimic nu mai e gratis, deși, paradoxal, avem o țară de nimic.

Nimicul Prinț

Dau un regat pentru un bucal

Vă mai amintiți de fata fostului prefect Răducănoiu, actual consilier al lui Adrian Păunescu? Cea care a devenit celebră fiindcă a declarat că dă ceva la tot cartierul? De-abia acum, văzînd noi cutia de medicamente de mai jos, am înțeles că ea voia să dea, de fapt, la tot cartierul Rovamycine.

Piramidon Juan

Condica de sugestii și reclame

S-a comis o discriminare perfectă

Iată, românii sînt din nou primii: am inventat culmea discriminării. Dacă pînă acum aveam de-a face, de obicei, cu clasicele „exclus rromi", „exclus femei", „exclus femei frumoase" sau „exclus femei frumoase și deștepte", iată că am atins acum nivelul discriminării nominale. Chestia e că, prima dată cînd am zărit anunțul, m-am speriat cumplit, mi-au sciupat cîțiva trecători în sîn pînă să-mi revin: am zis că-i vorba de Mircea Sandu, președintele Federației Române de Fotbal! Dar nu este, că deocamdată mergem din succes în succes, batem tot ce prindem, de la Andorra pînă la Mobexpert Ștefănești. În fine, nu contează, așteptăm de acum și alte anunțuri, care mai de care mai ciudate. Un „angajăm dansatoare, literele C – M", un „Concediem masiv, rugăm seriozitate" sau un simplu „Nu angajăm – relații la nr. de telefon…".

Anunți și Botezuri

Obuz în serviciu

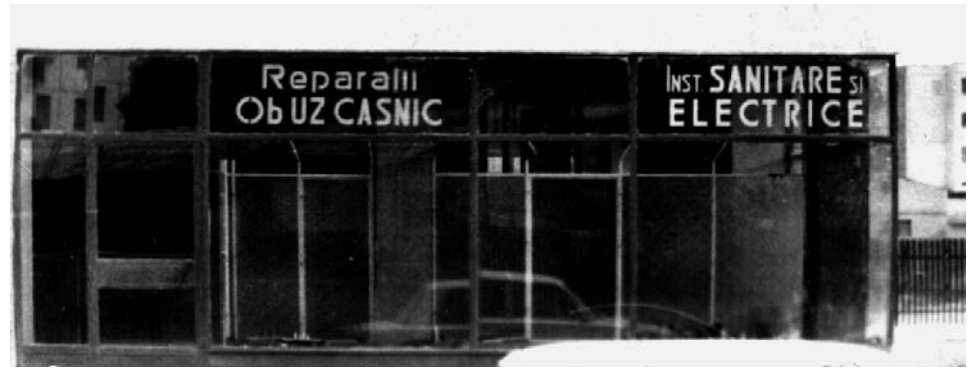

Bună ziua, am și eu o bazooka mică de apartament, dacă mă puteți ajuta. Ce s-a întîmplat: am făcut sex cu nevastă-mea pe capota tancului din bucătărie și aveam pusă la încălzit pe țeava tunului oala cu sarmale. Cînd să încercăm poziția misionarului, pe care o văzusem pe o casetă erotică cu Rambo, soția mea s-a dezechilibrat și a scăpat grenada dintre sîni direct pe racheta anti-grindină la care fierbeam oala cu ciorbă. Chiar atunci s-a făcut un scurtcircuit și s-a întrerupt lumina, de a trebuit să aprind o bombă nucleară parfumată ca să vedem ce facem. S-a făcut imediat lumină în tot cartierul, iar noi doi am atins orgasmul exact cînd eram în vîrful ciupercii. A fost minunat, dar păcat că a durat atît de puțin. Acum am venit la dumneavoastră să-mi faceți o operație de mărire de bazooka, fiindcă aș vrea să încerc o poziție nouă care durează mai mult: vrem să ne urcăm pe proiectil și să ne lansăm din bazooka, călare pe el și pe nevastă-mea, în văzduh. Am vrea ca în culmea extazului să lovim un MIG și trebuie să ne grăbim, pînă nu cad toate și rămînem nesatisfăcuți.

Mărăști, Mărășești, Obuz

Aberația de libertate

S-a deschis sezonul de locuit

Liga Asociațiilor de Proprietari oferă consiliere gratuită în problematica locuitului. Informații la Mihai Mereuta Președinte (021) [redacted]

Cunoașteți rubrica „Administratorul revine", a fost de-atîtea ori la noi în ziar, poate ați primit și dvs. anunțurile haioase prin e-mail. V-ați întrebat vreodată unde se duc administratorii respectivi atunci cînd se duc? Ei bine, iată unde: la „Liga asociațiilor de proprietari". Aici, alde nea Gogu, domnu' Pandele, Săndel, tanti Stana și alți administratori celebri țin cursuri de MBA (Mare Brînză în Administrație) pe specialitățile: „Locuitul – încotro?", „Să învățăm să ne aruncăm singuri gunoiul pe geam", „Problematica sifonului din pardoseală", „Cum să ne inundăm vecinii corect", „Păstrați liniștea între orele 17 – mic ghid pentru manelișți" sau „Metode de întreținere a unui fond de rulment sănătos".

Locul lebedelor

Curat murdar, balcoane Fănică

STEFAN CEL MARE – ALEEA CIRCULUI, cf.1/dec, 3/4, gresie, faianță, parchet, vedere mixta, fără balcon curat, liber, 26.000Euro disc, tel. [redacted] –

Pot accepta ca un apartament să fie fără vecini curați, fără pereți afumați și fără gîndaci spălați. Dar fără balcon curat, asta mi se pare prea mult. Doar sîntem în București, nu-i o mare greutate să-ți faci curat în balcon. Dacă n-ai timp, lași o noapte ușa descuiată și-ți fac alții curat în balcon, ca și în restul casei. Iar dacă ai noroc și trece Pruteanu într-o noapte prin fața blocului, nici măcar pe-asta nu mai trebuie s-o faci. Totul e să-i pui omului la dispoziție ustensilele de făcut curat, adică mîța și sfoara.

Mick și Jegăr

Comunicare pe care

Mama centralei lui Ștefan cel Mare

Suntem în anul Ștefan cel Mare, pardon de expresie. Ștefan avea o mamă, ca orice pitic lubric, că nu o fi ieșit din sputa Bahluiului, precum Afrodita din spumele mării. Mai nou, dacă urmăriți televiziunea la ceas aniversar, se arată că el are și o centrală termică. Mama, originea acestei situații, se cheamă *Căldurică de la păsărică.* Acesta este un slogan genial de cretin, care a triplat de jdemii de ori cifra de afaceri a unui distribuitor de centrale franțuzești, altminteri foarte decente în exprimare. Trebuie să fii inteligent ca să o faci pe tâmpitul. Pentru că tâmpenia se vinde mai bine ca Viagra în România. Nu mai contează cât ești de tâmpit, atunci când ești impotent. Și dacă tot nu ești în stare de nimic, măcar distrează-te, have fun, că oricum vremea trece și se face rece. Deci, în concluzie, există un public complet tembel pe care se bat multe reclame. Te întrebi însă de unde doamneiartămă au ăștia atâția bani. Și cum fac de se nasc la fel de bătuți în cap ca și moșii și strămoșii lor, în veacul vecilor. Cum ar veni, Ștefan cel Mare de la Teatrul Național (directorul general al Teatrului Național: Dinu Săraru), adică actorul Costel Constantin, stă în patul lui de Domn cel Mare și crapă de frig în cetatea lui, la 1475. În paranteză fie spus, cum ți-o fi priind pe lumea cealaltă să fii ditamai eroul, să te cheme Ștefan cel Mare și să fii interpretat de un actor pe nume Costel?? Atenție, posibili despoți luminați, că vă face ăștia de râs după ce vă putrezește organismul mitic! Și el are un servitor cu aerul lui Jean Constantin, căruia acolo unde-i stau picioarele i-ar putea sta și capul, pentru că nu-l încălzește bine pe Cel Sfânt și Degrabă Vărsătoriu de Sânge Nevinovat. Iară dânsul merge la Romstal, *cum e și firește*, și-i cumpără o centrală domnitorului, care nu va fi a lui, cum s-a stabilit deja cu Basarabia. În economia de piață e posibil orice, chiar să vinzi centrale celor care îl iubesc pe Ștefan cel Mare mai mult decât pe Andreea Marin, deși sunt din aceeași zonă. Văleu, s-a prăpădit până și Dan Spătaru, iar Stâlpul creștinătății e tot viu și moare de frig de 529 de ani?! Elvis sau JFK ar trebui atunci să se simtă și să facă reclamă la creme de bronzat, cum sunt ei refugiați în paradisuri tropicale, cu frigurosul de Ceaușescu. Curios e că au avut curaj doar cu centralele, când Ștefan putea susține și campanii proviolență, prodemolare, proadulter, proantichrist. Dar și când o veni Anul Vlad Țepeș! Supozitorul va fi transmis oficial urmașilor urmașilor lor.

Răzvan EXARHU

Cioc-cioc-cioc în uşă, cu ciocanul

Este uimitor, totuşi, că oraşul Haţeg are un primar. Un primar precum primarul Nicolae Timiş, mă pregăteam să zic. Pe 16 august, în timp ce majoritatea sediilor de partid din ţară erau bine-mersi, la locul lor, sediul PNŢCD Haţeg primea o grea lovitură de ciocan în moalele lacătului de pe uşă. Efracţiunea aceasta se întîmpla la ordinului primarului Timiş (PUR), în prezenţa viceprimarului Dabelea (PNL) şi cu ajutorul nemijlocit al gardienilor publici. Deşi ţărăniştii aveau un contract de închiriere pentru acel sediu, valabil pînă la 31 decembrie, primarul n-a mai avut răbdare, a scos ciocanul purist de la naftalină şi i-a dat una în cap creştin-democraţiei haţegane, ca să ţină minte. A doua zi, a fost rîndul ţărăniştilor să vină la serviciu cu răngi şi ciocane, să spargă lacătul pus de primar şi să se aşeze liniştiţi (sic!) la birou. Pînă la urmă, ciocanele primarului s-au dovedit mai tari, aşa că ţărăniştii au rămas pe dinafară. Ziua de 23 august a fost sărbătorită de primarul Haţegului printr-o conferinţă de presă în care, printre altele, a recunoscut că a încălcat legea, dar – cică – a făcut-o în interesul comunităţii. De tot hazul a fost, însă, următorul calup din gîndirea edilitară a edilului Timiş: „La fel cum am procedat noi, să spargem lacătul sediului PNŢCD, aşa au procedat şi ţărăniştii. Ei au spart cu o rangă lacătul şi au pătruns din nou în sediu. Nu trebuia ca ei să procedeze ca noi.“ Haios, primarul!

Cererea cu ciocanul

Juventus învinsă la Cîmpulung Moldovenesc

„Localitatea Cîmpulung Moldovenesc a fost pentru fotbalul românesc o veritabilă valoare, o sursă de talente care a uimit întreaga mişcare sportivă. În ’51, CA Cîmpulung a promovat în divizia A şi a terminat ediţia următoare pe locul trei. În pauza de vară, CA Cîmpulung Moldovenesc a fuzionat prin absorbţie cu Casa Centrală a Armatei. Mai precis, conducerea comunistă a comasat fenomenul Cîmpulung cu Steaua, iar jucătorii de aici au devenit principalii fotbalişti ai Naţionalei României. Stadionul din localitate e o perlă a Moldovei, ceea ce face ca Lucescu să vină cu Naţionala lui de două ori aici şi să spună că e îndrăgostit de acest loc. De antrenamentele pe acest stadion se leagă şi performanţele unui Naţional, unei Unirea Urziceni, unui CFR Cluj, unei Politehnica Iaşi, FC Vaslui, CS Botoşani, FC Onești. După Revoluţie, izvorul de talente nu s-a terminat, dar echipa locală Rarăul e în D.“ Aşa ne vorbeşte de fotbal la Cîmpulung Moldovenesc Cătălin Dunea, preşedintele de fotbal de la Rarăul. Or, este o onoare şi o recunoaştere a acestei tradiţii ca localitatea moldovenească să găzduiască un turneu în şapte jucători. Celebrele Dinamo, Inter, Juventus, Manchester, Portas, Parma-Puma, Magic Oranj din Cîmpulung. Van Basten a jucat excelent. Cu burta lui plină de cîrnaţi şi ridichi a călcat-o de două ori şi i-a marcat lui Juve de două ori. Sigur că nici Hagi de la Oranj nu s-a lăsat mai prejos, luptînd să-l faulteze pe Mutu de la Real, fiindcă avuseseră o discuţie în Consiliul Local pe tema banilor pentru asfaltare. Din păcate, ambiţiile sînt din ce în ce mai mari, acest lucru resimţindu-se negativ atît în atmosfera din teren, cît şi pe marginea terenului. Ăsta-i campionatul! Terenul de bitum a lovit din plin, luxaţiile, entorsele sînt specialitatea agenţilor de circulaţie din echipa Dinamo, o dublă fractură a braţului marelui Platini a colorat în sumbru competiţia. Pro-vogue e echipa cea mai vînată, e antipatizată rău, mai ales că are 4 titluri de campioană. Aici activează şeful Uniunii Renaşterii României. La echipa poliţiei locale se huiduie, iar cînd intră primarul şi vicele, fundaşul şi atacantul de la Olimpia, e vai şi amar… se aruncă din tribune cu buletine de vot şi se strigă cereri gen „vrem butelii“, „vreau asfaltare“, „vreau casă“. Dar primarul declară senin: „De asta sînt la Olimpia, fiindcă iubesc olimpismul“. Realul a făcut deplasarea la acest campionat din Sadova. Băieţii au meniu fix, fiindcă jumătate sînt şomeri, iar restul luptă pentru a pune o pîine pe masă. Portas a bătut Parma şi intră în finală, unde se va vedea cu Juventus.

Şi iată, tiptil, a venit şi finala. Marea finală: Portas-Juve. Declaraţiile dinaintea meciului sînt de neuitat: „Vedeţi dumneavoastră, eu am salariu de 2.000.000. Iar soţia mea deja mi-a luat salariul şi a dat de mîncare la copii, au rămas bani doar de dat jumătate din datorie...“ „Viaţa mea, dacă ar trebui s-o rezum... am fost un ins victorios de fiecare dată. A murit mama, a murit tata. Soţia m-a înşelat, iar copiii, ce vreţi, nu mai vor să mă vadă, că am bătut-o pe mama lor.“ „Am două fete... una e în tribune, dar eu vreau să ajung la alta care mă aşteaptă, dar cum scap eu de asta?“ „Vom învinge. Am venit să luptăm pînă la capăt!“ În teren. Într-o zi de 13. Dar, din martie, **Juventus s-a calificat în finala Cupei.** După două meciuri încheiate cu acelaşi scor, 2-2, Juventus a depăşit cu 5-4 la penalty-uri pe Inter Milano şi s-a calificat în finala cupei. Dar într-o zi de 11? **Juve a făcut Pireu din Olympiakos.** Zarurile au fost aruncate. **7-0 în faţa echipei Olympiakos Pireu.** „Juve, de la criză la o căruţă de goluri“, a titrat *La Gazzetta dello Sport.* Ghinionul a fost spart. Pe 11 septembrie el s-a întors. La Cîmpulung, Portas cu Juve. Portas trei. Juve zero. Încă un ratat se întoarce între ai lui. „Atît am putut!“ Aşa explica Mihalcea eşecul înregistrat. Încă un fotbalist se întoarce din visare fără să fi făcut mare brînză. Juve a trăit un campionat. Del Piero se întoarce la marile lui întrebări: mai am bani de bilet de autobuz? O să am bani de lemne la iarnă?

Reporterre-à-terre

Staţi liniştit, dom' comisar, că nu se pune ei cu „Cîinii Roşii Cîmpulungi“. Lu' liberou' lor i-am luat carnetu' de trei ori şi lu' portaru' lor nu i l-am dat de două ori şi acuma tre' să mai dea o dată sala. Cineva însă trebuie să-l ţină pe vîrfu' de atac chiar şi de vorbă, că ăsta e foarte periculos. El dă casele în Primărie.

Echipele Dinamo Cîmpulung şi Olimpia Cîmpulung demonstrînd că în oraşele mici nu se fac prea mari blaturi

săptămîna străinilor

● Un leu a fost găsit într-o toaletă publică în orașul Nyamhunga din Zimbabwe. Acesta s-a ascuns de localnicii care încercau să îl facă sa iasă din oraș. Toate ca toate, da' un leu în veceu? Poate că sărmanul leu avea și el dreptatea lui: erau ocupate toate tufișurile din oraș și, politicos, a vrut să nu facă în stradă. ● În Serbia, candidatul Partidului Radical Sîrb la alegerile locale are de înfruntat încă un obstacol în campanie. Pe fiul său, care pregătește o anti-campanie cu numele „Nu votați pentru tatăl meu". Se pare că, oricare ar fi rezultatul alegerilor, între cei doi nu va exista nici o tensiune. Tensiunea va fi între gărzile lor de corp și asasinii plătiți de celălalt. ● În Chengdu, China de sud-vest, o femeie a căzut de la etajul 5 și a fost prinsă de soțul ei care stătea pe stradă. Nu se știe exact cauza căderii, dar se presupune că doamna îl dojenea pe soț pentru că s-a dus să își cumpere țigări, după o dispută familială. Se mai crede că, de fapt, ea voia să se răzbune pe soț și plănuise să îl zdrobească. ● Krister Nylander din localitatea suedeză Bollstabruck a primit acasă o amendă de 90 de lire pentru parcare. Și nu orice fel de parcare, ci parcarea snowmobilului său în luna iunie în localitatea Warwick din Anglia. Amendatul susține că nici el, nici vehiculul său de zăpadă nu au părăsit Suedia anul acesta și că, dacă ar fi ieșit din țară, nu ar fi mers oricum în iunie în Anglia, ci ar fi ales Finlanda, unde chiar e zăpadă. Mai așteptăm amenzi pentru parcarea ilegală pe vîrful K2 a iahtului lui Mutu sau, de ce nu, parcarea ilegală a bricului „Mircea" pe Lună!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Noi sîntem români, noi sîntem pe veci aici stăpîni. Timpul e din ce în ce mai probabil. Contează distanța. Ultimii 100 de metri sînt cei mai importanți. Simți că nu mai poți rezista? Simți că trebuie să torni? Pe corupți? Pe corupte? Vreți să-ți verși ofu!? Vrei să dai drumul la dezvăluiri? Vrei să curgă informațiile? Vrei să le simți călduțe, informațiile? Acum e șansa ta. Pentru că, doamnelor și domnilor, în această săptămînă, în exclusivitate pentru glob și pentru România,

IOAN T. MORAR
și IOAN T. MORAR
VĂ PREZINTĂ
VREMEA

„Afară s-a răcit. O să picure. Cred c-o să mai dau jos ceva de pe mine. Acum! Fiecăruia după posibilități, fiecăruia după nevoi!"

Grătar 2004

Pu&Z® vă oferă rubrica:

Nashpa Turism prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operaţiunea

„Români, distrugeţi Castelul din Carpaţi!“

Îl vedeţi pe moşu' Jules Verne cumpărînd un grătar de la PECO şi întinzîndu-se cu burdihanu' la soare ca să-şi pîrlească trei *cassolettes* de mici şi ceafă cu trichineloză, băgîndu-şi apoi deştu' pînă-n curul gurii ca să scoată nişte rămăşiţe de carne, ca să facă loc la ghiozdan pentru, probabil, cea mai proastă bere din lume, la plastic, urmată de douăzeci de grohăituri ca la mama natură, adică cu pîrţuri de porc cu spirocheţi la grătar? Din fericire, cînd a fost Jules Verne la Castelul din Carpaţi nu era aşa şi, din şi mai fericire, nici acum nu e chiar aşa. Astăzi am să vă prezint un loc special, frumos, curat şi fără prea mulţi ţărani de grătar. Locul se află aproape de intrarea în Parcul Retezat, pe drumul ce duce la complexul de vacanţă Rîuşor. Cum abia a venit septembrie, sezonul munţarilor, vă trimit să urcaţi un pic. Nu mult, cît să vă lăsaţi nitel discopatia în maşină şi să luaţi puţin aer curat în piept. Mergeţi aşa: de la Haţeg înspre Sîntămărie Orlea, şi de acolo 20 de kilometri pînă la Cetatea Colţ. Aşa îi zice, iar legendele spun că acesta este celebrul castel din Carpaţi al lui Jules Verne. Ba mai mult, expediţiile organizate de cluburile de fani Jules Verne din Franţa includ acest loc în pelerinajul ce calcă pe urmele maestrului SF. Bun. Odată ajunşi la Cetatea Colţ, aveţi de văzut două obiective: întîi, mănăstirea Colţ, o ctitorie ciudată din piatră, pe un colţ de vale, în stil romanic, profanată de barbari şi refăcută cu greu în prezent. Apoi urcaţi spre Castelul din Carpaţi. Urcaţi. O luaţi pieptiş printr-o pădure bizară, intraţi apoi în potecă, vă ţineţi respiraţia, mai turtiţi nişte ciuperci cu bîta ca ecologiştii nazişti, credeţi în sinea voastră c-o să vedeţi ceva ce n-a văzut nimeni şi-ajungeţi. Într-o sălbatică splendoare, vi se-arată ruinele Castelului: în dreapta, de unde se rotesc ulii, vedeţi valea Hunedoarei, iar în stînga se deschide, majestuos, mînca-ţi-aş, Retezatul! E aşa de sus că ţi se face rău, dar important este ce puteţi face acolo. Adică să îndepliniţi visul de aur al oricărui excursionist: să faci pipi de la aşa o înălţime, încît jetul să ajungă jos după ce ai terminat de urinat. Voilà! E? E simplu, se aplică formula *h = g x t pătrat.* Sincer, eu n-am reuşit. Dar e ameţitor, vă jur! Distrugeţi, bă, şi Castelul din Carpaţi al lui Jules Verne!

Această rubrică v-a fost oferită de Piine udă cu Zahăr® (marcă românească de tradiţie în faţa blocului)

Căpitanul Nema

Unora le plajă valul

Merţ sana in corpore grăsano

„Uite, tată, cîta parcarea goală!“, trebuie că şi-a zis proprietarul românesc al autoturismului nemţesc din imagine ajuns pentru prima dată pe o plajă, în speţă plaja din Vama Veche, acum două săptămîni. E clar: unde te împinge dragostea pentru valuri nu te mai scoate nici tractorul satului. Singura explicaţie este că şoferul nu avea costumul de baie la el şi, cum Vama s-a umplut de textilişti, dînsului i-a fost jenă să intre în pielea goală, aşa că a intrat îmbrăcat cu propria maşina. N-a reuşit să ajungă pînă la epavă, aşa cum şi-a propus, doar din cauză că pescarii întinseseră nişte radare în larg tocmai pentru a prinde guvizii care depăşesc viteza legală.

Mitul lui Nisip

Adevăratele legende ale Vămii (III)

Spulberarea unui mit: MITocanii

Codul bunelor manele

În sfîrşit, Mitocanii au început să-şi revină. După ce ani de zile au urlat „Fără plastice!“ în corul veteranilor vamaioţi, de Stufstock, în spatele scenei B, angajaţii familiei Dogaru au implantat cîteva duzini de umbrele de plastic tipărite cu sigla unei beri care-şi păstrează gustul şi în pet-uri de plastic. Doar-doar s-o enerva Ursusul carpatin, sponsor principal al festivalului.

Şi asta nu-i nimic: joi, 9 septembrie 2004, la pensiunea Lyana au răsunat din nou manelele, după o pauză, ce-i drept, cam lungă. Da, da! Chiar aşa cum auziţi! Pe la orele două din noapte, „muzica bună“ a lui Guţă pusese stăpînire pe saloanele din castelul cu popice de ciment. Ducă-se dracului toată imaginea asta artificială de mitocani de treabă!

Pînă anul trecut, Dogaru Carmen Mitocanca poza într-un fel de Ioana D'Arc a Vămii. Se lua de gît cu jandarmii trimişi de Apele Române să ridice corturile de pe plajă, se războia cu manelele lui Ciuciu, cu „zgîrie-norii“ de la „Frontiera“, se arunca în orice luptă pentru izbînda idealurilor vamaiote asupra cotropitorilor străini – întîmplător, aceleaşi persoane fizice şi juridice cu care dumneaei se judeca în niscaiva procese civile şi pe care le umpluse de plîngeri penale (urmează). Dar marea lovitură de imagine o dă Mitocanca noastră abia la începutul acestei veri, cu ocazia negocierilor dintre fundaţia Save Vama Veche, pe de o parte, şi direcţia Apele Române Dobrogea-Litoral, Agenţia Naţională pentru Turism şi Primăria Limanu, pe de altă parte, privind amplasarea corturilor pe plajă. Protocolul s-a derulat – inexplicabil – chiar în bîrlogul Mitocanilor, adică la pensiunea Lyana. De ce nu la Bibi? De ce nu la cort? De ce nu la Rex?! Rămîne un mister. Vă închipuiţi ce de implicaţii… Mitocanca, cum era şi normal, a umplut cocoşată paharele toată seara cu apă plată, trăgînd cu urechea la discuţia boierilor. Cînd taberele erau pe punctul de a se încăiera în argumente, sluga şireată s-a aşezat discret într-un colţ de masă, şi-a-ndreptat cocoaşa şi şi-a aprins o ţigară, ca şi cum ar fi fost de la început parte la discuţie, hai să zicem, în calitate de reprezentativ antreprenor din Vama Veche. Nimeni n-a băgat-o în seamă, însă a doua zi presa şi Internetul vuiau despre istorica izbîndă a corturarilor de la pensiunea Lyana! În aceste condiţii, cum să nu îşi mănînce carneţelul, filă cu filă, îndesată cu pixul, organul statului venit, de exemplu, să-i dea muzica mai încet, cînd Mitocanca îşi pune numaidecît pumnii în şolduri: „Băi, amploaiatule, băi, coate-goale, tu ştii cine îmi suge mie din deget? Îţi zic io: presa, PSD-ul şi toate oengeurile guvernamentale! Nu i-ai văzut la mine la masă, cînd le aruncam cu şniţele? Sau vrei să-l vezi şi pe Mitrea cum îmi pupă ghiulul ca să nu mă mai deranjezi în toiul nopţii cu toate prostiile care se vehiculează prin *Monitorul Oficial?* Hai, stînga-mprejur!“. E şi normal ca omul – căci instituţia trimite oameni, nu pereţi – să se înmoaie cu un „Scuzaţi de deranj, săru' mîna“. Căci oricine s-ar fi nimerit pe-afară în timpul unui asemenea summit, după ce a stat cîteva ore cu năsucul lipit de geamul pensiunii Lyana, poate jura că Mitocanca era, de fapt, chiar regina balului! Păi, şi nu era?

Biroul de investigaţi-i

Sabotaj la Stufstock

Ce-nseamnă să-ţi iei naşu' la purtare

Spre deosebire de merţanul ăla de mai sus, care s-a îmbătat şi a eşuat în Vamă, pare-se direct din apa mării, merţanul ăsta de mai jos a făcut exact pe dos: împreună cu alte cîteva surate a reuşit să înfunde un pic conducta cu vamaioţi grăbiţi care se vărsau, prin centrul Mangaliei, către ziua cea din urmă a Stufstock-ului. De nervi, unul dintre întîrziaţi ne-a înfundat şi nouă ţeava de Internet (care a înlocuit-o de mult pe aia de apă caldă) cu cîteva imagini de la eveniment, mai exact de la cumetria la care, credea el, s-au nimerit în chip de naşi cîţiva „manelişti guvernamentali“ (s-a luat, evident, după ecusonul din geamul limuzinei, ăla de acces liber şi parcare pe banii statului la Guvern), acompaniaţi de ceva notabilităţi locale din categoria „cocoş-şef de vamă“. Iar poliţaii, în loc să destupe şuşeaua, se răţoiau la şoferii exasperaţi care, ca să se răcorească şi ei cumva, îşi tot imaginau în gura mare cum ar fi să-i ia măcar o dată locul mirelui. Chestia e că naşul nu era nicidecum vreun prealuminat de la guvern, după cum lăsa să se înţeleagă ecusonul prins la pieptul maşinii, ci doar un consilier local din comuna Limanu. Încă un set de blesteme căzut degeaba în freza angajaţilor de la Palatul „Victoria PSD-ului asupra românilor“. Vă daţi seama că dacă era vreunu' de la Guvern venea cu elicopterul, cu dirijabilul sau cu naveta spaţială decapotată.

Vama con Dios

răspunsuri la scrisori

Raoul din Berceni (București): Ai perfectă dreptate, chestia cu număratul ouălor este mai complicată atunci cînd, într-o anumită situație, domnul respectiv poate da impresia că are patru!

Costel Priboi (București): Nu am împrumutat nici un reportofon, nici eu, nici colegii mei, de la vechiul *Cațavencu,* așa cum v-o fi pus cineva să insinuați. Cît despre problema cu MISA, dați-mi voie să studiez pe îndelete documentarul pe care mi l-ați trimis.

Kilimaghearo (Sibiu): Am înmînat scrisoarea cu observațiile colegului care a scris articolul.

André Isip (Paris): Eseul despre lene e interesant, dar eu cred că mai degrabă trebuie trimis la *Dilema veche.*

Bogdan Murg (Sibiu): Am primit fotografia și ne-a plăcut!

Emy Grant (Tîrgoviște): O scrisoare haioasă, însoțită de texte aproape la fel de haioase. Dar, totuși, spune-ne: cam la ce rubrică s-ar putea publica ele? Ai umor de bună calitate. Te-ar interesa o colaborare mai serioasă la publicația noastră? Dă-ne cîteva date personale și un răspuns mai pe larg la întrebarea: cine ești matale, domnule Emy Grant?

Nicoleta Pataki (Vlaha, Cluj): Am primit plicul cu ambalajul și traducerea. Mulțumim.

O.M. (București): Am primit sugestiile și, în măsura necesităților redacționale, vom apela la ele.

Ano Nimica (Craiova): Plicul dumneavoastră a ajuns la colegii care se ocupă de redactarea *Bursei șpăgilor.*

Marinel A. (Oradea): Îți mulțumesc pentru toate informațiile din municipiul respectiv. Aștept noi și noi dezvăluiri despre ceea ce se întîmplă în preajma ta.

Ioan T. MORAR

PE LÂNGĂ ANTENA 1 ȘI „JURNALUL NAȚIONAL”, CE MAI ADUCEȚI ÎN ALIANȚĂ ?
LOCUINȚELE CONSPIRATIVE ȘI CAMERELE DE TORTURĂ !
PSD+PUR

Somnul dulce mult aduce

Fraților, am ațipit! Tocmai mă trezisem și, cînd m-am uitat la ceas și am văzut cît de tîrziu este, am adormit la loc. Apoi m-am trezit și, cînd am văzut cît de devreme este, m-am îmbrăcat imediat, am ieșit din casă și m-am urcat în mașină, pentru a merge la serviciu. La primul semafor, care arăta roșu, am ațipit. Cînd m-am trezit, semaforul arăta verde. Pînă la birou am făcut vreo opt ore, timp în care am ațipit la toate stopurile, semafoarele și „cedează trecerea”. Cînd am intrat în redacție, toată lumea dormea. M-am dus la birou, am deschis calculatorul, am început să scriu articolul ăsta și, după două cuvinte și o virgulă între ele, am ațipit. Cînd m-am trezit, un coleg ziarist – nu-i dau numele – citea *Libertatea* în somn, cu voce tare. Zicea ceva despre o descoperire a cercetătorilor din Marea Britanie care găsiseră secretul succesului: somnul la serviciu. De bucurie, am adormit la loc și, cînd m-am trezit, managerul general ne-a anunțat, pe jumătate adormit, că ne-a mărit salariile de zece ori.

Sala Somnia

Coasa lux

Joi a avut loc la Sala Palatului congresul Uniunii Naționale PSD+PUR. Partenerii electorali au convenit asupra strategiei de guvernare și s-au înțeles și asupra oamenilor. Astfel, toți cei prezenți au fost unanim de acord că Adrian Năstase este candidatul ideal al Uniunii. La fel și în ceea ce-l privește pe domnul Costică Constantin: toți au fost unanim de acord că vicepreședintele PUR Galați a murit exact în timpul congresului. Interesant este că omul a suferit infarctul taman la una din intervențiile lui Năstase, care, ca și ceilalți reprezentanți din prezidiu, nu s-a sinchisit de rumoarea din sală. Pe „Umaniști” i-a cam durut în PUR. De remarcat și sloganul, afișat la vedere, sub care s-a desfășurat congresul: „Un plus pentru viața ta!”. Noi știm că pactul cu PSD-ul a fost dezaprobat de multe filiale umaniste din țară, care deja au trecut în bloc la alte partide. Dar parcă și domnul Constantin prea a pus la inimă. L-o fi luat gura pe dinainte și o fi zis că alianța cu PSD se va face doar peste cadavrul lui? Vestea bună pentru Năstase este că așa a ajuns să monopolizeze și știrile de la ora cinci, că doar acolo mai apăreau și alții, și că domnul Constantin nu mai poate să treacă la PNL. Vestea proastă pentru noi este că și Romeo Stavarache „e foarte bolnav. Are probleme complicate cu stomacul” (a zis Voiculescu). Păi, normal că de la stomac i se trage, că nu poate să-i înghită pe ăștia.

Știrile de la ora chici

Jurnalul lui Tetelu

De ce sînt mai buni bărbaţii decît femeile? Dar de ce sînt mai bune femeile decît bărbaţii? Pentru că *Jurnalul lui Tetelu!* Albul mută şi cîştigă 1 miliard de dolari!

11.90 Deci s-a luat noi măsuri în Tetelia, satu unde sînt eu dictator: toate femeile trebue să are ciclu organizat, adică în aceeaş zi, la aceleiaşi oră → „evenimentul va avea loc mercuri, 20 septembrie, la club. În deschidere, famfara din Alaska va interpreta cîntece despre pedă. Un singur partid, un singur ciclu!"

13.90 Am fos la coferinţa celor mai medii subdezvoltate ţări depe glob şi am discutat cu nea Nelu şi a Delu Vitoru Partidului. Şi le-am expus planul meu pentru a creşte partidul în sondaje: un clip electoral cu PSD. Sinplu – costă 10 miliarde de dolari! Deci clipu ie aşa: 100 de portavioane din aur pe Pacific pline cu manechine îmbrăcate în bikini culoarea omului de raţă pe muzica de la Kent. La un moment dat 100 de avioane supersonice încep să arunce cu bancnote de 100 de dolari în ocean, apoi intră în portavioane şi ecxplodează în flăcări. Apoi apare Kylie Milogue şi Iliescu care aruncă 100.000 de mii de porumbei colorraţi în culorile semaforului. Şmare apoi un tip în costum popular bănăţean cu o plancardă pe care scrie cu cifre romane: „Pentru o lume la fel de bună." Sau: „Pentru o lume exact la fel ca acum"! Şapoi sloganul: „Votaţi N. Spălatu Lupă – candidat PSD – comuna Clopotiva, jud. Hunedoara." Dăl în pmea, şmege măcar consilier judeţean la 10 miliarde $!!!

13.100 Am orgazat în Tetelia festivalul internaţional de jazz militar. Doi oameni a murit de la gloanţe, dar s-a găsit gloanţele, alfel era pagubă. La magazie, oameni mai era, da gloanţe nu. Adevăru ie că s-a căutat oameniii, dar ploia, aşa că neam întors.

13.90 Rugăciune. Doamne, aş vrea să am un pager care să mă avertizeze cu 5 secunde înainte de sfîrşitul lumii!!!! De fiecare dată!!!

13.90 Rugăciune a doa: Doamne, aş vrea să am un aparat care citeşte şi finalurile cărţilor!!!

Munca cu cartea

Seppukultura japoneză

Povestea vieţii şi literaturii lui Yukio Mishima*, spusă de Marguerite Yourcenar, nu este nici pe departe un produs de critică, hai să-i zicem profesionistă, ci o meditaţie înamorată. Un mare scriitor spune povestea unui alt mare scriitor. O minte literară rafinată, europeană în esenţă, încearcă să înţeleagă şi să dezvăluie o altă minte literară, la fel de subtilă, dar extrem-orientală. Pentru că, dincolo de bravadele sale de europenism, Mishima a rămas pînă la ultimul său gest, celebrul harakiri din biroul generalului Mishita, un japonez sadea. Au trecut peste trei decenii de atunci şi Japonia „burţilor pline" pare să nu se fi sinchisit de protestul lui Mishima şi să-şi vadă de excursii. „Vedem cum prosperitatea ameţeşte Japonia şi o prăbuşeşte în neantul spiritului", striga el cu disperare din balconul Ministerului Apărării, încercînd să-i solidarizeze pe ofiţeri cu cauza vechii şi iubitei lui Japonii. Acum, peste tot prin lume, pe unde-i poartă agenţiile de turism, japonezii contemporani sînt absorbiţi de tot ce-i înconjoară. Ai zice că n-au nimic pe dinăuntru şi că respiră pe ochi. Se chiorăsc cu o curiozitate infantilă la peisaje, colcăie prin natură cu un aer de drogaţi, iar camera de luat vederi le e deja ca o proteză vizuală. E un clişeu, sigur, dar clişeul ăsta vine de undeva, are o istorie, o bază ştiinţifică cum ar zice tov. Iliescu. Totuşi, nu ştiu dacă aţi observat, cel mai tare le place să se chiorască la temple, biserici şi castele. Or, tocmai de aceea, am impresia că invazia asta turistică niponă asupra lumii e ultima rămăşiţă a dispoziţiei lor budiste către contemplarea vidului. Pe scurt, o spun cumva pentru Mishima, am impresia că sînt ambetaţi de natura sacră şi, dacă le zgîrii puţin coaja asta tehnologică de-au prins-o în ultimii zeci de ani, poţi vedea dedesubt acea Japonie străveche, plină de gloria vechilor samurai, de ritualurile de la curtea împăratului şi de rigiditatea elegantă a unor tradiţii medievale. Haideţi, recunoaşteţi că ne uităm la japonezi ca la nişte gagii din Evul Mediu care, nu se ştie cum, brusc, au avansat tehnologic! În această logică temporală, Yukio Mishima este un samurai supravieţuitor, pentru care literatura şi viaţa sînt ca tăişurile aceleiaşi săbii. O sabie cu care, dacă nu poţi întoarce Japonia din drumul pierzaniei, te poţi măcar întoarce tu în eternitatea acelei Japonii nemuritoare.

Alin IONESCU

* **Marguerite Yourcenar, *Mishima sau viziunea vidului,* trad. Daniela Boriceanu, Editura Humanitas, 2004.**

Rebele arte

Cocktail cu esenţe tari

Pentru mine e reconfortant să constat că artiştii plastici pe care îi socotim de viitor contează şi în prezent, că nu există neapărat prăpăstii între generaţiile de creatori de la noi. Şi prilejul de reconfortare mi-a fost oferit de expoziţia *Cocktail** în care sînt grupaţi cîţiva sculptori tineri şi, ca împreună, să nu distoneze. E clar că toţi expozanţii au depăşit o inevitabilă etapă teribilistă în care, de multe ori, tinerii artişti vor să demonstreze că totul începe cu ei, că ei au reinventat artele plastice. Lucrările din această expoziţie sînt dovada că, deja, autorii lor au găsit un drum destul de bine trasat, că au trecut peste bolile „de creştere" ale oricărui artist. Există cîteva nume de sculptori bine conturaţi, unul dintre ei este Costin Ioniţă, cu un călăreţ din lemn foarte bine făcut, dovadă că şi-a însuşit temeinic tainele „celor vechi" şi că poate să înceapă ceva nou. Alina Aldea este un alt nume de care, sper, vom mai auzi. La fel cum s-ar putea să conteze ca nume de primă mărime, în anii ce vin, Iudith Balint, Caius Rotaru sau Mihai Balko, artişti formaţi, cu lecţiile bine învăţate şi care reuşesc să tempereze elanul etapei, tentaţia teribilismului şi, totuşi, să nu treacă prin locuri comune, să-şi lase personalitatea artistică să se afirme.

Ioan T. MORAR

* ***Cocktail,* 14 sculptori contemporani, galeria Apollo, Bucureşti, curator Oana Tănase.**

Cinem-a pîrît

Cronicile lui Riddicol

Vin Diesel, aşa cum îi spune şi numele, este un actor din clasa economică. Vocea şi muşchii lui se pretează doar la roluri în care nu ai de spus mai mult de o propoziţie pe replică. Iar cînd ai de spus doar o propoziţie, ai tot timpul să o spui a dracu' de memorabil (a se auzi: „Hasta la vista, baby", „I'll be back" sau „He didn't know who he was fucking with"). Ultima replică îi aparţine chiar lui Riddick, alias Vin Diesel, cunoscut telespectatorilor din semi-obscurul *Pitch Black,* un SF apropiat ca valoare de *Alien 4.* Urmarea clasicului *Pitch Black* se numeşte *The Chronicles of Riddick**, filmul dezbătut aici. Ei bine, dacă *Pitch Black* a fost o colecţie de faze vizual şi situaţional puternice, *The C. of R.* e din alt film. Subiectul e la fel de banal ca la *P.B.*, însă nu mai are şpilul tensiunii, ci mai degrabă se bazează pe o mulţime de efecte vizuale (unele cu mult depăşite calitativ de *Shrek 2* şi chiar de *Matrix 3).* Subiectul e bazat pe războaiele de cucerire ale unora de pe planeta Necromanga, care vor să pună mîna pe toate planetele şi să le bage supuşilor prostii în cap, la fel cum făceau borgii din *Star Trek.* Ei bine, surpriză: Riddick e singurul care li se poate opune, fiind ultimul dintr-o specie mai rezistentă (era Furios de pe planeta Furia). După cum se vede, băiatul care s-a ocupat de numele speciilor din scenariu se grăbea la al doilea job cînd a făcut lista. Chiar acum, cînd scriu, îmi dau seama cît umor ridicol a avut filmul: un Furios se plimbă din planetă în planetă, urmărit de vînătorii de recompense şi devine şeful Necromangărilor, omorîndu-l pe boss-ul lor (apropo, pe unul din căpitanii boss-ului îl cheamă Vakka).

Mai mult, mai există şi rasa numită Elemental, o specie fantomatică, ba apare, ba dispare, care are ca religie calculul. Să mă vedeţi şi pe mine cum fac un calcul din ăsta Elemental: 125.000 biletul + suc mare + floricele porţie mamut înmulţit cu 2. Încep să mă enervez. Necromangări şi Furioşi, fugiţi! S-a născut primul din specia Enervat, subspecia Fraier-mai-sărac-cu-450.000 lei + taxi. Vă sparg la navă!

Cătălin MATEI

* ***The Chronicles of Riddick,* SUA, 2004, regia: David Twohy.**

Show biz da' culţi

Adevărul literar şi amnezic

● C. Stănescu face revista presei culturale în *Adevărul literar şi artistic (ALA).* În nr. 732 din 31 august constată, amuzat, că Gabriela Adameşteanu, intervenind în aşa-zisa „ceartă a intelectualilor", face inventarul revistelor care au găzduit *cearta*, printre ele fiind şi revista la care lucrează şi pe care G. Adameşteanu o botează *Supliment Cultural şi Artistic*. Nu-l enervează noul nume, ci faptul că Gabriela Adameşteanu crede că *ALA* ar fi putut fi gazda vreunei certe. Scrie deci C. Stănescu: „...în suplimentul nostru nu «s-a revărsat» nici un fel de «război»: l-am comprimat într-o notă informativă (!) absolut paşnică [...] din care războiul lipsea cu desăvîrşire..." Şi continuă foarte serios: *„Adevărul literar şi artistic* nu participă la «războaie», nici măcar la cele «preventive»". Cum lucrurile stau exact invers, este de presupus că C. Stănescu fie a fost în concediu în luna iulie, fie s-a ramolit şi uită ce a citit, fie nu citeşte decît ceea ce scrie domnia sa, fie ne minte în faţă în speranţa că nimeni nu-i va verifica spusele. ● Pe data de 20 iulie, în *ALA* nr. 726, Ciprian Şiulea publică o pagină întreagă (p. 5) în care spune clar: „Simt şi eu nevoia să intervin în polemica dintre «reacţionari» şi «progresişti»..." Cum nevoia nu i se termină repede, în numărul următor al revistei îşi continuă atacul împotriva „reacţionarilor", din nou pe o pagină întreagă a revistei (p. 7). Concluzia lui e clară: „Şcoala Noica nu este altceva decît corolarul cultural al extremismului politic interbelic, adică o mistică a culturii." Iar Patapievici nu este, în viziunea lui Şiulea, decît urmaşul gîndirii legionare a lui Noica. La cele două pagini de atac, Şiulea mai adaugă încă una, în *ALA* nr. 728, în care se apără împotriva obiecţiei mele că foloseşte citatele incorect. ● Iar în numărul în care C. Stănescu susţine că revista la care scrie nici usturoi n-a mîncat, nici gura nu-i miroase, la pag. 11, Nicolae Coande semnează un articol în care Liiceanu e pus la zid. Am impresia că C. Stănescu îşi consideră cititorii cam tîmpiţi. **(Şt. A.)**

● O mostră de obrăznicie semnată de Răzvan Theodorescu şi publicată în *Evenimentul zilei* de duminică: *„De obicei, editurile Humanitas şi Polirom nu primesc subvenţie. Ei nu au venit niciodată la noi. Au venit în schimb edituri foarte bune, cum este RAO, care are şi achiziţii, sau Univers Enciclopedic, sau Editura Enciclopedică, edituri serioase din România. Celelalte două nu au venit nici la subvenţii niciodată. Editurile pe care le găsiţi pe listă sînt cele pe care noi le considerăm necesare, din punctul de vedere al achiziţiilor, prin operele pe care le publică. Celelalte pot fi „ad libitum"; dar cele necesare sînt acelea pe care le găsiţi la noi. Humanitas si Polirom sînt cele mai mari edituri in viziunea dumneavoastră; pentru mine, cele mai importante sînt Univers Enciclopedic, Editura Enciclopedică şi RAO. Fiecare poate să considere cum vrea. Eu fiind în momentul de faţă ministru, m-am raliat opiniei membrilor comisiei. Vă rog să mă credeţi că nu am avut nici o influenţă în acest sens, dar m-am bucurat că alegerea lor este cea care a fost. Se pare că gustul meu cultural corespunde gustului lor. Cînd va fi alt ministru, poate va face achiziţii de la Humanitas".* Dincolo de tonul arogant pe care un funcţionar de stat n-ar trebui să-l aibă (dacă nu cumva e o directivă a premierului să se redistribuie aroganţa lui pe perioada campaniei!), afirmaţiile lui Răzvan Theodorescu sînt mincinoase, cel puţin despre Polirom ştiu că a pregătit, an de an, documentaţia pentru subvenţii, dar a fost refuzată. Apoi, să nu uităm că mai există o editură, Miracol, care, chiar dacă nu e menţionată printre preferinţele ministeriale, este binecuvîntată cu achiziţii de două sute de milioane de lei. Achiziţiile agreate de minister se referă mai ales la membrii comisiei şi nu iau în seamă, de pildă, numele noi şi valoroase ale literaturii române contemporane care au apărut la Polirom şi Humanitas. Norocul nostru este, totuşi, că zilele lui Theodorescu în prim-planul politic şi cultural sînt numărate pentru că, în alegerile preliminare PSD de la Iaşi, nici colegii nu l-au mai votat pe un loc eligibil. **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Partidul Noua Restaurație

În week-end, săptămîna asta, am urmărit o interesantă partidă de rugby feminin, categoria junioare, disputată pe plaja din Mangalia. Juca Iașiul cu Ciorogîrla. În final, la capătul unei confruntări nu lipsite de virtuți tehnice și spectaculare, a cîștigat Ciorogîrla cu 7-1 la eseuri. Ne-a cam plăcut. Jocul de rugby rămîne mereu un sport frumos, chiar atunci cînd e doar *beach-rugby* și îl joacă fetele. Am (în)scrie și noi un eseu pe tema asta, numai că rugby-ul, prin ampla lui desfășurare epică, predispune mai degrabă spre roman, de nu cumva spre epopee. Cine mai citește epopei în ziua de azi, cînd toți idolii au murit și nici noi, fanii, nu ne simțim prea bine? Așa că, melancolic, părăsim plaja și ne întoarcem la civilizație. Am zis cumva „civilizație"? Pardon, băga-ne-am și scoate-ne-am! Cît am fost noi plecați, nu s-a schimbat nimic esențial, să moară mă-sa! Aceleași figuri, moace și mecle arhicunoscute țin capul de afiș. Dumitru Sechelariu de la Bacău a intrat în Partidul Noua Generație al lui Gigi Becali din Pipera. De acum încolo, nea Doru va fi subordonatul lui nea Gigi pe linie politică. Și poate că n-o să fie doar pe linie, ci și pe marț și pe partidă. În felul ăsta se limpezește rațiunea doctrinară a transferului celor patru jucători trimiși pachet la Steaua: păi, a fost numai un aconto în perspectiva constituirii aripii moldave a PNG! Cît despre programul Noii Generații, el șade sintetizat măiestru în vorbele adresate de Gigi Becali unui suporter: „Băi, fii atent! Te-am reținut după figură și e de rău!". Da, nu-i bine. Din altă parte a țării, de la Craiova, ne-a mai venit o mostră despre ce va să zică ideologia noii generații de investitori în fotbal. Patronul oltean Dinel Staicu și-a vîndut clubul către prietenul său Adi Mititelu fix în pauza meciului cu CFR Cluj. Săracu' Mircea Rednic! În minutul 45 mai era încă antrenor și, în momentul golului victorios din minutul 90+1, deja nu mai era. Mititeii tocmai îl arvuniseră pe Pițurcă – mutarea victorioasă, șase-șase, poartă-n casă. Or, văzînd unde ne-am întors din concediu, mai că ne-am face bagajele, ca Rednic, și ne-am întoarce la rugby feminin, pe plaja de la Mangalia. Că, cu fotbalul ăsta al nostru, mai mult ne facem inimă rea, iarăși, de pomană. Din simpla enumerare a numelor din acest articolaș, ați văzut cam cine ni-s investitorii: foști milițieni, ospătari, mecanici auto și ciobani de discotecă. Ei, cică, vrea să ajungem în Europa și la Mondiale. Hîm. Bine măcar că am bătut, dracului, Andorra!

Viorel MOȚOC

Ce să-ți fac, Seche, dacă nu te-ai orientat? Trebuia să te gîndești că, dacă vin alții la putere, o să schimbe numele stadionului încă de a doua zi. Dacă ai fi botezat un mare bulevard cu numele tău, rămînea „B-dul Dumitru Sechelariu", măcar în vro zece mii de buletine de identitate. Dar uite, am cutia aia de table, cu care te-am curățat de-atîtea ori. Știi că am botezat-o cutia „Dumitru Sechelariu"?

Consilierul Dan Pavel are din nou de lucru: după ce a învățat un cioban să vorbească, a primit acum și un fost mecanic auto pe care trebuie să-l învețe să tacă

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Acum ceva vreme, un fotbalist timișorean a fost caftit pe stradă. Solidari, cîțiva colegi de la CIP Deva, jucători de fotbal în sală, i-au urmat exemplul. Incidentul s-a petrecut, după sursele noastre, la barul „Bobo" din Deva, unde un sportiv a dat iama în closetul damelor și și-a agățat fermoarul de la prohab de fustița unei cliente. Cafteala a avut loc după ce antrenorul – adus cu mare pompă din Portugalia, pe post de Jose Mourinho – și cei patru sportivi au fost ejaculați în stradă. Prietenul fetei agresate de fotbaliști i-a bătut măr pe băieți. Cînd au apărut jandarmii, la locul faptei nu se mai aflau decît resturi de crampe și crampoane. Și cîteva cucuie care o rupeau binișor în portugheză.

● Ceea ce părea a fi doar un zvon de „o ureche" pare să fi trecut deja dincolo de bariera celor „trei urechi" consacrate la *Bîrfele* din pagina 2: cîțiva jurnaliști de sport bagă penița în cerneală pentru o veste care spune că va apărea, cît de curînd, un cotidian sportiv numit *Fanatik*. Solii săi umblă deja prin redacțiile altor publicații consacrate, căutînd mînă de lucru calificată. Nu se știe încă exact cine va plăti salariile la noua prăvălie, numele vînturate fiind, în ordinea numerelor de pe sacou, Gigi Nețoiu, Nicos Gheară și frații Becali.

Eva Henţigova

România a declanşat războiul stelelor de pe etichetă

Cu două minute mai devreme şi cu o zi mai tîrziu, prima rachetă românească s-a ridicat de la sol 1.300 de metri, după care s-a prăbuşit în mare. Chestia e că bolidul, deocamdată fără piloţi, funcţionează cu apă chioară pe post de combustibil. Asta spre bucuria lui Nicolae Văcăroiu, expertul nostru în prăbuşiri, care şi-a văzut demonstrate nişte teorii mai vechi. Adică: dacă nu iei nimic la bord şi îi tragi numai cu apă, te prăbuşeşti dracu' în mare, de-o mai accidentezi la Cap şi pe Midia. Însă dacă o ţii pe reacţie toată noaptea, iar spre dimineaţă umbli puţin şi la antigel, nu rişti să zbori decît doi-trei metri şi să aterizezi lejer sub masă, accidentînd cel mult maidanezul localului.

Racheta Halbă

contraeditorial

Sfîrşitul rezistenţei din munţii de ziare

Pe vremea cînd presa română îşi savura perioada romantică, pe la începutul anilor '90, jurnalismul era un fel de trîntă populară în care precumpăneau musculatura indignării şi tehnica isteriei. Picată după decenii de abstinenţă, învălmăşeala de păreri şi sentinţe făcea sarea şi piperul paginilor de ziar în care fiecare punea piedică tuturor. Să scrii tot ce-ţi trece prin cap, să terfeleşti tabuuri, să-ţi răscumperi frustrări legitime şi să-i insulţi cu sinceritate pe derbedeii de la putere era privilegiul compensatoriu al unei „anumite părţi a presei" – cum o numea un Iliescu mai tînăr, scos din minţi.

Mi-e dor de vremurile în care noi, ziariştii din categoria „măi animalule!", ne măsuram vitejia direct prin independenţa cuvîntului. Astăzi, acea magie edenică a expirat, iar valoarea gazetei se exprimă nemilos prin încasări. Cifrele tirajului şi veniturile din publicitate alcătuiesc acum, doar ele, acea gravitaţie vitală, singura care face posibilă existenţa unei publicaţii.

Aşa se face că, de la un timp încoace, cîinele de pază al democraţiei latră din ce în ce mai răguşit, independenţa opiniei fiind contaminată tot mai des de obsesia rentabilităţii. În acest cîmp neiertător de forţe, ziarele au început o harnică revizuire de conţinut şi au ieşit în întîmpinarea banilor necesari dînd din coadă sau, după caz, mîrîind.

A mîrîit mai întîi *Evenimentul zilei,* căruia grupul elveţian Ringier i-a umblat timid la sumar. Subiectele anti-PSD publicate în timpul campaniei electorale au făcut ca publicitatea încasată de la stat, distribuită presei pe criterii de mîlc, să fie mai străvezie decît calculaseră managerii elveţieni. A mîrîit mai apoi *România liberă,* fiindcă proprietarii nemţi s-au amestecat în editorial şi au sugerat ziariştilor schimbări.

Presiunile politice directe asupra conţinutului nu sînt nici ele o practică rară. Ca să numărăm pe degete televiziunile independente jurnalistic ar trebui să ne amputăm mîinile. Radioul a dat şi el obol acestui ritual de înmuiere cu jenanta poveste de la BBC – Secţia română, unde jurnaliştii cei mai valoroşi ai postului au demisionat.

Politica şi banii sînt cele două poveri ce curbează insistent spinarea presei româneşti. Un mecanism cinic, dar foarte actual, descris de o logică pragmatică, împinge opinia independentă spre două tipuri de deces: slugarnic sau profitabil. Cele cîteva ziare în care mai pîlpîie onoarea, un soi de luptători anacronici în munţi, e bine să înţeleagă că americanii pe care-i aşteaptă nu mai vin. Au venit doar elveţienii şi nemţii. Oferta mai cuprinde şi cîţiva bandiţi locali, specialişti în desant politic şi tunuri de partid.

În rest, e treaba jurnalistului să înţeleagă că, pentru a exista, presa trebuie să se vîndă. Fie la tiraj, fie la caracter.

Doru BUŞCU